

21
π

C13
.A516k^h

+ 15 ML

QA 33

A48

1866

C13

.A516kh

INSTITUTE

OF

ISLAMIC

STUDIES

48632

★

McGILL

UNIVERSITY

41051725

"Amili, Bahār al-Dīn

Khulāṣat al-Ḥisōl

C 13

14576 Kh

[illegible]

وقد قيل في البنية...
 ثمرة الفوز بالسعادة الدينية والرفق عن حضيض الثقل
 اذا استعمل في اوضاعه ووجوبه كفاي والقائد البعينة
 شاذ ولزوم الحرج نظرا استدلال العلامة بتوقفها الاثنا
 كفاية عليه يقدح في كلفة كبراه المغارف الخمس اللهم الا ان
 يضم في الاوسط ويوصله له فيلغو الباقي فصل
 الدليل عندنا ما يمكن التوصل بصريح النظر فيه الى المطلوب
 والامكان لا دواج المغفول الخبر لاخراج الحدود غير عينا
 فولا فضاء يكون غير خد خلث لا مارة اولي سلم
 لذاته فخر جيت والاشعري لا يفتق بينهما في عدم الاستلزام
 النظر نامل معقول لكسجه حول العلم صورة حاصله عند
 الدليل اوحصولها عند اوصفة يوجب لحكمها تميز الاجمئل
 القيد من فخل الاحساس اوصفة يخل بها امره عنو لم فاعث

[illegible]

وہاں نقیضہ ماجرئے کا اولین فصل ذاتے

المأهبة ما لا يمكن فهم قبله او ما ثبت بلا علة او ما تغدو

تعدا والعرض بخلافه وجزؤها المشترك بين مختلف الحقيقه

جنس والمميز فصل والمركب منها نوع اضافي ومتفقوا الأحاد

في الحقيقة حقيقي الجنس نوع بالاول والبسيط بالتاني

الخارج عنها كالآخر خاصة كالأول عرض عام وكل ان امتنع

فراقه فلازم لها اولوجودها والافقار فصل

الحمد عندنا ما يميز السوء عن غيره مطرنا او منعكسا فان ابنا

عنه بذات يائه فحققة او بلا زمره فسمي بمرادن اجل ولفظ

وعند غيرهما ما يميز بفصله مع جلسته القريبين او خاصته

حدک
مع رسم قلمان و بدو نه ناقصا و صوت الحقیقہ جلیس و غیره

سید محمد بن علی بن ابی طالب علیه السلام

وہو کہ ہر ایک کو اپنے حق پہنچا دے

وقد كان من جملة ما كان عليه من العجز والضعف

[illegible]

[illegible]

قد اختلف في تعريفه
 بل هو انما هو ما لا يشترط فيه
 والبرهان انما هو ما لا يشترط فيه
 وبهذا لا فرق في الاستثنائي وبالعكس المطلوب الثاني

في المبادى اللغوية اللغة لفظ وضع لمعنى وطريقها تواتر
 ولما دل ولا يثبت قياسا والدوران منقلب والوضع
 لتقيضه من يدفع المناسبة الذاتية الواضع مخصصة وهو
 اما الله سبحانه بديل علم ادم الاسماء كلها واختلاف
 السننكم او البشر بديل الالبسان قومه او منه اتم الضم
 ومما الباقى ولا دارا واساسا لا قطع في شئ منها الجوا
 للمام الواضع واردة الحقائق والتوفيق على سابق والاخذ
 وتعليم ادم والتعريف كما في الاطفال لالة اللفظ اعني
 مطابقة وعلى جرته الصفة في تضمن وخارجة اللازم ولو
 عرف الترام ثم ان قصد بجرته جنة فركب الافرقة فان
 استقل ولم يبدل بهيئته على مان فاسم اورد في فعل

ويجوز ان يكون فالو لوت ومنه قوله واللفظ
 والاصطلاحات المتداولة في تقسيم الدلائل
 خمسة الاول المشهور الذي عليه ضحية
 الدلالة اما لفظية او لاء او اسمية ضحية
 والاولى وضحية عقلية ولفظية وضحية
 ساطعة تضم احوال الترام اللفظية
 ما عليه الترام القسمة ومكون الدلالة
 وضحية او عقلية او لفظية وضحية
 والترام وذاك الاول اصطلاح
 الاشياء اثبات اللفظية او لفظية
 صديدين ومكون اللفظية او لفظية
 او عقلية والاولى اصطلاح
 تضمن اللفظية او لفظية وضحية

اصطلاح اللفظية او لفظية وضحية
 اصطلاح اللفظية او لفظية وضحية
 اصطلاح اللفظية او لفظية وضحية
 اصطلاح اللفظية او لفظية وضحية

في قوله
 والشراف هو
 نور فطين فضا على انفراد
 اصالة من موهبة واحدة من جنس واحد
 فتخرج بالفراد وتل مع متبعيه
 والمجاز ان معنى وضوؤه
 المنسب اليه والمؤكد ووضوؤه
 الحد الواحد ومنه فطين
 قوله فيكونا دلها فوعى هذا قول
 الحديث بالمعنى اننا يجوز ذلك للكتاب
 بعلوم العرب ومواقع اللطائف التي
 ان يقال مررت بصاحبها في حجة
 مني زيد مع ان دوني صاحب
 هو كذا لا بد من كل من الترادف من مكان
 جهة وقع كل من الترادف من مكان
 فالواضح لصح خطي ان كل ما يصح
 وان لا يلحق المذهب في المداينة
 ظاهرة فاجاب ان المانع شرعي لا قوي
 وان الكلام في لغة واحدة من جهة
 قوله وان عتيدت في غنيته وفيه ما في
 يغيب في ان لا يكون وفيه ما في
 في بعضها افضل من ان لا يكون
 في بعضها من ان لا يكون

للامثال فائدة والترادف واقع كاسد وسبع ويجوز بها
 ولا بد خدای أكبر وتفيد التوسعة والتميز وتنشئة العلام
 وليس منه الحد الثاني **فصل** الحفيظة لفظ
 مستعمل في وضع اول والمجاز في غيره لعلامة ولا شق منها
 قبله وحصر في خمسة وعشرين وبكفي عن نقله وقد
 يعرف بالسلب ولا دور وبعدهم اطراة ولا عكس وفي
 القران كثير واسماؤه ثم توقيفية وهو اول من الاشتر
 واغلبه يغلب زبانه مع معارضتها عليها ولا يستلزم
 الحفيظة كالرحمن والفائدة صحته وفي ابن التبع البطل
 وجوه اربعة مشهورة والحفيظة الشرعية للمنشعة شأ
 وتلذذ محل كلام والظاهر ثبوته للشباد وفيه ما فيه
 ولا يلزم عدم عربية القران وفيه العرب لشكوة ويجعل

القائم في قوله
 في قوله وان عتيدت في غنيته وفيه ما في
 يغيب في ان لا يكون وفيه ما في
 في بعضها افضل من ان لا يكون
 في بعضها من ان لا يكون

[illegible]

[illegible]

في الشئ وان غلب واستدل بصدق التواتر والصادق مع
 قيام الاله والضرب بغيره وفيه ان المبدء هو الناقصة الاثر
 يمكن الاستدلال بصدق العالم والفادور الخالق عليه سبحانه
 والعينه ثانيه ولا قيام الخلق به تمه وتبشوا باية استغناء
 بلزمهم منع الخلق الموجود والصايت على الشئ والواجب على
 الصلوة لعبية الوجود بغيرهم وقيام الصوت بالهول وحيلهم
 الوجوب من الكلام النفس والحقان بلبحث من الطرفين محالا
 ودعوتهم الاستغناء لم ثبت المطلب الثاني في الاصل
 الحكم الشرعي طلب الشارع من المكلف الفعل وتركه مع استغناء
 الذي يحال عنه وبدونه او توثيقه بينهما ما لو وصف مفيض لذلك
 فثبت الاحكام الخمسة بحدودها والوضعي ليس حكما بل مسئلة
 له ولا مانع من طلب الترك واثر العدم والاستغناء والطلب

فردی که در این عالم از راهی می‌آید و از راهی می‌رود

قوله الخطاب في قوله
 خطيب الكلام في غير ما تقدم
 توجيه الكلام في غير ما تقدم
 صرح الامام في غير ما تقدم
 في التمرين راجع الى الولى واكره العبادة من المندوب لا من وجوبها
 اومنه بارجاعها الى وصف خارج وشهد من القيمة به لعنف
 فضل الغزالي الحكم خطاب الله المتعلق بافعال المكلفين وقد ينقص قوله بانحواص وجوب قيام القليل عليه
 عكس الخواص من جنتين وطرده بقوله نعم والله خلقكم وما تقولون اجتناب في حدة الفعل ووحدة المكلفين
 بل انطباق التحذير عليها اظهر لما في الاشعار الظاهري
 بالعموم ولذلك استدلوا بها خلق الاعمال وقد يبدى عن
 العكس بان التعلق بالغير في التخصيص ملحوظ والجنسية
 لجميعين مقصودة وعن الطرد بان حيثية التكليف معتبرة
 ويحذره التعدد والتجوز واعتبارها في الآية لضممتها
 الانكار عليهم في عبارة ما يمتحنون ثم سوتها ظاهرا
 ازادة خلقه سبحانه جوهر الضم وهو المعلوم فلا يتم استدلالهم
 هنا على خلق العنكود وعوى البصير كما هو
 قوله في حجة الله تعالى واذا قالت المسألة
 انجيل وفي قوله تعالى واذا قالت المسألة
 ما يرمي والمراد جبريل فان دفع النقص
 بالخاصة من الجهة الاخرى منه قوله
 قوله التعدد اى تعدد الحكم والخواص
 في اختصاصه

قوله في حجة الله تعالى
 انجيل وفي قوله تعالى
 ما يرمي والمراد جبريل
 قوله التعدد اى تعدد الحكم والخواص
 في اختصاصه

[illegible]

[illegible]

منه زخمه الله
والله هو العفو

بل على كراهتها والقياس على القسمة باطل بخلافها
 بل هما معاطرف الاستفهام اما انهما سبحانه فان حق
 عند تعالى لكنها عظيمة عندنا فترك شكرها كفران فقل
 كلام الحاجي الثانية الاشياء الغير الضرورية ثم لا يرد
 العقل قبحها كسم الورد قبل الشرع غير محرمه عقل الى
 اذ هي منفعة بلا مفسد والاذن في الضرر معلوم عقلا
 كالاستغلال بمجازا الغير وللعلم باستحقاق من افترض
 النفس على اقل ما تحصل به الجواز فما فصلك الا
 ما يستحق تاركه لا الى بدل ذم ولا نقص بل خير الاربع
 الاربع لاعتبارها في الاولتين اذا تركها ومن عليه الزائد
 احكم الثالث في المسح والتشيع وبإدخال الفرض فان فعل ذو
 القدر ولا فاداء وثانيا لثبوتك نقص فاعاده او بعكده
 وانما في اليوم قد مر في بعض النسخ انما في اليوم قد مر في بعض النسخ
 صلوته في بعض النسخ انما في اليوم قد مر في بعض النسخ
 فنية فان شرب واحد لا يفي بالامام فصدقه في
 قد مر في بعض النسخ انما في اليوم قد مر في بعض النسخ

بل على كراهتها والقياس على القسمة باطل بخلافها
 بل هما معاطرف الاستفهام اما انهما سبحانه فان حق
 عند تعالى لكنها عظيمة عندنا فترك شكرها كفران فقل
 كلام الحاجي الثانية الاشياء الغير الضرورية ثم لا يرد
 العقل قبحها كسم الورد قبل الشرع غير محرمه عقل الى
 اذ هي منفعة بلا مفسد والاذن في الضرر معلوم عقلا
 كالاستغلال بمجازا الغير وللعلم باستحقاق من افترض
 النفس على اقل ما تحصل به الجواز فما فصلك الا
 ما يستحق تاركه لا الى بدل ذم ولا نقص بل خير الاربع
 الاربع لاعتبارها في الاولتين اذا تركها ومن عليه الزائد
 احكم الثالث في المسح والتشيع وبإدخال الفرض فان فعل ذو
 القدر ولا فاداء وثانيا لثبوتك نقص فاعاده او بعكده

[illegible]

قوله لو كانت
 في غير المكان
 قوله لو كانت
 في غير المكان
 قوله لو كانت
 في غير المكان

وما وقفه العركل ظان السلامة ان ما من فجاءه فغير
 عاصفهما ورفق الحاجب حكيم فصل الواجب الكفا
 ما يسقط عن الكل بفعل البعض قطعا او ظنا شرعا
 ووجوبه على البعض كبعض الشافعية بقية الاجماع
 على قاييم الكل بتركه وقايم غير المعين لا يعقل بخلاف
 الشافعية بغيره وبراد بانه النفر والله اعلم سقوط الوجوب
 به عن الكل فصل الواجب المخبر ما عين له الشا
 بلاء من غير نوع اختيارا فخرج ما للقبين احراق الميت
 وبالثاني صوم المسافر والموسع والكفائي وبالاخير
 الوضوء ونحوه ووجوب الكل مسقطا بالبعض او واحد
 معين عند الله بقي التخيير المجمع عليه والحال والواجب
 احد الابدال الصادق على ايهما شاء او تحصيل الكل

واحكامه
 عدالة
 الصلوة
 الواحد
 احراق
 قوله
 كان
 في رواية
 معناه
 عرف
 وكما
 بل
 الواجب
 بقى
 صوم
 ما
 الكل
 معين

كذا

[illegible]

وقيل ان الرب يعقوب لا يراه
 بغير اول الحب وعقوب لا يراه
 كمال استناده وعدم الرضا
 وبها قد روي
 وقيل ان الرب يعقوب لا يراه
 بغير اول الحب وعقوب لا يراه
 كمال استناده وعدم الرضا
 وبها قد روي

[illegible]

لا يعلم من كان مع زيادة
لفظ في ذلك الموضع
لأنه في سورة التوبة
لأنه في سورة التوبة
لأنه في سورة التوبة
لأنه في سورة التوبة

غير متصل فيه بشئ منه فظن ج استقامته وهو غيرها
بمجرد لا تنفصا طرفه ببعض سورة التوبة لبسوتها
وقبل طائفة منه ذات ترجمه ونقص طرفه بآية الكرسي
ورد بارادة الاسم وهي اضافة محضة ونقصه ثم لو
اريد المكتوب في العنوان لاستقام القرآن ستوارثوا
الدواعي على نقله والبسملة في مجالها الجزئية منه لا جأ
وتظافر النصوص عن ائمتنا والروايات عن ابن عباس
ولا اتفاق الكل على ثباتها بلون خطه كويل وبما في مع
مبالغة السلف في تحريمه والسبع متواتره ان كانت حجة
كذلك ومالك اما الادائنة كالمسند والا مالة فلا ولا
عمل بالسواد وقيل هي كاخبار الاحاد ولا بحث للجمهور
عن غير احكامي الا بان وهي خمسمائة تفريرا وقد سبقنا

انما وقع بعد كتاب
وورد عليه الحديث المشهور
فزاره اية الكرسي بربك
المكتوبة من قول تحية الله
منه

الالمس
احمد ان يقال في
توقفا في المسألة
فقلت اية الكرسي
المستبين ان ما عاهد
الله سبحانه وتعالى
الكون من بين يدي
اللعنة
في القرآن
بالسنة
الاسماء
سورة
جواب
توقفا
الكرسي

[illegible]

بسطنا الكلام فيها في مشرق الشمسيين المطلب الثاني في السنة

وهي قول النبي ص افعله او تفر بغير قران ولا عادي وما

محکم احادیث نبوی و قد بجد مطلقہ بکلام محکم

قوله المعصوم او فعله او تقريره وندقق طرده بعض

ع. ا. ا. القوة والنقل الح. ر. الم. الع. الا. ا. ا. الح. ح. ح.

distillationes & exactiones

منه

۱۱۱

ما حياه عن مسله فاه وى موكون منصوم او حاد پيو

و فعله او نرسید و ما را یکهائی نمی معصوم لبس حدیثا

عندنا فصل الجبر يلقى مادة على مبراد والحديث واحد

على ما تقابل الاشياء وبم رسم ح ب كلام النسبة خارج

كأمره صدقه وكذبه مطابقه للواقع وعدمها لا اعتقا

فوالافعال والتقرير
اطلب الماء والقداد والقمح
والتقرير عليها وامشها
يقال غير القرآن ولا عدي
فوله ثقل الحديث
الحديث المنفي عبادتهم
القصيل على نهال
يكون ذلك الحقل
بحقاق الالفاظ
ومفهومها علم
والعامة غير
صديق ثقل الحديث
وغيره الاصح جواره
الكلية طاب
حسين

اور دہرہ مندر

[illegible]

كلام من الموفيق
 الى القدر الموعود
 الشهادة قوله التبرع
 اذ لا راد عليه
 قوله بل انما هي
 في الاصل منه
 في النفع على الاثر
 الاحتمال

فاندرم

قوله بر وسار الدين في
احسن من قولنا اجتماع العقل
والعقل الديني كما قال العقل الديني
فلا بد من قولنا العقل الديني
وغيره لو سقطت تونس
في مصرنا على تقدير
فليس
من صدورنا

الدِّينَ وَجِبْنَهُ عِنْدَنَا لَكَفْهٌ عَنْ دُخُولِهِ وَعِنْدَهُمُ لَا رُجَا

على القطع بتخضة الخالف ولا دور ولا رويد على ابناء غير

سبيل المؤمنين وجعلهم وسطا لقوله لا تجمع امت

على الخطاء ونحوه مما توافر معقول لبس السكوت في حجة لاحقا

التصويب والنوقف في التمهيد للنظر وخوف الفتنة بالله

وخرج المركب باطلا عند فاصلة مخالفة قطعاً وعندهم ان

رفع منفعاً عليه كثر البكر مجانا والأجاز كالفسخ بعجز

الخمس مئة واحد الشطر بن المختلفين كاشف عن خطأهم

وإصابة الباقيين ودخول المعصوم يمنع النكاح كنفى الاجمالي.

علی الخطاء بحسبته لامه فلا يلزم اتحاد محله وبهذا يمكن

الا: تـجـاج عـلـى عـدم خـلـو العـصـر عـن مـصـيـب فـى كـل اـحـكـم

صدق الاجتماع على جنس لولاه ويؤيده قوله لا تزال

[illegible]

المشايخ
الافندي
فان العبد

○ 〇

فوله لا بد انما را
مرجل اسم المفعول
على صيغة كونه بمنه
صورة الرجال
الموت واسكان الازمان
من كبحه فوره
الملك واليا المتنا
الذين المحدثين
يخرج من الطحين
مرجل من شعر اسود فجاء الحسن فادخله ثم جاء الحسن
من كبحه فوره

مرحله من شعر اسود فجاء الحسن فادخله ثم جاء الحسين
فادخله ثم جاءت فاطمة فادخلها ثم جاء علي فادخله ثم
قال انما يريد الله ليهذب عنكم الرجس اهل البيت ويكفر
تظهيراً وروى احمد بن حنبل عن ام سلمة ان النبي كان
في بيته فأتته فاطمة بمرهه فيها حمره فقال ادعي لي زوجه
وابنيك فجاء علي وحسن وحسين فجلسوا باكلون من تلك
الحمره فانزل الله ثم هذه الاية انما يريد الله ليهذب عنكم
الرجس اهل البيت ويظهركم تطهيراً فاخذ رسول الله فضل
الكسا فسكاهم به فاخرج يده قالوا بها الى السماء وقال
اللهم هؤلاء اهل بيتي وخاصتي فاذهب عنهم الرجس
وظهرهم تطهيراً قالت فادخلت راسي البيت وقلت انا
معكم يا رسول الله فقال اتك على خير اترك على خير ثم

توای فضل الکسار ای مفضل مغنیة
توای فالو عالمی فوس توای کاک
علی حبیبی را بدو در فاکدیش
مرتبین اندر فاکدیش

واما انتم فاعلموا ان الله وعده في اهل بيته واهله
 ان يقرهم حتى يراد على الجحش واه احمد بن حنبل وغيره
 عبدك مع اختلاف يسير في اللفظ وفي صحيح مسلم عن زيد
 بن ارقم مثله وفي اخره قال حصين ومن اهل بيته يازيد
 البسر نسائه من اهل بيته فقال نسائه من اهل بيته
 ولكن اهل بيته من حرم عليه الصدقة بعده وما يؤيد ذلك ايضا
 انهم مهبط الوحي الالهى ومنهم باب مدينة علم النبي وهم
 اخصل الخلق واقربهم اليه وافضلهم منه كما منى عنه ابنه لما
 فهم بعد عن الخطاء ممن سواهم واحق باقفاء اثرهم
 والاهضاء بهدمهم ولقد خسرنا هذا الطويل عن شرط
 الاختصار ولكن الحق باجماعه لا انصار فضلي
 ورواه
 ايضا بطريق
 ورواه
 ايضا بطريق

[illegible]

قوله
الاجماع
شبهنا
والعلم
الاجماع
لنا
دلالة
بما
بعد
لشوب
المشهور
المطلب
تعملا
اصحابنا
لنا
لولا

فقد انقضت العدة من المكاتب والهدايا من البعد سفها ولكن
 والعدا من المكاتب والهدايا من البعد سفها ولكن
 والعدا من المكاتب والهدايا من البعد سفها ولكن

الشك في وجبهه كالشك في بقائها فالواحد من غاي
 عن بد ببقائه في الدار سفه وبطله الثاني مع احتضا
 به مظهر حقه قلنا العادة بالخروج فاضيه وغلط المبتد
 ابعده من الثاني في غيب القياس مساواة فروع لا صل
 في علة حكمه واجراء حكم الاصل في الفرع يجامع وقد
 علمت بذلك اركانه الاربعة وليس حجة عندنا الا
 طريق الاولوية ومنصوص العلة ان جعلنا منه لنا
 قوله نعم ولا نفى ما ليس لك علم وان تقولوا علم الله
 ان الظن لا يغني من الحق شيئا خرج ما خرج بدليل فيج

الباقى فاذا فعلوا ذلك فقد صلو اعظمهم فمئنه
 قوه يقبسون الامور بواهم واجماع العزم على رده
 فمئنه قوه يقبسون الامور بواهم واجماع العزم على رده
 فمئنه قوه يقبسون الامور بواهم واجماع العزم على رده

فقد انقضت العدة من المكاتب والهدايا من البعد سفها ولكن
 والعدا من المكاتب والهدايا من البعد سفها ولكن
 والعدا من المكاتب والهدايا من البعد سفها ولكن

[illegible]

و من قبله الصلوات الحسنات
مع ثلثه و الفاضل في العلم
الشيخ الفاضل في العلم
نور الدين في العلم
الشيخ الفاضل في العلم
عن الوفا مع ان حال
المذخر في العلم

الذي هو الحق والعدل
والله اعلم بالصواب

مانع من حملها على الفياس يجعل الشرعيات كالعقوبات
 فياس مع تضمن الآية انكار وخبر معاذ ضعيف لالة
 وسندا وقد روى امره بالمكاتبة وخبر المفضضة مشد
 لك الخعبة السرقه وقوله مدين الله احق بالقضاء
 يعطى الولاية وانكار كثير من الصحابة كابن عباس وشيخكم
 وغيرهم له مشهور فابن الاجماع وحيث ان الفياس
 عندنا باطل من اصله فلا ثمة في ذكر شرطه عندهم
 الاول
 في الباب الثاني في مشركات الكتاب السنن وفيه مطالب المطالب

[illegible][illegible]

في الامر والنهي الامر طلب فعل بالقول استغلاء وصيغة
افعل وما بعدها حقيقة في الايجاب في الذنب ولا
فيها الغطيا ولا معنوبا ولا مع الاباحه ولا في الكلام
لشروع احتجاج السلف بمطلقها عليه بلا تذكير لقوله
ولا تخجل من قولك لا والله العبد المذنب واليهي
علا ختم اراؤهم واستصحبوا راعته واولى الالهية
الاصيلية والا منصوص راعته واولى الالهية
باعتقالي الخلقين

ما مضى

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

انما معكم لهما مع فرعون ونظيره من الاثنان فافوقهما
 جماعة لان عقادها لا لغليم اللغمة مع ان البحث في صنع الجمع
 لا في لفظة فصل التخصيص قصر العام على بعض مسمياته
 ويطلق على قصر غيره كعشر وهو اما بمبصل هو الشرط والصفة
 والغاية وبدل البعض الاستثناء المتصل بمفصل
 هو غيرهما ويجوز في الاخير من الى واحد وفي غيرهما بمبصل
 وبمفصل في محصور قليل الى اثنين وفي غيره ان ابقى جمع
 يقرب من مدلوله لنا النور ايت كل من في البلد ولم يرا الا
 واحدا وثلاثة وليس لخالف ما يعول عليه فصل
 العام المختص لم يبق في الباقي وللخالف خمسة اقوال
 اشلها في اقل الجمع لنا بقاء ما كان واحتجاج السلف
 فيه بلا نكير وعصا العبد باصال الكل لا لزوم الدور
 جميع الشرح المتصل بمبصل
 كالاستثناء واخره
 انما معكم لهما مع فرعون ونظيره من الاثنان فافوقهما

[illegible]

في قوله العلة
 بالعموم في النهاية على عدمها
 لا يثبت له في الاستقصاء لعدم الاشياء بخاصة
 على ان لا يثبت له في الاستقصاء لعدم الاشياء بخاصة
 في تهذيب على الجواز ليعمل الاستقصاء
 وادعى الاجماع على عدمه جواز العمل بالعموم
 قبل الفحص عن مقتضى
 لا يثبت له في العمل بالعموم قبل فحص عدم المختص بالفحص
 عنه لا باصالة عدمه لنا شيوع المثال الشهور فحصل
 الشك فوجب لو افجع عن التيقن لساوانه وليس فليس
 قلنا الفرق قائم للمثل ما قيل من اكثر اللغز جازان بكثرة
 التبع كما يصدق المثل الفاخول بشرط القطع بعدم المختص
 والمعارض قلنا فيبطل العمل ماكثر الأدلة وافادة كثرة
 البحث او فحص المجتهد له ثم والسند بجوعه بالاقوى
 فصل الاستقناء في المقطع مجاز لا مشترك لفظي ولا
 معنوي من ثم لم يحلوه عليه الامع تعذر المتصل قوله
 نعم الانباع الظن والاقبال سلاما ونحوها غير ذلك
 على الحقيقة وفيه نظر بشرط الاتصال لو حكما للزوم
 جهالة قدر البيع والوجوه ونحوها ولا لعناهم استقناء
 لعدم وجوده في العمل بالعموم
 لا يثبت له في العمل بالعموم
 لا يثبت له في العمل بالعموم
 لا يثبت له في العمل بالعموم

[illegible][illegible]

لا اله الا الله محمد رسول الله

قوله ولعبداه اما لفظا فلا
جعلوا لعدوهم كذا او يقرئوا
طعامهم مضغوا لا طعامهم والعدو
معدوا وادوسهم مكنيا
فلا مكان لعدوهم الشارح
تسعين مكنيا العدو وادوسهم
تسعين مكنيا العدو وادوسهم
تسعين مكنيا العدو وادوسهم

في الظاهر والماول الظاهر هاد لانه مضمونه لرجاها والما

المحول على الرجوح لفضله والتاويل منه قريب كحملاته إنما

الصدقات على بيان المصروف وبجيد كما وبلى اطعام السنين

ما طعام طعامهم وامساك الاربع بابنداء النكاح والاول

وابعد كما وبل خبر فبروز بذكره واما وبل المسح في اية الوضوء

بالغسل وقد بسطنا الكلام عليه في شرق الثمسين المطالب بها

في المنطوق والمفهوم المنطوق ما دل عليه اللفظ في محل النظر

وصحبه مطابقاً وتضمنه وغيره الزاماً فان قصد وتوقف عليه

صدق او صحت عقله و شرعا فدا له اقتضاء وبدون مع

بما لا التعليل بعد قبنيه وإيماء والاقتداء لشارة والفهم

بما دلالة في محله فان كان مفهوم موافقة ضمني الخطاب والمحل

الخطاب او المخالفة دليل الخطاب فهو مفهوم الشرط والصف

مصدره الله
عنه يغفر عمل النطق
معمل النطق وعن السكتان
المفهوم من النطق الكوار
يؤيد الاخير
عليه السلام هو الفاعل
والله لول اصطلاح
مصدره الله
والضمير

[illegible][illegible]

[illegible]

احكام الدين بالادب
 المستقلة بامر الدين لا بالادب
 كلام الدين فليس بالادب
 وقال الخافض انه كان
 سبب الادب جهاد
 الاخر في هذا الخط

احكام النبي لبست عن الاجتهاد باجماعنا وما ينطق عن
 الهوى ان هو الا وحى بوحي والوحى اليه ان يجهد لا يجمل
 ما ينطق به وحيا كالاجتهاد لقوله نعم فاعبروا ولعلمه
 بعصيته عن الخطاء فاحكامه عن قطعته الاجتهاد به و
 هذا ايم المتصومين وانه العفو بطق كرحمك الله وانه
 المشاوره في غير المسائل الدينية والا كان مقدرا لهم وينبغي
 كون الاذن حكما شرعيا والتخير وفي سوق الهدى ثم انما
 فضل التمعن ممكن وكذا سرعه الوحي باستثناء الاذخر
 وليس ابعده من سرعه الاجتهاد وسبق سماع العباس
 منه محمل ورتب فضيلة تزلنا فوقها والعرض كجسم قولهم
 لو كان وحى لما اجتهد كما جسم بالامية طعنهم بالنقل من الكتب
 فصل المشهور عدم التصويب بشيوع تحطئة السلف بعضهم

بعضهم ان هذا لا يلي خطا بالاجتهاد
 البتة وقال بعضهم على كل
 ولكن يمينه على خطا في كل
 عن الهوى ان لم يستطع احكام الدين
 يهوى واليه الرجوع بالنبي صلى الله عليه
 الخافضون كما لا يخفى من غير ادب
 وما كان يؤخذ الكفاية ان لم يفرق
 بانه اذا كان يستند بالاجتهاد بالادب
 لفظه بالاحكام الدينية لا بالادب
 والواجب الاول مرد بانه يخص الادل
 عليه وايضا فالجواب لا يخص الادب
 رد الجواب الثاني بقوله والوحى
 اليه ان يجهداه قوله كما جهادنا
 اي كما استندوا بجهادنا

فمختار
 تعالى
 عما قالوا فيهم
 احببوا جميع الجتهين
 ربي الله

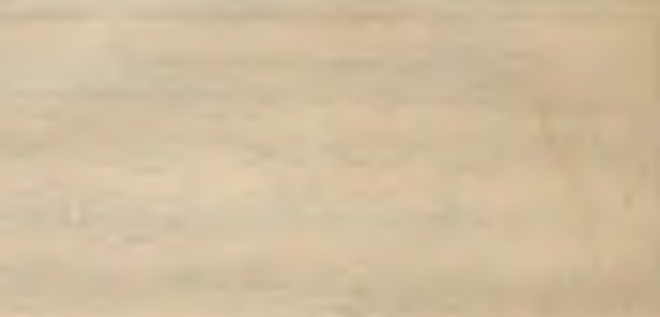
من المشكلات فان ادين
 العظمى من مبادئ العقل
 هو ان العقل هو الذي يولد
 الشر ما يقول في اخر الفصل
 القطع بين وجه الكلام
 في الاصول عدمه عليه
 مشكوك في ان كان
 من الكفار يكفى الشهادة
 عليكم بدعي العجايز
 القدر عدم نقل الاستدلال
 احدا به وان الاصول
 وان الشبهات كثيرة
 اسلم وان قول من
 اوقع في النفس
 نعم فاستلوا اهل
 صحتي وكلامه
 كجنتي كجنتي
 ما لا يشتمل
 التي هي

بالفروع

[illegible]

هذا نقل من
 نسخة المخطوط
 في الفهرست
 من هذا المخطوط
 في الفهرست
 من هذا المخطوط
 في الفهرست

22
p. 22

فَمَنْ أَصْرُ مَرَأٍ الْحَدَّ صَوَّطًا ثَلَاثَةَ الْحَادِ وَعَدَاثُ فَرْقَانِ فَرْقُهُمَا فَعَدَاثُهَا مَا
 لَابِتْنَاهُ يَغْطِيهِ الْأَصْحُورُ وَقَدْ نَضَعُهَا أَحْمَاءَ الْحَدِّ الْأَرْقَامِ لِلْعَمَلِ فَمَنْ
 مَعْلُومَاتُهَا وَفَرْقَانِ فَرْقُهُمَا فَعَدَاثُهَا مَا

وعلقني الاضافه

تَجَمُّعٌ وَفَصْلٌ عَنْهُ فَرَّقٌ وَتَكْرُّبٌ مَرَّةٌ تَضَعُفٌ وَمَرَّةً رَابِعًا اِلْحَادٌ اَوْ صَوْبٌ وَتَجَرُّبٌ لَهُ

مما سألني تصديقه بمثل ما أن بعد أحاديثه الأخيرة فحصل ما ألفت من أربعين مجلد

ولم يرد هذا العمل في فصول الفصول في الجمع ترسم العبد بن محمد بن

وَيَسْتَدْرِكُ الْيَمِينَ بِزِيَادَةِ كُلِّ مَرْتَبَةٍ عَلَى اخِذِهَا فَأَجْزَلُ أَفْئِدَةٍ مِثْرَةٍ تَوْسُطِهَا

وَارْبِدْنَا زَاوِدًا وَغُفْرِ خَصْرًا حَافِظًا فِي هَذِهِ الصَّوْتَيْنِ فِي الدَّهْنِ لِلشَّعْرِ وَاحِدًا

تَزِيدُ عَلَى الْمَرْبِ الْمَالِ الْفَرَسُ بِحَسْبِ بَقْدِهِ اُخْلِبَ كُلُّ مَرْبَةٍ لِأَجْدَادِهَا

عَدَّةً فَأَنْقَلَبُوا بَعِيْثًا إِلَى السُّطْرِ الْجَمِيعِ وَهَذَا صَوْنُهُ

فان تكررت سطور الأعداد فلو سمها متجانسة المراتب

وَأَبْدَأُ مِنَ الْبَيْتِ خَافِظًا كُلَّ عَشْرَةٍ وَإِحْدًا كَمَا عَرَفْتُ مَهْدُ صَوْنِي وَإِلَيْكَ

٧٢ ٣٧٣

المثل لا يحتمل كل مرتبة الى مثل الكاتب الجليل او غيره

وَلَا لَأَسْبَدُ لِفَهْدِ الْأَعْمَالِ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا

[illegible]

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴

باب الوفاء

الشيخ

الضيق في الدنيا					جمع الاموال في الدنيا				
٢	٥	٥	٦	٧	٥	٢	٧	٧	٢
٢	٥	٥	٢	٢		٢	١	٣	٩
							١	٥	٥
٥					٥	٧	٩	٢	٦
		١	٣						
						٨	٥	١	

٥	٢	٥	٣	٧
٢	٧	٩	٤	٢
٧	١	٤	٧	٩
٨	٢			

انك تحتاج الى الحوامل البان اسم الجد اول هو طويل نس طارل وهذا صورة

وَأَعْلَمُ أَنْ مِمَّا نَزَّلَ الْكِتَابَ مَا يُلْقِيهِ قُلُوبُ الْعُلَمَاءِ مِنْ كِتَابٍ يُدْرِكُ الْإِنْسَانَ بِمَا كَسَبَ وَأَنَّ الْإِنْسَانَ كَذَبٌ

الحج الضعيف كحج من لم يجد مكة وتضعف من الزمان الضعف

۸۲
 اخذ من ان الحی فآخاذا فذا ان الاله اخذ من ان النازی بالاضافه

أحد عشر جمع رجاله الخاضع والعمل هما الفصل الثاني عشر

نبد من الدنيا ونضع نصفك في الجنة وكان رجلا صالحا من بني قيس بن ابي اخطب

للكسر كثير يد ما على نصف ما في المرتبة السابقة كان فيها عدد غير الواحد اذ كان واحد

اَوْضَلُّوا صُغْرَ الشَّيْخَيْنِ فَإِنَّهُمَا الْمَرَاتِبُ وَعَلَى كَسْرِ فَرْعِهِ صَوْنُهُ الصِّفْهُمَا كَذَا وَالْأَوَّلُ

[illegible]

الصف واحد من المجموع فالق من المصنف فالعمل حيا الفصل الثالث والربع

فَعَمَّ الْكَلَامُ بِنَدَامِ الْمَنِّ نَقَضَ كَأَصْلِهِ فَهُوَ خَازٍ بِهَا وَنَضَاؤُهَا أَتَى عَلَى الْخَلْقِ الْإِثْمَ

[illegible]

كان يفتي بغير ان يعيد المصامح احد اليه احد من علمه وعصبه و...

الباقى فى جلد عشر اخذ منى وهو عشرة بالنسبة لعشر ان يضع فيها من شعره

بأولها عرفت حكم العمل هكذا ٢٧٧٥٣

٣	٧	٩	١٠
٤	٨	١٠	١٢
٥	٩	١١	١٣
٦	١٠	١٢	١٤
٧	١١	١٣	١٥
٨	١٢	١٤	١٦
٩	١٣	١٥	١٧
١٠	١٤	١٦	١٨
١١	١٥	١٧	١٩
١٢	١٦	١٨	٢٠
١٣	١٧	١٩	٢١
١٤	١٨	٢٠	٢٢
١٥	١٩	٢١	٢٣
١٦	٢٠	٢٢	٢٤
١٧	٢١	٢٣	٢٥
١٨	٢٢	٢٤	٢٦
١٩	٢٣	٢٥	٢٧
٢٠	٢٤	٢٦	٢٨
٢١	٢٥	٢٧	٢٩
٢٢	٢٦	٢٨	٣٠
٢٣	٢٧	٢٩	٣١
٢٤	٢٨	٣٠	٣٢
٢٥	٢٩	٣١	٣٣
٢٦	٣٠	٣٢	٣٤
٢٧	٣١	٣٣	٣٥
٢٨	٣٢	٣٤	٣٦
٢٩	٣٣	٣٥	٣٧
٣٠	٣٤	٣٦	٣٨
٣١	٣٥	٣٧	٣٩
٣٢	٣٦	٣٨	٤٠
٣٣	٣٧	٣٩	٤١
٣٤	٣٨	٤٠	٤٢
٣٥	٣٩	٤١	٤٣
٣٦	٤٠	٤٢	٤٤
٣٧	٤١	٤٣	٤٥
٣٨	٤٢	٤٤	٤٦
٣٩	٤٣	٤٥	٤٧
٤٠	٤٤	٤٦	٤٨
٤١	٤٥	٤٧	٤٩
٤٢	٤٦	٤٨	٥٠
٤٣	٤٧	٤٩	٥١
٤٤	٤٨	٥٠	٥٢
٤٥	٤٩	٥١	٥٣
٤٦	٥٠	٥٢	٥٤
٤٧	٥١	٥٣	٥٥
٤٨	٥٢	٥٤	٥٦
٤٩	٥٣	٥٥	٥٧
٥٠	٥٤	٥٦	٥٨
٥١	٥٥	٥٧	٥٩
٥٢	٥٦	٥٨	٦٠
٥٣	٥٧	٥٩	٦١
٥٤	٥٨	٦٠	٦٢
٥٥	٥٩	٦١	٦٣
٥٦	٦٠	٦٢	٦٤
٥٧	٦١	٦٣	٦٥
٥٨	٦٢	٦٤	٦٦
٥٩	٦٣	٦٥	٦٧
٦٠	٦٤	٦٦	٦٨
٦١	٦٥	٦٧	٦٩
٦٢	٦٦	٦٨	٧٠
٦٣	٦٧	٦٩	٧١
٦٤	٦٨	٧٠	٧٢
٦٥	٦٩	٧١	٧٣
٦٦	٧٠	٧٢	٧٤
٦٧	٧١	٧٣	٧٥
٦٨	٧٢	٧٤	٧٦
٦٩	٧٣	٧٥	٧٧
٧٠	٧٤	٧٦	٧٨
٧١	٧٥	٧٧	٧٩
٧٢	٧٦	٧٨	٨٠
٧٣	٧٧	٧٩	٨١
٧٤	٧٨	٨٠	٨٢
٧٥	٧٩	٨١	٨٣
٧٦	٨٠	٨٢	٨٤
٧٧	٨١	٨٣	٨٥
٧٨	٨٢	٨٤	٨٦
٧٩	٨٣	٨٥	٨٧
٨٠	٨٤	٨٦	٨٨
٨١	٨٥	٨٧	٨٩
٨٢	٨٦	٨٨	٩٠
٨٣	٨٧	٨٩	٩١
٨٤	٨٨	٩٠	٩٢
٨٥	٨٩	٩١	٩٣
٨٦	٩٠	٩٢	٩٤
٨٧	٩١	٩٣	٩٥
٨٨	٩٢	٩٤	٩٦
٨٩	٩٣	٩٥	٩٧
٩٠	٩٤	٩٦	٩٨
٩١	٩٥	٩٧	٩٩
٩٢	٩٦	٩٨	١٠٠

عليه تسعة نفق في الخلف من الباب والعمود الفصل الرابع

والله اعلم

و اما در این کتاب که در این کتاب

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in Arabic script, likely providing commentary or additional rules related to the main text.

في الضرب هو حاصل عدد كسبه للضرب التي كسبه الواحد الى الضرب والاخر

مهما علم ان الواحد لا تأثر في الضرب وهو ثلثه مفر في مفر او في مركب في مركب

والاولى الخافوا في غيرها اما الاول فله الشكل من كنه

واما الاخرين فمرفوعا على الخاف الى سبعة منها واضرب

الاحاد في الخاف واضرب الحاصل ثم اجمع من الضرب

والسط الحاصل من ضرب الواحد في الاخر في مركب

الثلاثين الا ربعه بسط الا ربعه من ثلثه الى اربعه والثلثه من ثلثه الى اربعه

في ضرب الاربعين في خمسة بسط العشر اوف اربعة الى اربعه والثلثه الى اربعه

حل للرب ربعا ربعا الى الاول فاضرب المفراد في بعض واجمع الحاصل

والضرب قواعد الطبقة تعين على استخراج مطالبته فاعمل فيما يلي

الضرب بسط واحد الضرب من عشران تقص الحاصل فاضرب في فضل العشر على

الضرب الاخر مضاعفا ثمانية تسعة فاضرب في السبعين مضرب السبعة الاثنان

بعض اثنان وسبعون فاعمل الخ جميع المضربين ونبط ما فوق العشر عشر وتند

على الحاصل فاضرب فضل العشر على احدى المضربين اعلى الاخر مضاعفا ثمانية

سبعون فاعمل الخ جميع مضرب الاثنان في الثلثة فاعمل في ضرب الاحاد مضاعفا

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing additional examples.

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, written in Arabic script, providing detailed commentary and examples for the main text.

۶۷۸

عن ابن الجوزي عن ابن الجوزي عن ابن الجوزي عن ابن الجوزي عن ابن الجوزي

فقد افادني عن ابن ابي عمير عن الحسن بن علي بن فضال
عن الصادق عليه السلام قال من قرأ سورة الفاتحة في كل يوم
مئة مرة كان له اجر مائة الف حسنة

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

العشر والعشرين جميع المصروفين وتبسط الزائد على العشر عشر المصروف نقص من الحاصل
 مصروفين المصروف والعشر في الاحاد التي مع المركب هكذا ثمانية وعشرين
 نقصنا الزائد والعشر نقصوا الاثنين في الاربعه فاعل في مصروفين والعشر
 العشرين نقصه بعض في الاحاد احدها على مجموع الاخر وتبسط المجموع ثلث ثم نصف
 مصروف الا حاد في الاحاد هكذا اتى عشر ثلثه عشر في افعال الماء والخمس
 فاعل كل عد نصر في خمس وخمس انما فاعل في نصف عشر افعال ماء
 او الف واحد للكم نصف الحاد الصحيح هكذا استغر في خمسة فالحاصل ثمانون
 او سبع عشر في خمس فالحاصل ثمانون وعشرون فاعل في مصروفين والعشر والعشر
 فيما بين العشر والماء من المركبات نصر احاد فاعل في عد تكرار العشر في زيد هكذا
 على اكثرها او تبسط المجموع ثلث في زيد عليه مصروف الا حاد هكذا اتى عشر
 في سبع عشر في ثلث الاربعه على الالف والعشر وكسب ثلثين عشر
 ونمات الحاصل ثلثه وانما عشر فاعل كل عد نصر في خمسة عشر في ماء
 خمس في الف وخمس فاعل عليه نصف السبط الحاصل عشر او ماء او الف واحد
 للكم نصف الحاد الصحيح هكذا اربعه عشر في خمسة عشر الحاصل ثلثه
 وستون وخمس عشر في ماء وخمس الحاصل ثلثه الاربعه وخمس فاعل

کامدینه از غنم و شصت و یکد از اغنی ۱۲

آخرا دعوتی و از نعمت انوار غنی و لذت و عسری و لذت الکی ۱۲۰

[illegible]

عظم از فقط العنزه و العنبري و كنو هما ۱۱

[illegible]

مستور سارنه سید مورسوی

1291141A

الفنن صحرانوا ايضا بذكر كس ازان كان

٣٥٨ وبفتح الخطوط القواصل ثمانية في كل حجر بها الحاصل من زيادة ما
 فوق العمل الاول في واحد على الحد اعني ٧١٧ والامتحان بضرب ميزان
 الخارج في نفسه وزيادة ميزان البلاء ان كان على الحاصل ميزان المجموع اخالف
 ميزان العد في العمل خطأ الباب الثالث في حساب الكسور وفيه ثلثة
 مقادير وسنقصو المقادير الاولى كل عدد من غير الواحد اثنان اثنان اثنان
 والافان اقلها الاكثر في الحدان والافان عددان اثنان في توافق الكسور
 التي هو حجر في فهمها والامثبات او المتانين وتعرف البواقي بقسمة الاكثر
 على الاقل فان لم يبق شيء في الحدان وان بقي فبقينا المقسوع عليه على البواقي وهكذا
 الى ان لا يبق شيء فالحدان توافقا والمقسوع عليه لاخر هو العدد لهما او يبقى
 واحد فيثبات انهما الكسرا منطوق هو الكسور السبعة الشهيرة او اصم ولا يمكن
 التعبير عنها الا بالجزء وكل واحد منهما الما مقرر كالثلث وجزء من احد عشر او
 مكرر كالثلثين وجزء من واحد عشر او مضاعف الثلث وجزء من احد
 عشر وجزء من ثلث عشر ومعطوف كالضف والثلث وجزء من احد عشر وجزء من ثلث
 عشر وادرس الكسوفان كان معهما صحيحا فاسم فوفوا والكسور فوفوا الخرج والا
 فضع مكانا صغيرا في العطفون وهو الواو وفي الاصل الفاضل من الواحد الثلثان

والصحيح ان يفتح الخطوط القواصل ثمانية في كل حجر بها الحاصل من زيادة ما فوق العمل الاول في واحد على الحد اعني ٧١٧ والامتحان بضرب ميزان الخارج في نفسه وزيادة ميزان البلاء ان كان على الحاصل ميزان المجموع اخالف ميزان العد في العمل خطأ الباب الثالث في حساب الكسور وفيه ثلثة مقادير وسنقصو المقادير الاولى كل عدد من غير الواحد اثنان اثنان اثنان والافان اقلها الاكثر في الحدان والافان عددان اثنان في توافق الكسور التي هو حجر في فهمها والامثبات او المتانين وتعرف البواقي بقسمة الاكثر على الاقل فان لم يبق شيء في الحدان وان بقي فبقينا المقسوع عليه على البواقي وهكذا الى ان لا يبق شيء فالحدان توافقا والمقسوع عليه لاخر هو العدد لهما او يبقى واحد فيثبات انهما الكسرا منطوق هو الكسور السبعة الشهيرة او اصم ولا يمكن التعبير عنها الا بالجزء وكل واحد منهما الما مقرر كالثلث وجزء من احد عشر او مكرر كالثلثين وجزء من واحد عشر او مضاعف الثلث وجزء من احد عشر وجزء من ثلث عشر ومعطوف كالضف والثلث وجزء من احد عشر وجزء من ثلث عشر وادرس الكسوفان كان معهما صحيحا فاسم فوفوا والكسور فوفوا الخرج والا فضع مكانا صغيرا في العطفون وهو الواو وفي الاصل الفاضل من الواحد الثلثان

الاولى في حقه من باب
 الاكثر في الحدان
 في قول المقدم
 في قول المقدم

وَيُؤْتِي السَّيِّدَ غُفْرَانًا مِمَّنْ غُفِرَ لَهُ الْكُفُورُ الْأَوَّلُ

أول عدد يصح منه خرج القرض وهو عيبت خرج المكر وخرج الضام مضروب

مخارج مثل شغفها لی بعضی اما المعصوم و غیره بحسب سیرت ائمه و اشیای بسیار
 احادیثی که در این باب آمده است و در این کتاب که در این باب آمده است

الحاصل مع مخرج الكسر الثالث عمل ما عرفت وهكذا الى الخاصل هو المطلوب ففي

مختصلا يخرج الكسوة الشعيرة في الأربعين في الثلثة للثياب والحاصل في نصف الأربعين

الموافق والحاصل في المشي والسير في الخلقة في الحاصل والمقابلة والسير في السبعة

هو القان يسمى أو غير وهو المطلوب فتم ذلك ان تغبر خارج مقر

فَمَا كَانَ مِنْهَا إِلَّا خَلْفٌ غَيْرٌ ^{وَالْقِسْمُ} وَاسْتَفْطَى الْكَفَّ بِالْأَكْثَرِ وَمَا كَانَ مِنْهُ إِذَا سَمِعُوا

مَرْفُوقُهُ وَأَعْمَالُ أَوْفُقِ الْكَسْبِ الْحَارِجِ الْبَاقِيَةِ الْبَيْتِ فَاصْطَرِبَ بَعْضُهَا

لِلخَطِّ وَالْمَوْزُونِ وَالسَّيْفِ وَالْقَائِمِ بِالْضَرْفِ سَمِيْدًا نَاضِحًا وَهُوَ

في السبعة فاسقط فالثمانية ثلثه العشر بالانصاف فاصد خمسة الثمانية والاحمام

السيرة

حاصل ضرب ۷ فی ۱۰۰ = ۷۰۰
۲۵۴ نصفه ثلثه ربعه خمسہ سدسه

سبعه عشر
٢٥٢ ٧٨٥ ٣١٥ ٢٤٥

السبعة الحاصل في السبعة يخرج المطلوب لطيفة يحصل خارج الكسوة السبعة
ضرب أيام الشهر في عدد النهو والحاصل في أيام الأسبوع وضرب خارج الكسوة
التي فيها هو العين بعضها في بعض وسئل أمير المؤمنين عليه السلام والسلا
عن ذلك فقال ضرب أيام أسبوعك في أيام سنك المقتل الثاني في النجس
الرفع وأما النجس فيجب الصبح كروا من قبل كمرتين العمل في الزمان في الصبح كمرتين
ضرب الصبح في الخارج الكسوة بد عليه صوته الكسوة في الأربعين والربع كسوة أربع
ومحسب السنة الثالثة خمس ثلثون وثلثون ومجسب الأربعين وثلثون وخمسة ثمانون
وأما الرفع فيجب الكسوة صحاحا فإذا كان معنا كسوة الكسوة خرج منه ما على
مخرجها لخارج صبح الباقي كمرتين في الخارج فرفع خمسة عشر مائة ثلث
ونلت أربع الف والجمع الكسوة وتضعها في محل من الخارج
الشرب حوطة ومضعف ويقسم عدما على الزاد عليه لخارج صحاح والنجس
كسومنه وان نقص عنه ذلك وارساؤه فالحاصل واحد فللمنفعة الثلث
والربع واحد نصف من الست والثلث نصف النصف والثلث الست
واحد وضعف ثلثه اثنا عشر الفصل في نصف الكسوة
وتفريقها أما النصف فان كان الكسوة جباضة وفرا نصف الخارج الخارج

[illegible]

کائنات غرضاً نہ بنی بلکہ میں اصفیٰ و البرج و عذاباً ۱۷

[illegible]

۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

عليه او ثلثه فيخرج مرقبه خمس ربع على ثلث واحد و ثلثه ارباع
وبالعكس اربعة اسكان السدس على السداس اثنان كما ثبت به معروف
الضمة بمائة وعلينا ان لا الأمثلة الفصل في استخراج الكسر
ان كان مع الكسر فيخرج جبر الكل كسور اتم ان كان الكسر فيخرج مظهر قيمت
جذر الكسر على جذر الخرج ومنه فجزر ربع اثنان ونصف وجذر اربعة
السبع ثلثان ان لم يكونا مظهرين ضرب الكسر في الخرج واحد وجذر حاصل
بالقريب فمقتله على الخرج ففي ثلثه ونصف ضرب سبعة في اثنين
وتأخذ جذر الحاصل بالقرب هو ثلثه وخمس اربعة عشر على اثنين فيخرج واحد
وسبعة اسكان الفصل في تحويل الكسر من خرج الى خرج اخر
عد الكسر في الخرج المحول اليه وافهم الحاصل على خرج جده فلتخرج هو الكسر
الطلوب من الخرج المحول اليه فلو قيل خمسة اسكان فمقتله ان يعين على سبعة
خمس اربعة وخمس اربعة فمقتله لو قيل اسكان فمقتله اسكان وسبع اسكان
البار الثالث في استخراج الجداول بالاربعة لسانها في السبعة
او طار لسانها الكسب لسانها اربعة او ثلثه مثلاً مسطح الطرفين سطح الوسطين
كلها مرفعلية فاجعل احد الطرفين فاقسم سطح الوسطين على الطرفين المعلوم

هذا هو المطلوب من الخرج المحول اليه فلو قيل خمسة اسكان فمقتله ان يعين على سبعة
خمس اربعة وخمس اربعة فمقتله لو قيل اسكان فمقتله اسكان وسبع اسكان
البار الثالث في استخراج الجداول بالاربعة لسانها في السبعة
او طار لسانها الكسب لسانها اربعة او ثلثه مثلاً مسطح الطرفين سطح الوسطين
كلها مرفعلية فاجعل احد الطرفين فاقسم سطح الوسطين على الطرفين المعلوم
هذا هو المطلوب من الخرج المحول اليه فلو قيل خمسة اسكان فمقتله ان يعين على سبعة
خمس اربعة وخمس اربعة فمقتله لو قيل اسكان فمقتله اسكان وسبع اسكان
البار الثالث في استخراج الجداول بالاربعة لسانها في السبعة
او طار لسانها الكسب لسانها اربعة او ثلثه مثلاً مسطح الطرفين سطح الوسطين
كلها مرفعلية فاجعل احد الطرفين فاقسم سطح الوسطين على الطرفين المعلوم

واحد الوسيطين فاقسم سطح الطرفين على الوسيط المعلوم فالخارج هو المطلوب
 والسؤال الثاني ان يعلم بالزيادة والنقصان او بالاعمال ان تحوفا فالاول هو
 ان عند ازاين عليك بعد صانثا ثلثة مثلاً والطرفان ان اخذت خرج لك وسطحاً
 الماخذ ونصير في حساب السؤال فاما انما السطح ثلثي الواسط فحصل معك
 معلوماً ثلثي الماخذ والواسط والمعلوم وهو العطاه السائل بقوله صا
 كذا ونسبة الماخذ هو الاول الى الواسط وهو الثاني كنسبة المخرج وهو الثالث
 الى المعلوم وهو الرابع فخير الماخذ في المعلوم واقسم الحاصل على الواسط فخرج
 المخرج وهو في المثال الثاني اربع وخمسة واما الثاني فمما لو قيل ان خطاين متساويين
 وطلان بك فانه ان طال الى السطح الثالث والسطح الرابع المتين والسطح الخامس ونسبة
 للسطح السادس كنسبة المتين الى المتين فالجواب الرابع فاقسم سطح الوسيطين هو عند الاول
 وهو خمسة ولو قيل ان طال اربعة متين فالجواب المتين وهو الثالث فاقسم سطح الطرفين
 وهو عشرة على الثاني وهو ثلثة ومن هذا اخذ فوطن ضم الى السواد غير حليقة وقسم
 الحاصل على حليقة هذا اربعة النفع فاحتفظ به الباب الرابع في استخراج
 الجبر بحسب الخطاين فنرض الجبر وما شئت ونسبته المفروض الاول
 ونصير فيه بحسب السلول وان طابق فهو المطاوع وان خطاين باده او نقصنا

نورالدين

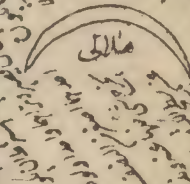
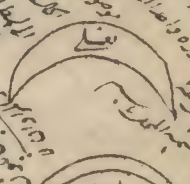
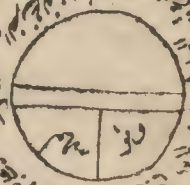
في الخط الاول ففرض اخر وهو المفروض الثاني فان الخط حصل الخط الثاني
 ثم ضرب المفروض الاول في الخط الثاني في سمة المحفوظ الاول والمفروض الثاني
 في الخط الاول وهو المحفوظ الثاني فان كان الخط ان زاد بدين او ناقصين
 فافهم الفصل بين المحفوظين على الفصل بين الخطين فان اختلفا فجمع المحفوظين
 على مجموع الخطين يخرج الجمل فلو قبل ان يعدل ان زيد عليه ثلثاه ودرهم
 حصل عشر فان فرض سبعة في الخط الاول سينزله اوسينه في الخط الثاني
 واحد زائد بالمحفوظ الاول ثلثه والثاني سينزلون والخارج من سمة الفصل
 بينهما على الفصل بين الخطين هو خمسة وهو المطلوب ولو قبل ان يعدل زيد عليه
 وقبر على الحاصل ثلثة اقسام ففرض من الجمل فافهم عار الى الاول فلو فرض
 اربعة اخطاء في احدى ناقصين فثانيه ثلثة زائدة وخارج فسمه مجموع المحفوظين
 على مجموع الخطين خمسة وهو المطلوب الكتاب الخامس في استخراج
 الجمل في العمل بالعكس فلهي بالخيل والتعاكس وهو العمل بعكس اعطاه
 السائل فان ضعف فضعف او زاد فانقص او ضرب فاضرب او عكس فاعكس
 مبدا من اخر السؤال يخرج الجواب فلو قبل ان يعدل ضرب في نفسه فزيد على
 الحاصل اثنان فضعف فزيد على الحاصل ثلثة زادة فافهم الجمل على خمسة ضرب

في الخط الاول ففرض اخر وهو المفروض الثاني فان الخط حصل الخط الثاني
 ثم ضرب المفروض الاول في الخط الثاني في سمة المحفوظ الاول والمفروض الثاني
 في الخط الاول وهو المحفوظ الثاني فان كان الخط ان زاد بدين او ناقصين
 فافهم الفصل بين المحفوظين على الفصل بين الخطين فان اختلفا فجمع المحفوظين
 على مجموع الخطين يخرج الجمل فلو قبل ان يعدل ان زيد عليه ثلثاه ودرهم
 حصل عشر فان فرض سبعة في الخط الاول سينزله اوسينه في الخط الثاني
 واحد زائد بالمحفوظ الاول ثلثه والثاني سينزلون والخارج من سمة الفصل
 بينهما على الفصل بين الخطين هو خمسة وهو المطلوب ولو قبل ان يعدل زيد عليه
 وقبر على الحاصل ثلثة اقسام ففرض من الجمل فافهم عار الى الاول فلو فرض
 اربعة اخطاء في احدى ناقصين فثانيه ثلثة زائدة وخارج فسمه مجموع المحفوظين
 على مجموع الخطين خمسة وهو المطلوب الكتاب الخامس في استخراج
 الجمل في العمل بالعكس فلهي بالخيل والتعاكس وهو العمل بعكس اعطاه
 السائل فان ضعف فضعف او زاد فانقص او ضرب فاضرب او عكس فاعكس
 مبدا من اخر السؤال يخرج الجواب فلو قبل ان يعدل ضرب في نفسه فزيد على
 الحاصل اثنان فضعف فزيد على الحاصل ثلثة زادة فافهم الجمل على خمسة ضرب

الفاع

هذا هو الوجه الثاني في بيان ان السطحين المتساويين
 في المساحة هما ايضا متساويان في المحيطين
 والوجه الثالث في بيان ان السطحين المتساويين
 في المحيطين هما ايضا متساويان في المساحة

الخارج فيحصل من فاعتهما على الغرض لوضوحه في مثلها وانقص من
 الحاصل ثلثه ومن نصف الاثنين والعشرين اثنين وجد السطحين
 قبل ان عند يد على نصفه اربعة ذراهم وعلى الحاصل كذلك ثلث عشر
 فانقص الاربعة ثم ثلث السنتين عشرون النصف المتساويين ثلثان ثم انقص
 غير ربعه من الباقي ثلثه فيكون اربعة اذرع اشباع وهو جواب كتاب السك
 والاحكام وفيه مقدار ثلث الصومعة من السطح استعملنا في الحكم للصل الفكا
 من امثال الواحد الخ والى ايضا او كلمه ان كان خطأ او امك امر به كذلك ان كان
 سطح او امك امك كذلك ان كان جيبا فالحظ ذوا امك او احد في مستقيم و
 هو قطر الخطوط الواصلة بين القطعتين وهو المراد اطلاق اسماء الغرض
 ولا يحيط مع مثل السطح وغير مستقيم بركاري وهو مرفوع بركاري ولا يحيط
 عنه والسطح ذوا امك ان فقط ومثبو ما يقع الخطوط الخ غير على جهته
 عليه احاط به واحد بركاري فذا بركاري والخط المصطف اطرافه غير المصطف
 في كل من القوسين وقاعد لكل من القطعتين او قوس من دائره ونصفا
 فطها المصطفين عند مركزها انقطاع وهو اكبر واصغر او قوس واحد بهما الى
 جميعه اعظم من نصفين الربان فكل او اعظم فعلى او مختلفي الحد بيب

هذا هو الوجه الثالث في بيان ان السطحين المتساويين
 في المحيطين هما ايضا متساويان في المساحة

مثلًا وبين كل أصغر من الصنف فاهلنا أو اعظم من قبلنا ونلت مستقيم فقلت
 مثلًا على الاضلاع والساكنين ومثلها فاهم الزاوية ومنهجهما وحاد الزوايا
 اربعة مثلًا بنزع اقامتها الاضلاع ونوع ذلك اربع مع ذلك الى المقابلين
 مستطيل اقامتها والاضلاع العتيق ما عداها من غير ان يحد بخطها باسم كذا
 الزاوية والاضلاع الزاوية
 الزاوية والاضلاع الزاوية
 الزاوية والاضلاع الزاوية
 وهكذا والافضل من ذلك هو ان يحد الخط الى العتيق من هاهنا ثم ذو
 احد عشر فاعداً واثنو عشرة وهكذا من هاهنا وقد يجوز العتيق باسم كذا
 والمطبوع ذو الشرف يضم الشين والحمد واسم اذات الثلثة فان احاط به
 سطح مثلًا او على الخار جبر من داخله اليه فكل من مضطها من الدوائر عظيمة
 والاضغين او ستم بها من هاهنا فكلها اذ اننا من هاهنا موازينها
 وسطها واصل بين هاهنا كذا هو خط مستقيم واصل بين خطها علمها فاهما
 بكله في كل الدائرة فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما
 فان كان جوداً على القاعدة فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما
 من هاهنا من خطها فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما
 فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما فاهما

منظور

منه المعين

زوال الزينة

ذو القعدة

站

三

مسلم

والسفر

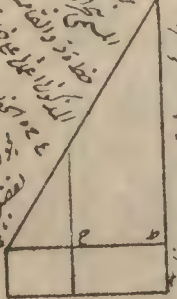
[illegible]

[illegible]

در صفحه نخست صدر پیرش است که در نخستین
و اول و درین احوال است که در نخستین
صفحه در آن است که در نخستین
نصفه در آن است که در نخستین

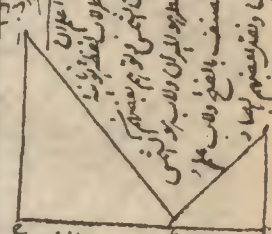
[illegible]

وَبَيْنَ طَرَفَيْ قَاعِهَا عِزَّانٌ فِي مَوْضِعِ الْعُيُوتِ هَا خَطُّ مُنْقَلٍ وَإِسْلَاحُهَا فِي
مَنْصُفِ خَطِّ وَضْعِ طَرَفَيْهِ عَلَى خَشْبَيْنِ مَقُومَتَيْنِ مُبْتَلَاوَيْنِ مَعْدَلَتَيْنِ
بِالْقَاعِ النَّيْنِ وَالْجِلْجِلِ يَكْدُ جُلْبَيْنِ بَيْنَهُمَا بَقْدُ الْخَطِّ وَقَدْ جَرَّ الْعَادُ بَكُورُ
الْخَطِّ خَمْسَتَيْنِ زَادًا عَادُ ذِرَاعٍ الْبَدِيدُ كُلُّ الْخَشْبَيْنِ خَشْبَانِ وَأَنْظُرْ إِلَى الشَّائِلِ
فَلَنْ تَطْبُقَ خَطَّهُ عَلَى أَوْتَرِ الصَّفْحَةِ فَلَمَوْضِعُ امْتِدَادِ بَابٍ وَالْأَفْرَاقُ الْخَطِّ عَرِيَّاسُ
النَّشْبَةِ رَجِيحُ الْأَنْطَابِ وَمَقْدُ النَّزْلِ هَوَازُ بَادِيَةٍ ثُمَّ أَنْفَلِ أَحَدَ الرَّجْلَيْنِ
إِلَى الْجَهَّةِ النَّزُولِ بِزَنْهَا وَحُفْظِ كَلَامِ الصُّعُورِ النَّزْلِ عَلَيْهِ دُخْلٌ وَبَلْغَى الْقَلِيلِ
مِنْ الْكِبَرِ فَلْيَا فِي نَفْسِ الْكَلْبَيْنِ فَارْتَبِطَا بِأَسْوَأِ أَلْمَاءِ وَالْأَسْهَلِ وَأَمْنَعِ
وَأَنْتَبِطْ فاعْمَلْ أَبَوْتَهُ وَإِسْلَاحُهَا فِي الْخَطِّ وَأَسْفَعُ بِلَالُكَ وَأَسْفَعُ نَفْسُ
الشَّائِلِ وَالصَّفْحَةُ طَرَفُهَا خَرَفٌ عَلَى السَّبْرِ الْأَوَّلِ وَضَعُ عَصَا الْأَسْطَرلابِ
عَلَى خَطِّ الْمَسْرِ وَالْعَبْرُ وَنَاخِلُ الْخَوْضِ سَبْكُ طَوِيلٍ أَعْمَقُ مِنْ ذِيهِ الْجَهَّةِ
الَّتِي يُزِيدُ سَوَاءُ الْمَاءِ إِلَيْهَا نَاصِبًا لَهَا إِلَى تَرْجُاسِهَا مِنَ الْيَقِينِ هَذَا الْحِجْرُ
الْمَاءُ عَلَى مَجْلَى الْأَرْضِ فَارْتَبِطْ الْمُنْتَاجِلُ بِرُجُاسِهَا فَانْعَلْ فِيهِ سُرْجًا وَعَمَلْ
فَالْإِبْدَالُ الْفَصْلُ الْخَزْفَةُ وَرَبْعُ الْمَرْتَبَعِ أَنْ تَمَكَّنَ الْوَصُولُ مَسْفُطًا
حِجْرًا وَكَاشَفَ فِي أَرْضِ مَسْنُونَةٍ فَانْضَبَّ الْخَصَاءُ وَفُجِحَتْ فِي شَعَابِصٍ عَلَى رَأْسِ

[illegible]

[Handwritten Persian script at the bottom of the page:]

في المربع من ارتفاعه على موضعك المصلد راضع المجمع في فضل الشاخص على
 فاميد فاقم المصلد على ما بين موضعك فاصل الشاخص و فاميدك على
 الخارج هو المطلوب طر فواخر ضع على الارض من المصباح كوا رأس
 المربع من ارتفاعه فابقيها وبن اصلك في فاميدك فاقم المصلد على ما بين
 وبين موضعك فاقم الخارج هو الارتفاع طر فواخر انصب شاخصا واسمعه
 لتسطه البقيع بينا فاقم المصلد على طر فواخر اسمعه في الظل
 وارتفاع الشمس هو الارتفاع طر فواخر ضع شطبة الارتفاع على
 ونصب نجبت في رأس المربع من البقيع ثم اصبع من موضعك المصلد و فاميدك
 على المصلد المجمع هو المطلوب براهين هذان الاعمال صينية وكتاب الكبير
 و على الطر فواخر من هذا الطر فواخر كسيفه الى الحد و رده في تعليقه الى
 على في شطبة الارتفاع الى امام الالبين الوصول الى مسطحة حجرة كالجبال فانظر
 رأس من البقيع ولاحظ شطبة النخلة على اي خط ظل الظل فقف و اعلم
 موضعك فادرها الى ان يند و ينقص فاقم او اصبع ثم تقعد او يخر الى ان تقبر
 رأسه ثم اخرج ثم اصبع فابقي موضعك فاضرب شعبة و ابقه غير حسب الظل
 فالمحصل مع فاميدك هو المطلوب الفصل الثاني في معرفة عرض الارض

في المربع من ارتفاعه على موضعك المصلد راضع المجمع في فضل الشاخص على
 فاميد فاقم المصلد على ما بين موضعك فاصل الشاخص و فاميدك على
 الخارج هو المطلوب طر فواخر ضع على الارض من المصباح كوا رأس
 المربع من ارتفاعه فابقيها وبن اصلك في فاميدك فاقم المصلد على ما بين
 وبين موضعك فاقم الخارج هو الارتفاع طر فواخر انصب شاخصا واسمعه
 لتسطه البقيع بينا فاقم المصلد على طر فواخر اسمعه في الظل
 وارتفاع الشمس هو الارتفاع طر فواخر ضع شطبة الارتفاع على
 ونصب نجبت في رأس المربع من البقيع ثم اصبع من موضعك المصلد و فاميدك
 على المصلد المجمع هو المطلوب براهين هذان الاعمال صينية وكتاب الكبير
 و على الطر فواخر من هذا الطر فواخر كسيفه الى الحد و رده في تعليقه الى
 على في شطبة الارتفاع الى امام الالبين الوصول الى مسطحة حجرة كالجبال فانظر
 رأس من البقيع ولاحظ شطبة النخلة على اي خط ظل الظل فقف و اعلم
 موضعك فادرها الى ان يند و ينقص فاقم او اصبع ثم تقعد او يخر الى ان تقبر
 رأسه ثم اخرج ثم اصبع فابقي موضعك فاضرب شعبة و ابقه غير حسب الظل
 فالمحصل مع فاميدك هو المطلوب الفصل الثاني في معرفة عرض الارض

في المربع من ارتفاعه على موضعك المصلد راضع المجمع في فضل الشاخص على

و اعلم

في المربع من ارتفاعه على موضعك المصلد راضع المجمع في فضل الشاخص على

والعلماء الأئمة الأول فنفذ على شاطئ الدهر وانظر حاسبه الآخر من قبضتي
الغضادة ثم والى أن تحسب من الأرض منها والأسطرلاب على مضغتين
موقوف فذلك الشيء كبا عرض الدهر وما التلذذ فأنصب على البر ما يكون غير
قطر لا بوجه والوفيق المسترف من منتصف القطر بعد غل الغرض القطر البر
بطبعه ثم انظر الفرق من قبضتي الغضادة بحيث يمر الخط الشعاعي معاطعا للقطر البر
واضرب ما بين العلم والنقطة المقاطع في فاصلك فاقسم الحاصل على ما بين النقطة
وموقفك فلنخرج عن البر الباب الثاني من استخرج المجهول بطريق الجبر
والمقابلة وفيه فصل الأول في المقابلة بين الجبر والهندسة
في نفسها وفي كعبا وفي مال فمال الكعب في كعب كعب هكذا في غير
النهاية يصير البر كعبا ثم أحدهما كعبا ثم كل منهما كعبا فابع المراتب مال
مال الكعب فاما مال الكعب فاسمها كعب الكعب وهكذا والكل
متناسب صعودا ونزولا فالتسوية المال إلى الشيء إلى الواحد والواحد إلى
جزء الشيء جزء الشيء إلى جزء المال إلى جزء الكعب جزء الكعب جزء مال
المال فإذا اردت ضرب جيلين في آخر فكن في طرف واحد فاجمع مراتبها
وحاصل الضرب سيم المجموع كمال الكعب مال مال الكعب الأول سيم والشيء

[illegible]

اصطلاح فی الفقه من ان من بین اهل علمه
عشر و شصت خدایا یعنی که اکثر و بیشتر
نزدک ان ائمه اما بعد از عشر و شصت
فازد و غلبه اول الشیخی یعنی از اول الشیخی
الشیخی فاد از اول علما و از اول
از اول الشیخه و اول الشیخه و اول
مساجد
فدوا و کتبه

استثنى بعض المستفي من زائد والمستثنى ناضاً وضرباً زائداً ومثله والناس
ومثله زائد والمختلفين ناضاً وضرباً لا يجب بعضهم لبعض استثنى الناض
من الزائد بضرباً وعشرة أعداد وشئ فغير عدد الاستثناء ما إلا الأعداد وضرب
فما عدا الاستثناء في سبعة أعداد الاستثناء خمسة وثلاثون عدداً أو مائة
الأشياء عشر شيئاً وضرباً بعشرة مائة وستة أعداد الأشياء في ثلثه
أشياء الخمسة أعداد اثني عشر شيئاً أو ثمانية وعشرين شيئاً الأربعة وعشرين
الأشياء ثلثين عدداً في الفئتين يطلبها إذا ضرب في المسموع عليه سائر المقنوم
فهم عدد جنس المسموع على عدد جنس المقنوع عليه عدد الخارج من جنس ما وقع
منه في المقنوم **الفصل الثاني في المسائل الجبرية** استخراج
لأن الجبر المقابل يحتاج إلى نظرنا في حديث صاحبنا معان فكر في
عطاء السائل وضرباً من ما يؤدى المطلوب من الوسائل فيستفرض
الشيء أو أصل المضمن السؤال كما على ذلك المثال المبني على المعادلة
لطرف واحد استأجر اكل وغداً مثل ذلك على الآخر وهو الجبر لا يجب للمجانسة
سائر الطرفين لتسقط منها وهو المقابل للمعادلة أما بين جنس وجنس
ثلاث مسائل في الميزان أو جنس وجنس وفي ثلث آخر في المقنونات

[illegible][illegible]

نقطه الاول من راس و بقية من فاعله
منه ولا يبعد من قول العياشي كذا

نمذ الواحد نمذ نصف الواحد عشر اثنى عشر اربعة و كمذا

السَّابِعُونَ إِذَا رَدَّ قِيمَةَ حَبْدٍ عَلَى حَبْدٍ خَافَتْهُمُ حَادَ الْعَدَدَيْنِ عَلَى
 الْآخِرِ وَحَبْدُ الْخَارِجِ جَوَابٌ مَقْطَاعٌ حَبْدٌ عَلَى حَبْدٍ مَعْنَى غَيْرِ حَبْدٍ
 الْأَرْبَعُ جَوَابٌ الْقَامِسُ إِذَا رَدَّ مَحْصُلَ عَدَدٍ نَامَ وَهُوَ السَّابِقُ إِلَى آجُلِهِ أَيْ
 جَمْعُ الْأَعْدَادِ الْعَادَةِ لَهُ فَجَمَعَ أَعْدَادَ أُمُومِ الْبَيْنِ مِنَ الْوَاحِدِ عَلَى الصَّاعِفِ فَالْجَمْعُ
 أَنْ كَارِ الْأَيْدِ بِغَيْرِ الْوَاحِدِ فَضَرِبَ بِهَا خَوْفَهَا فَالْحَاصِلُ نَامَ مَقْطَاعًا جَعَلْنَا الْوَاحِدَ
 وَالْأَشْبَهَ وَالْأَرْبَعَةَ وَضَرَبْنَا السَّجْعَةَ الْأَرْبَعَةَ فَالْثَّمَانِيَةَ وَالْعِشْرِينَ عَدَدًا نَامَ
 الثَّاسِعُونَ إِذَا رَدَّ مَحْصُلَ حَبْدٍ وَبُكُوْرُ لَيْسَتْ بِهِ إِلَى حَبْدٍ لَا كَسْبَةَ
 عَدَدٍ مَعْنَى إِلَى خَافَتْهُمُ الْأَوَّلَ عَلَى الثَّانِي حَبْدٌ وَالْخَارِجُ هُوَ الْعَدَدُ مَقْطَاعًا
 حَبْدٌ وَبُكُوْرُ لَيْسَتْ بِهِ إِلَى حَبْدٍ لَا كَسْبَةَ الْأَرْبَعَةَ فَالْجَوَابُ بِعَدَدٍ كَسْبَتْ
 عَنْ عَدَدٍ الْأَرْبَعَةَ لِسَعْدٍ وَكُوفِلَ كَسْبَةَ الْأَرْبَعَةَ غَيْرَ السَّجْعَةِ فَالْجَوَابُ بِحَبْدٍ
 وَالْخَارِجُ الْعِشْرُونَ حَبْدٌ وَبُكُوْرُ لَيْسَتْ بِهِ إِلَى حَبْدٍ لَا كَسْبَةَ الْعِشْرِينَ كُلُّ عَدَدٍ ضَرْبٍ آخِرٍ
 وَسَبْعَةَ أَسْبَاحٍ لَا حَبْدَ وَوَاحِدًا فَتِلْكَ الْعِشْرُونَ كُلُّ عَدَدٍ ضَرْبٍ آخِرٍ
 ثُمَّ قِيمَ عَلَيْهِ وَضُرِبَ الْحَاصِلُ فِي الْخَارِجِ حَصَلَ مَقْطَاعٌ تَبَعُ لِلْعَدَدِ مَقْطَاعًا
 صَوْرَتُهَا مَضْرُوبُ السَّجْعَةِ وَالْثَلَاثَةِ فِي الْخَارِجِ مَقِيمَتُهَا عَلَيْهَا حَصَلَ أَحَدٌ
 وَمَقَانُونُ الْخَارِجِ عَشْرُ الْمَقَاضِلِ بَيْنَ كُلِّ مَرْبَعَيْنِ لِبَاوِي مَضْرُوبٌ
 حَبْدٌ بِمَا فِي مَقَاضِلِ الْحَبْدَيْنِ مَقْطَاعًا الْمَقَاضِلُ بِرِسْمَتِهِ عَشْرَ سِتَّةَ

وہذا السیاح صنف فیہ لیسر طائفتہ کثیرت الیوم واللا ولی

[illegible]

ونظيرين

[illegible]

وثلاثين وعشرين وجذرهما عشرة ونفاصلهما اثنتان الكتابية عشر
 كل عدد بن مقيم كل منهما على الآخر وصوب واحد الخارج بن الآخر فالحاصل
 واحد ابدأ مطا الخارج من مقيم الألفي عشر على الثمانية احدى ونصف
 بالعكس ثلثان بسطهما واحد الباء العاشرة في ثلث مقيم بطن مختلف
 لتختل وهو المطالب في ثمانية استخراج المطالب مسمي على عدد ضوئهم
 زيد عليه احدى وضرب بالحاصل في ثلثة وزيد عليه ثلثان وضرب بالمبلغ في اربعة
 وزيد عليه ثلثة ثلثي خمسة في ثلثين في الجبر على ما يجب فانها في اربعة وعشرين
 شبا وثلثة وعشرين على احدى خمسة وسبعين وبعد اسقاط المشرق والاشياء
 بعد الينين وسبعين وهي الاولى من الميزان خارج القسمة ثلثة وهو المطلوب
 وبالحسابين فرضنا الثين فاحطانا بابر بعنه وعشرين ناقصه ثم خمسة فثانية
 واربعين انكده فالحفظ الاول ستة وتسعون والثاني مائة وعشرون
 فميناها على مجموع الخطابين خرج ثلثة وبالحليل نقصنا من خمسة والستين
 ثلثة ونسقتا العمل الحار فمينا احدى عشري على الثلثة ونقصنا من الستين
 واحدا ونقصنا الباقي مسمي ان اقبل اسم العشرة بقسمين يكون
 الفصل بينهما خمسة في الجبر فرض الاول شبا فالأكثر ثلثة وخمسة ومجموعهما

شَبَابٌ وَخَمْسَةٌ بَيْتٌ دَعْنَةُ فَاسْتَعِى بِعَدَلٍ لِقَابِلَةِ اثْنَانِ وَنُصْفٌ بِالْخَطِّ ابْنِ
فَرْضَتَا الْأَوَّلِ ثَلَاثَةٌ وَالْخَطُّ الْأَوَّلُ وَاحِدٌ وَأَوْصَلُ رُبْعُهُ بِالْخَطِّ الثَّانِي ثَلَاثَةٌ وَنُصْفُهُ
وَالْفَضْلُ بَيْنَ الْمُحْضُوطَيْنِ خَمْسٌ بَيْنَ الْخَطِّ ابْنِ اثْنَانِ وَبِالْخَطِّ ابْنِ الْكَافِ الْفَضْلُ
بَيْنَهُمَا كُلُّ عِدَّةٍ ضِعْفُ الْفَضْلِ بَيْنَ نُصْفٍ لِمَا بَيْنَ كُلِّ مَاهٍ فَإِذَا زِدَ نُصْفُ
هَذَا الْفَضْلُ عَلَى النُّصْفِ بَلَغَ سَبْعَةَ نُصْفًا وَأَوْصَلُ رُبْعُهُ بِفِي أَنْ وَنُصْفُ مَسْكَتَيْنِ
مَا لَزِمَ نَاعِلًا خَرُفٌ خَمْسٌ دَرَاهِمٌ وَنُصْفًا مِنَ الْبَلْعِ ثَلَاثَةٌ وَخَمْسَةٌ دَرَاهِمٌ لِيُؤْتِيَ فَيُجْزَى
أَوْضَلُ الْمَالِ شَبَابٌ وَنُصْفُ مَيْمَنَةٍ وَخَمْسَةٌ دَرَاهِمٌ ثَلَاثَةٌ الْبَقِيَّةُ أَرْبَعٌ خَمَاسَةٌ وَثَلَاثَةٌ دَرَاهِمٌ
وَنُصْفُهَا فَارِزُ نُصْفِ مَيْمَنَةٍ لِمَا بَيْنَهُمَا هُوَ مَعَالِجُ خَمْسَةٍ وَبَعْدَ اسْفَاطِ الثَّلَاثَةِ أَرْبَعَةٌ
شَبَابٌ دَرَاهِمٌ أَوْ ثَلَاثِينَ فَاثَمٌ وَاحِدٌ أَوْ ثَلَاثِينَ عَلَى أَرْبَعَةٍ لِمَا يَخْرُجُ اثْنَانِ وَنُصْفُ
سِدْرُهُ هُوَ الْمَطْلُوبُ بِالْخَطِّ ابْنِ ابْنِ فَرْضَتَا خَمْسَةٍ بِالْخَطِّ الْأَوَّلِ اثْنَانِ ثَلَاثَةٌ زَائِدٌ
أَوْ اثْنَيْنِ بِالْخَطِّ الثَّانِي ثَلَاثَةٌ خَمْسَةٌ وَأَوْصَلُ بِالْخَطِّ الْأَوَّلِ ثَلَاثَةٌ وَثَلَاثِينَ أَرْبَعَةٌ ثَلَاثِينَ
وَالْخَارِجُ مَقْبُولٌ مَجْمُوعٌ مَا عَلَى مَجْمُوعِ الْخَطِّ ابْنِ اثْنَيْنِ وَثَلَاثُونَ ثَلَاثِينَ لِمَا بَيْنَ
وَحِينَ اثْنَانِ وَنُصْفُ سِدْرٍ بِالْخَطِّ ابْنِ ابْنِ الْبَقِيَّةِ الْبَقِيَّةُ بَعْدَ الْفَارِزَةِ زَائِدٌ
عَلَيْهَا نُصْفُهَا لِأَنَّ الثَّلَاثَةَ الْمَقْبُولَةَ نُصْفُهَا مَجْمُوعٌ لِمَا بَيْنَ سِدْرٍ وَثَلَاثِينَ
زَائِدٌ مَسْكَتَيْنِ هُوَ زَائِدٌ أَرْبَعًا زَائِدًا لِمَا هَذَا يَوْمٌ وَالْبَوَاقِي

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

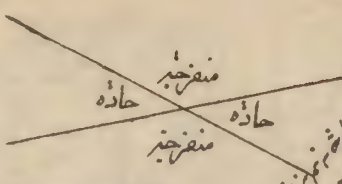
رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ فَالْحَقُّ عَنِ الْعَدْلِ الْفَالِقِ الْإِشْرَاقِ وَصَفَ بِالْخَطِّ ابْنَ
 الْأَوَّلِ ثَلَاثًا وَالْخَطَّ الْأَوَّلَ أَحَدًا نَصْرًا بَعْدَ الْخَطِّ الثَّانِي ثَلَاثًا نَصْرًا
 فَضْلَيْنِ الْمُحْفُوظَيْنِ خَمْسِينَ الْخَطِّ ابْنَ إِشْرَاقِ وَالْخَطِّ الْكَافِ الْفَصْلُ
 شَيْءٌ كُلُّ عِدَّةٍ ضِعْفُ الْفَصْلِ بِرِثْمَةٍ مِائِينَ كُلِّ مِائَةٍ فَإِذَا زِدْتَ نِصْفَ
 ذَا الْفَصْلِ عَلَى الضَّعْفِ كَلِمَةٍ سَبْعَةً نِصْفًا أَوْ نِصْفَةً بِمِائَةٍ أَوْ نِصْفَ مِائَةٍ
 أَلَا تَرَى نَا عَلِيمًا وَخَيْرَ دَرَاهِمٍ وَنِصْفًا مِائَةٍ ثَلَاثَةً وَخَمْسَةً دَرَاهِمٍ أَلَيْسَ فِيهَا الْحِجْرُ
 فِي الْأَلْشَاءِ وَنِصْفُ مِائَةٍ وَخَمْسَةً دَرَاهِمٍ ثَلَاثَةً أَلَيْسَ فِيهَا خَمْسَةٌ وَثَلَاثَةً دَرَاهِمٍ
 ثَلَاثَةً فَإِذَا نِصْفُ مِائَةٍ ثَلَاثَةً هُوَ مِثَالُ خَمْسَةٍ بَعْدَ إِشْرَاقِ الْخَطِّ الْفَصْلُ
 شَيْءٌ كُلُّ عِدَّةٍ ضِعْفُ الْفَصْلِ بِرِثْمَةٍ مِائِينَ كُلِّ مِائَةٍ فَإِذَا زِدْتَ نِصْفَ
 ذَا الْفَصْلِ عَلَى الضَّعْفِ كَلِمَةٍ سَبْعَةً نِصْفًا أَوْ نِصْفَةً بِمِائَةٍ أَوْ نِصْفَ مِائَةٍ
 أَلَا تَرَى نَا عَلِيمًا وَخَيْرَ دَرَاهِمٍ وَنِصْفًا مِائَةٍ ثَلَاثَةً وَخَمْسَةً دَرَاهِمٍ أَلَيْسَ فِيهَا الْحِجْرُ
 فِي الْأَلْشَاءِ وَنِصْفُ مِائَةٍ وَخَمْسَةً دَرَاهِمٍ ثَلَاثَةً أَلَيْسَ فِيهَا خَمْسَةٌ وَثَلَاثَةً دَرَاهِمٍ
 ثَلَاثَةً فَإِذَا نِصْفُ مِائَةٍ ثَلَاثَةً هُوَ مِثَالُ خَمْسَةٍ بَعْدَ إِشْرَاقِ الْخَطِّ الْفَصْلُ
 شَيْءٌ كُلُّ عِدَّةٍ ضِعْفُ الْفَصْلِ بِرِثْمَةٍ مِائِينَ كُلِّ مِائَةٍ فَإِذَا زِدْتَ نِصْفَ
 ذَا الْفَصْلِ عَلَى الضَّعْفِ كَلِمَةٍ سَبْعَةً نِصْفًا أَوْ نِصْفَةً بِمِائَةٍ أَوْ نِصْفَ مِائَةٍ
 أَلَا تَرَى نَا عَلِيمًا وَخَيْرَ دَرَاهِمٍ وَنِصْفًا مِائَةٍ ثَلَاثَةً وَخَمْسَةً دَرَاهِمٍ أَلَيْسَ فِيهَا الْحِجْرُ
 فِي الْأَلْشَاءِ وَنِصْفُ مِائَةٍ وَخَمْسَةً دَرَاهِمٍ ثَلَاثَةً أَلَيْسَ فِيهَا خَمْسَةٌ وَثَلَاثَةً دَرَاهِمٍ
 ثَلَاثَةً فَإِذَا نِصْفُ مِائَةٍ ثَلَاثَةً هُوَ مِثَالُ خَمْسَةٍ بَعْدَ إِشْرَاقِ الْخَطِّ الْفَصْلُ

بزادة يوم فحق على ما الاربعه المناسبه لارباع مثلا في يومه
 الحوض نصفه في اليوم الثاني المطول الحوض فالجمل الى واحد الوسطين فا
 واحد الى اثنين ونصف في خمسة عشر من المنسوبة عشرة من نصفه في
 والمنسوبة في عشرة نصفه وبوجه اخر الاربع مثلا في يوم حوضا وهو عشرة
 حوايا له لا والى عشرة مثلا كل جزء في يوم من اليوم فبالي الاول في اثنى عشر
 حوايا في عشرة حوايا من يوم فاريد اطلق ايضا في اسفله الوعنه بقدره
 في ثمانية ايام فلارباع الرابع مثلا الحيد في يوم من حوض فالارباع مثلا
 فينزل الى الحوض ثلثه وعشر حوايا رابعه وعشر حوايا منسوبة يوم واحد
 الى ذلك كمنسبة المطول الى الحوض فانسب مع الطرفين الى الوسط باربعه
 وعشر حوايا من سبعة واربعين حوايا من وعلى الحوض الاربع مثلا في يوم
 واحد حوضا وهو سبعة واربعون حوايا منسوبة الى الاربعه وعشرين والباقي
 ظاهر مسكن بمكة ثلثها في الطين وربعها في الماء والخارج منها ثلث
 استباحا اشبارها فبالاربعة المناسبه اسقط الاكثر من حجرها في خمسة
 اثنى عشر الى كمنسبة الحول الى الثلثه والخارج من مئنه سطح الطرفين على الوسط
 سبعة من هو المطول في الجرح لانك تعادل شيئا الى ثلثه وربعه على ربع

[illegible]

ربع شئ وسدس ثلثه ثم نفسه على الكسح ما من قبل الخطان طه لا يكلفها
 عشر اربعة عشر فيكون الفصل بين الخطين سبعة وثلاثين وبين الخطين سبعة
 وبالخليل ثريد على الثلثة مثلها وحبها الا الثلثة والربع من كل عدد باو
 ما بقي ونسب فر على ذلك امثال نظر النسبة الكور الملقاة وبين ما بقي
 من الخرج المثل ونريد على العدد الذي اعطاه السائل بقية تلك النسبة
 وهذا العمل الاخير خواص هذه الرسالة مسكت لمن ثلثة اذاج مكلو احدها
 باربع اطل عسلا والآخر بخلا والآخر بشفعة صبت في انا واحد وترتب
 سكتين اتم مالا اذاج منه في كل كل فاجع الاوزان واحط الجمع بين
 ما في كل واحد في كل الاوزان الثلثة واسم الحاصل على المجموع ما فيه من
 النوع المضرب في نفسه الاربعة نفسها ونفسه كما مضى البراع في ثلثة اطل
 عسلا ثم في الثلثة اطل في ثلثة خلا ثم في الثلثة اطل في ثلثة اطل في ثلثة اطل
 اربعة عشر في ثلثة نفسها والاربعة للشفعة في ثلثة اطل في ثلثة اطل في ثلثة اطل
 ونصف ثلث خلا وطل وطل عسلا وطلان ونصف ثلث اطل في ثلثة اطل في ثلثة اطل
 بالشفعة في ثلثة اطلان عسلا اطلان ونصف خلا وطل وطلان ونصف ثلث اطل
 طر حولا في راس طر الما وكان البعد بين طر الما في ثلثة اطل في ثلثة اطل في ثلثة اطل

۱۲۰۰

خار شوبن کز نامفرجه و خوردن از خار که گویند چنانکه در این شکل است
و محبت آن بود که از خار که یک خط از خار به جیم پیدا شود همچون کجی کاخانه و اگر
خطی بر سطح قائم شود چنانکه هر خط که بدان سطح از موضع قیام بر استقفا احوال
کنند آن خط بر او نیز قائم محط شود آن خط بر سطح عمود بود و چون سطحی
بر سطحی قائم شود چنانکه خطی بر هر دو سطح پیدا بداند از افضل شریک خوانند و از
فصل شریک هر خطی که بر یکی از آن دو سطح عمود سازند و آن عمود از سطح دیگر بیرون
نیفتد هر یکی از این دو سطح عمود باشد بر آن دیگر و چون دو خط با یکدیگر بر
وجهی نباشند که هر نقطه که بر یکی از آن دو خط فرض کنند بعد از آن
خط دیگر بر او نباشند و دو خط موازی گویند و دو سطح را نیز که بر یکدیگر
نباشند موازی گویند و چون کره بر نفس خود حرکت کند بعد از تمام دور که
هر نقطه که بر محیط آن کره فرض کنند بر او هم گذارد و نقطه مقابل آن را در
قطب کره رود و قطب حرکت گویند و قطب کره واصل باشد میان دو قطب آن را محور
گویند و آن دو را بر یکدیگر باشند یا موازی یکی از آنها را قطب باشد و آنرا منقطه
گویند و باقی صغیر و این دو را بر آمد از آن نقطه تا خوانند و دو قطب کره را دو
قطب هر یک از این مذکور است گویند بلکه هر زاویه که بر فرض کنند خواه مرکز و
خواه ساکن و دو نقطه بر آن کره از دو طرف زاویه که بعد هر یک از آن طرف محیط آن زاویه
بر او نباشند و دو نقطه را و قطب آن زاویه گویند قسم دوم در آنچه ثلثی است

این خط را که از خار به جیم پیدا شود
و محبت آن بود که از خار که یک خط از خار به جیم پیدا شود
خطی بر سطح قائم شود چنانکه هر خط که بدان سطح از موضع قیام بر استقفا احوال
کنند آن خط بر او نیز قائم محط شود آن خط بر سطح عمود بود و چون سطحی
بر سطحی قائم شود چنانکه خطی بر هر دو سطح پیدا بداند از افضل شریک خوانند و از
فصل شریک هر خطی که بر یکی از آن دو سطح عمود سازند و آن عمود از سطح دیگر بیرون
نیفتد هر یکی از این دو سطح عمود باشد بر آن دیگر و چون دو خط با یکدیگر بر
وجهی نباشند که هر نقطه که بر یکی از آن دو خط فرض کنند بعد از آن
خط دیگر بر او نباشند و دو خط موازی گویند و دو سطح را نیز که بر یکدیگر
نباشند موازی گویند و چون کره بر نفس خود حرکت کند بعد از تمام دور که
هر نقطه که بر محیط آن کره فرض کنند بر او هم گذارد و نقطه مقابل آن را در
قطب کره رود و قطب حرکت گویند و قطب کره واصل باشد میان دو قطب آن را محور
گویند و آن دو را بر یکدیگر باشند یا موازی یکی از آنها را قطب باشد و آنرا منقطه
گویند و باقی صغیر و این دو را بر آمد از آن نقطه تا خوانند و دو قطب کره را دو
قطب هر یک از این مذکور است گویند بلکه هر زاویه که بر فرض کنند خواه مرکز و
خواه ساکن و دو نقطه بر آن کره از دو طرف زاویه که بعد هر یک از آن طرف محیط آن زاویه
بر او نباشند و دو نقطه را و قطب آن زاویه گویند قسم دوم در آنچه ثلثی است

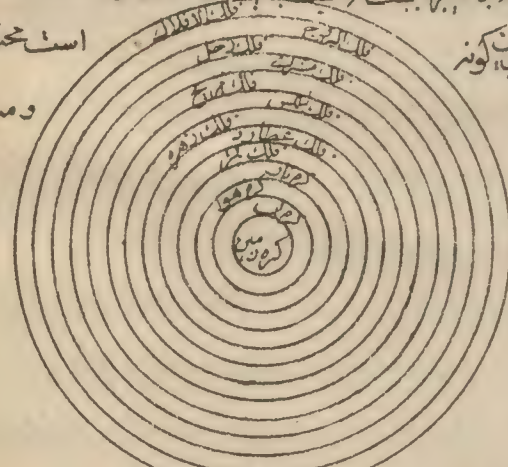
این خط را که از خار به جیم پیدا شود
و محبت آن بود که از خار که یک خط از خار به جیم پیدا شود
خطی بر سطح قائم شود چنانکه هر خط که بدان سطح از موضع قیام بر استقفا احوال
کنند آن خط بر او نیز قائم محط شود آن خط بر سطح عمود بود و چون سطحی
بر سطحی قائم شود چنانکه خطی بر هر دو سطح پیدا بداند از افضل شریک خوانند و از
فصل شریک هر خطی که بر یکی از آن دو سطح عمود سازند و آن عمود از سطح دیگر بیرون
نیفتد هر یکی از این دو سطح عمود باشد بر آن دیگر و چون دو خط با یکدیگر بر
وجهی نباشند که هر نقطه که بر یکی از آن دو خط فرض کنند بعد از آن
خط دیگر بر او نباشند و دو خط موازی گویند و دو سطح را نیز که بر یکدیگر
نباشند موازی گویند و چون کره بر نفس خود حرکت کند بعد از تمام دور که
هر نقطه که بر محیط آن کره فرض کنند بر او هم گذارد و نقطه مقابل آن را در
قطب کره رود و قطب حرکت گویند و قطب کره واصل باشد میان دو قطب آن را محور
گویند و آن دو را بر یکدیگر باشند یا موازی یکی از آنها را قطب باشد و آنرا منقطه
گویند و باقی صغیر و این دو را بر آمد از آن نقطه تا خوانند و دو قطب کره را دو
قطب هر یک از این مذکور است گویند بلکه هر زاویه که بر فرض کنند خواه مرکز و
خواه ساکن و دو نقطه بر آن کره از دو طرف زاویه که بعد هر یک از آن طرف محیط آن زاویه
بر او نباشند و دو نقطه را و قطب آن زاویه گویند قسم دوم در آنچه ثلثی است

دارجم اگر فراهم باشد اجسام مختلفه الطابع از امر که خوانند و الا
 بسط گویند و ان منقسم شود بفلك و عنصر فلک افلاک باشد با بجز در بیست
 و اینها از اجرام ثیری و عالم علوی گویند و عنصر عناصر چهارگانه باشد که این
 و هوا و آب خاک است اینها را با بجز در ضمن این است عالم سفلی و عالم کوز و فضا
 خوانند و مرکب منقسم شویام و غیر نام مرکب نام بود که حفظ صورت خود کند
 شد معنی هر یک معدنیات نباتات حیوانات و غیر نام آن بود که نه اینچنین باشد
 همچو روغن و مانند آن و حرکت فلک منقسم شود به بسط و انضمام این گویند مختلفه
 بسط آن بود که هر نقطه که در آن حرکت می کند در هر یک از فلک در آن منقسم و بنا
 زوایای متساویه احدث کند و معیاره دیگر از محیط آن فلک در آن منقسم باشد
 قطع کند و مختلفان بود که اینچنین باشد و باز منقسم شود بمفرده و مرکبه مفترقه
 آن بود که از یک فلاصلاد شود و مرکبه آن بود که زباده از یک فلاصلاد شود و حرکت
 مفترقه بسط است و هر مختلفه مرکبه است اما هر بسط مفترقه نیست و هر مرکبه مختلفه
 فی صفات اول درین اجرام علوی و ان شریبا است **باب اول** در بیان عدد
 افلاک کلی و کیفیت تدبیر بدانکه عالم حجابا همه یک است مرکز زمین و
 افلاک نه اند که یک یک را مد و مانند توپهای پیاپی از چنانکه سطح مقعر هر یک بر سطح
 متحد فلکی است که در جوار است از نه یک فلک افلاک است که محیط است جمیع افلاک
 و فلک اعظم و فلک اطلس نیز گویند و درم فلک بروج است که جمیع ثوابت در او بیند

و اینها از اجرام ثیری و عالم علوی گویند و عنصر عناصر چهارگانه باشد که این
 و هوا و آب خاک است اینها را با بجز در ضمن این است عالم سفلی و عالم کوز و فضا
 خوانند و مرکب منقسم شویام و غیر نام مرکب نام بود که حفظ صورت خود کند
 شد معنی هر یک معدنیات نباتات حیوانات و غیر نام آن بود که نه اینچنین باشد
 همچو روغن و مانند آن و حرکت فلک منقسم شود به بسط و انضمام این گویند مختلفه
 بسط آن بود که هر نقطه که در آن حرکت می کند در هر یک از فلک در آن منقسم و بنا
 زوایای متساویه احدث کند و معیاره دیگر از محیط آن فلک در آن منقسم باشد
 قطع کند و مختلفان بود که اینچنین باشد و باز منقسم شود بمفرده و مرکبه مفترقه
 آن بود که از یک فلاصلاد شود و مرکبه آن بود که زباده از یک فلاصلاد شود و حرکت
 مفترقه بسط است و هر مختلفه مرکبه است اما هر بسط مفترقه نیست و هر مرکبه مختلفه
 فی صفات اول درین اجرام علوی و ان شریبا است **باب اول** در بیان عدد
 افلاک کلی و کیفیت تدبیر بدانکه عالم حجابا همه یک است مرکز زمین و
 افلاک نه اند که یک یک را مد و مانند توپهای پیاپی از چنانکه سطح مقعر هر یک بر سطح
 متحد فلکی است که در جوار است از نه یک فلک افلاک است که محیط است جمیع افلاک
 و فلک اعظم و فلک اطلس نیز گویند و درم فلک بروج است که جمیع ثوابت در او بیند

Handwritten marginal notes in Persian script, likely explaining the astronomical concepts discussed in the main text.

و سیم فلک نحل است و چهارم فلک شمس و پنجم فلک مریخ و ششم فلک اقناب و هفتم
 فلک نهر و هشتم فلک عطارد و نهم فلک مریخ و دهم فلک استار افلاک از فلک
 زمین پس فلک الافلاک را ظفر گویند و فلک زمین می باشد و فلک کواکب در رجوف
 او عناصر چنانکه اندازد که اگر انی چنانچه سطح تخت او مناس سطح مفر فلک مریخ است
 دوم که هوا چنانچه سطح تخت او مناس سطح مفر کره انی است و سیم کره آب
 و چهارم کره خاک و این هر دو غیر از یک کره اند چنانکه بر زمین الحاطه نامیده اند که است
 بلکه فریب عجز از زمین ظاهر است چنانکه یک سطح می باشد یعنی سطح مفر هوا
 باین هر دو که محیط است و است بلند و پائینها یکدیگر بود و زمین است و از آن
 کره به حسب بدین تمیز بجای آنکه زمین بر زمین محسوس ندارد و صورت افلاک

و عناصر یکدیگر
 بجای سطح
 دایره
 فلکی

است محیط هر دایره
 و میان هر دو
 بجای
 عنصر

باب بیستم در بیان دایره و اشکال و معانی و قوسها و خطها و دایره و محیط هر دایره را

گویند و آنچه میان امر که کوکب منقطه البروج افتد از عرض کوکب گویند و دایره
افاق است و آن عظمه بود که با نقطه است و آن باشد و دیگر نقطه است و سمت قدم
و منقطه است و این نقطه است و آن فلک که خطی که از مرکز عالم بر آنست و اما منقطه که در
باز نقطه منقطه شود و مقابل او سمت قدم بود و این دایره فلک نامید و بنماید یکی ظاهر
البروج است و از عرض ربعی با آن دار معلوم میشود چنانکه معلوم شود و بعد از این سطر
و مرکز آن نیمه بود که در جانب سمت است و در دیگر حقیقی و غیر حقیقی و از نیمه بود
که در جانب سمت قدم بود و این دایره طلوع و غروب کوکب معلوم شود و نیز
تصنیف معدله است که در نقطه یکی از نقطه مشرق و مشرق اعتدال گویند
و دیگر یکی از نقطه مغرب مغرب اعتدال گویند و خطی که باصل باشد همان این دو
نقطه از خط خط مشرق و مغرب گویند و منقطه البروج را نیز نصف کند بود و
نقطه یکی از طالع و دیگر یکی از غارب میاج گویند و قوسی از این دایره که میان جنوبی
از فلک البروج با مرکز کوکب است نقطه مشرق افتد از جانب غربی آن را سمت مشرق
گویند و آنچه از این دایره میان جنوبی و فلک البروج با مرکز کوکب است نقطه مغرب افتد
از آن سمت مغرب گویند و دایره نصف النهار است و آن عظمه بود که بد و قطب
افق بود و قطب معدله است که در دواقیل از نصف کند بود و نقطه یکی از که نقطه
شمالی نزدیک باشد نقطه شمال گویند و دیگر یکی از نقطه جنوبی خط واصل میان این
دو نقطه از خط نصف النهار است که گویند و در قطب بود و نقطه مشرق و مغرب باشد
و منقطه البروج را نصف کند بد و نقطه یکی از که قوس الارض است غائب و ند

گویند و آنچه میان امر که کوکب
 افلاک است از عظیم بود که
 و مراد است از این نقطه که
 از نقطه مغرب شود و فضا
 و مراد از این است که در
 که در جانب شرق قدم بود و
 نصفه معادل آن است که
 و دیگر از نقطه مغرب مع
 نقطه از خط اخط مشرق
 نقطه یکی از طالع و دیگر
 از فلک البروج نام که کوکب
 گویند و این را ابو الهی
 از اسف مغرب گویند و ابو
 افویند و خط معادل آن
 شمالی نزد دیگر باشد نقطه
 و نقطه خط نصف النهار
 و نقطه البروج را نصف

السماء و دیگر از این وند الارض کویند و بنویسند که هر یک از نصف ظاهر
 و نصف خفی ان معادل است و قوسی از این دایره که منبسط معادل و دایره
 افق یا منبسط افق دایره معادل است از جانب افریقا عرض بلد کویند و
 دایره مشرق مغرب است و دایره اول السموات کویند و بگویند که منبسط افق
 و در وسط نصف النهار است و دایره وسط سماوات است و بگویند که منبسط افق
 البروج و بدین خط افق گذرد و نقطه طالع و غارب باشد و نصف
 که هر یک از نصف ظاهر و نصف خفی ان فلک البروج را و قوسی از این دایره که منبسط
 افق و وسط فلک البروج یا منبسط افق است از جانب افریقا عرض
 اقلیم رویند و دایره ارتفاع است از عظیم بود که بدین خط افق گذرد و نقطه
 ان فلک البروج و افق خط گذرد و نقطه که در نقطه سمت کویند یا بر
 این دایره و اسمی بر کویند و خط واصل است این دو نقطه را خط سمت کویند و قوسی
 که از این دایره منبسط فرضه افق است از جانب افریقا از ارتفاع ان نقطه کویند
 اگر ان نقطه فوق الارض باشد یا خط ط از نقطه کویند اگر ان نقطه تحت الارض
 باشد قوسی افق که منبسط این دایره و اول السموات است از جانب افریقا قوسی سمت
 از نقطه فرضه کویند سمت ان ارتفاع ان نقطه بر کویند و از دایره صغایر و
 مدارات مهول است مدارات هوی بر کویند و ان صغاری بود موازی
 معادل که در هم شود از حرکت نقطه فرضه مانند مدار که کوکب غیر ان بحرکت

و نقطه که منبسط است از این دایره و بگویند که هر یک از نصف ظاهر
 و نصف خفی ان معادل است و قوسی از این دایره که منبسط معادل و دایره
 افق یا منبسط افق دایره معادل است از جانب افریقا عرض بلد کویند و
 دایره مشرق مغرب است و دایره اول السموات کویند و بگویند که منبسط افق
 و در وسط نصف النهار است و دایره وسط سماوات است و بگویند که منبسط افق
 البروج و بدین خط افق گذرد و نقطه طالع و غارب باشد و نصف
 که هر یک از نصف ظاهر و نصف خفی ان فلک البروج را و قوسی از این دایره که منبسط
 افق و وسط فلک البروج یا منبسط افق است از جانب افریقا عرض
 اقلیم رویند و دایره ارتفاع است از عظیم بود که بدین خط افق گذرد و نقطه
 ان فلک البروج و افق خط گذرد و نقطه که در نقطه سمت کویند یا بر
 این دایره و اسمی بر کویند و خط واصل است این دو نقطه را خط سمت کویند و قوسی
 که از این دایره منبسط فرضه افق است از جانب افریقا از ارتفاع ان نقطه کویند
 اگر ان نقطه فوق الارض باشد یا خط ط از نقطه کویند اگر ان نقطه تحت الارض
 باشد قوسی افق که منبسط این دایره و اول السموات است از جانب افریقا قوسی سمت
 از نقطه فرضه کویند سمت ان ارتفاع ان نقطه بر کویند و از دایره صغایر و
 مدارات مهول است مدارات هوی بر کویند و ان صغاری بود موازی
 معادل که در هم شود از حرکت نقطه فرضه مانند مدار که کوکب غیر ان بحرکت

معادل

بافته با معدل آنها تقاطع کند بدو نقطه یکی از آن دو که چون کوکب بحرکت عرضی
 از او گذرد در جانب شمال شود اتوا العکس را یعنی گویند و آن دیگر بر العکس را یعنی غایب
 بعد از آن دور او به بعضی محل کلی را بارضا اختلاف یافته اند بحسب صدد ما بیک سمت در جهت
 سوی قبضه و هفتد یافته است و دو نقطه از فلک البروج که از جانب بعد است و نقطه انقلاب
 خوانند یکی اگر در جانب شمال است نقطه انقلاب یعنی خوانند و آن دیگر نقطه انقلاب است
 پس منطبق البروج با وجه انقلاب و نقطه انقلاب دارد و نقطه انقلاب چهار ربع منقسم شود و
 مکتب است و در هر ربع فصل باشد از فصل چهار کانه مشهور و بر هر یک از دو ربع مثلا فصل
 ارباع چهار کانه نقطه نیم کرده اند که آن ربع بان دو نقطه است قسم بر او منقسم شود پس پنج
 دایره عرض گذرانند یکی از این پنج بدو نقطه انقلاب گذشت است چهار دیگر همچنان
 نقطه منقسمه و آن حال فلک البروج و سائر افلاک کلی که بطرح موهوم این پنج دایره و سطح
 دایره موازی با قطب است بخبر بدایره قسم بر او منقسم شود و هر یک از این دوازده قسم را
 بوجهی گویند و طول هر ربعی در وجه باشد و عرض صد هشتاد و سه درجه و سکه از این
 بروج که آن حمل و ثور و جوزا است بر بعضی بعد یعنی مکتب افتاب و این سکه
 بروج فصل یعنی باشد سکه دیگر و آن سرطان و اسد و سنبله است صبی و سکه
 دیگر و آن میزان و عقرب و قوس است و غیری باشد سکه باقی و آن جد و دلو و حوت است
 شش و چون کوکبان حمل و ثور و جوزا بر این ترتیب حرکت کند گویند بر توالی حرکت کرد
 و اگر برخلاف این ترتیب حرکت کند گویند برخلاف توالی حرکت کرد و چون بروج را

در این افلاک که کوکب بحرکت عرضی
 بر او گذرد در جانب شمال شود اتوا العکس را
 بعد از آن دور او به بعضی محل کلی را بارضا
 اختلاف یافته اند بحسب صدد ما بیک سمت در جهت
 سوی قبضه و هفتد یافته است و دو نقطه از فلک
 البروج که از جانب بعد است و نقطه انقلاب
 خوانند یکی اگر در جانب شمال است نقطه انقلاب
 یعنی خوانند و آن دیگر نقطه انقلاب است پس
 منطبق البروج با وجه انقلاب و نقطه انقلاب
 دارد و نقطه انقلاب چهار ربع منقسم شود و
 مکتب است و در هر ربع فصل باشد از فصل
 چهار کانه مشهور و بر هر یک از دو ربع مثلا
 فصل ارباع چهار کانه نقطه نیم کرده اند که
 آن ربع بان دو نقطه است قسم بر او منقسم
 شود پس پنج دایره عرض گذرانند یکی از این
 پنج بدو نقطه انقلاب گذشت است چهار دیگر
 همچنان نقطه منقسمه و آن حال فلک البروج و
 سائر افلاک کلی که بطرح موهوم این پنج
 دایره و سطح دایره موازی با قطب است بخبر
 بدایره قسم بر او منقسم شود و هر یک از این
 دوازده قسم را بوجهی گویند و طول هر ربعی
 در وجه باشد و عرض صد هشتاد و سه درجه
 و سکه از این بروج که آن حمل و ثور و جوزا
 است بر بعضی بعد یعنی مکتب افتاب و این سکه
 بروج فصل یعنی باشد سکه دیگر و آن سرطان
 و اسد و سنبله است صبی و سکه دیگر و آن میزان
 و عقرب و قوس است و غیری باشد سکه باقی و آن
 جد و دلو و حوت است شش و چون کوکبان حمل
 و ثور و جوزا بر این ترتیب حرکت کند گویند
 بر توالی حرکت کرد و اگر برخلاف این ترتیب
 حرکت کند گویند برخلاف توالی حرکت کرد و چون
 بروج را

چنانچه در این افلاک که کوکب بحرکت عرضی
 بر او گذرد در جانب شمال شود اتوا العکس را
 بعد از آن دور او به بعضی محل کلی را بارضا
 اختلاف یافته اند بحسب صدد ما بیک سمت در جهت
 سوی قبضه و هفتد یافته است و دو نقطه از فلک
 البروج که از جانب بعد است و نقطه انقلاب
 خوانند یکی اگر در جانب شمال است نقطه انقلاب
 یعنی خوانند و آن دیگر نقطه انقلاب است پس
 منطبق البروج با وجه انقلاب و نقطه انقلاب
 دارد و نقطه انقلاب چهار ربع منقسم شود و
 مکتب است و در هر ربع فصل باشد از فصل
 چهار کانه مشهور و بر هر یک از دو ربع مثلا
 فصل ارباع چهار کانه نقطه نیم کرده اند که
 آن ربع بان دو نقطه است قسم بر او منقسم
 شود پس پنج دایره عرض گذرانند یکی از این
 پنج بدو نقطه انقلاب گذشت است چهار دیگر
 همچنان نقطه منقسمه و آن حال فلک البروج و
 سائر افلاک کلی که بطرح موهوم این پنج
 دایره و سطح دایره موازی با قطب است بخبر
 بدایره قسم بر او منقسم شود و هر یک از این
 دوازده قسم را بوجهی گویند و طول هر ربعی
 در وجه باشد و عرض صد هشتاد و سه درجه
 و سکه از این بروج که آن حمل و ثور و جوزا
 است بر بعضی بعد یعنی مکتب افتاب و این سکه
 بروج فصل یعنی باشد سکه دیگر و آن سرطان
 و اسد و سنبله است صبی و سکه دیگر و آن میزان
 و عقرب و قوس است و غیری باشد سکه باقی و آن
 جد و دلو و حوت است شش و چون کوکبان حمل
 و ثور و جوزا بر این ترتیب حرکت کند گویند
 بر توالی حرکت کرد و اگر برخلاف این ترتیب
 حرکت کند گویند برخلاف توالی حرکت کرد و چون
 بروج را

عبدالرزاق خواجه مرکز در که خلف النخی باقی ماند یکی محیط بخارج مرکز و دیگری
محاط بخارج مرکز و در محیط از جانب اوج و غلطش از جانب حضیض و در غلط محو
بر عکس این ذکر کرده اند و منم گویند و شمس حری بود که مصطفی مرکوز در شخی فلک
خارج مرکز چنانچه سطح آن ماس هر دو سطح خارج مرکز شود و در نقطه و هسبات
افلاک کو اکب علویه بعون محل و شمس و مریخ و فلک زهره بعینها مثل فلک شمس است
و هیچ تفاوت ندارد الا اندک چیز یکی آنکه هر یک از اینها از افلاکی است مرکوز در شخی
فلک خارج مرکز و چنانچه فضا در شخی خارج مرکز خوب و تفاوتی و از افلاک
ند و بخوانند و هر یک از این کو اکب چنانکه مرکز و زند و زند و چنانچه سطح ند و
و کو کب یک نقطه تماس شده اند و دیگر آنکه منطفه خارج مرکز این کو اکب نه دو سطح
منطفه البروج است بلکه منطفه البروج را قطع کند و در نقطه متقاطعین در نقطه که
بر دو طرف قطب از افلاک البروج اند و ذکر این دو نقطه بعد از این خواهد آمد
فلک خارج مرکز را در غیر اینها فلک حامل گویند و هسبات فلک زهره بعینها مثل هسبات افلاک چنان
که آنست و تفاوتی ندارد چیزی یکی آنکه در مرکز فلک حامل در شخی اوست و از افلاک گویند
و منطفه فلک نه دو سطح منطفه البروج است بلکه قابل است از سطح او و با حامل در یک
سطح اند و این جهت این فلک را فلک قابل گویند و در آنکه در فلک یک مرکز شود و سطح
محیط فلکی که حامل در شخی اوست و مرکز شمس مرکز عالم بود و منطفه از سطح منطفه البروج
و از فلک جوهر گویند و هسبات فلک عطارد و هسبات افلاک چنانکه در بد چنانها و از دیگر

اعظمه بران غزنی نیست بلکه او بر سر است
 و له از پیش این که او بیاید و نه بر سر است
 و به جای خود می ماند و دیگران بر سر است
 و به جای خود می ماند و دیگران بر سر است
 و به جای خود می ماند و دیگران بر سر است
 و به جای خود می ماند و دیگران بر سر است

The four diagrams are arranged in a 2x2 grid, each representing a cardinal direction. Each diagram consists of several concentric circles with Persian text labels. The labels are as follows:

- Top-Left (North):**
 - Outermost circle: *افق* (Horizon)
 - Second circle: *منطقه* (Region)
 - Third circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Innermost circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Labels on the left: *مشرق* (East), *مغرب* (West)
 - Label on the right: *مشرق* (East)
 - Label at the bottom: *مشرق* (East)
- Top-Right (South):**
 - Outermost circle: *افق* (Horizon)
 - Second circle: *منطقه* (Region)
 - Third circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Innermost circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Labels on the left: *مشرق* (East), *مغرب* (West)
 - Label on the right: *مغرب* (West)
 - Label at the bottom: *مغرب* (West)
- Bottom-Left (East):**
 - Outermost circle: *افق* (Horizon)
 - Second circle: *منطقه* (Region)
 - Third circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Innermost circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Labels on the left: *مشرق* (East), *مغرب* (West)
 - Label on the right: *مشرق* (East)
 - Label at the bottom: *مشرق* (East)
- Bottom-Right (West):**
 - Outermost circle: *افق* (Horizon)
 - Second circle: *منطقه* (Region)
 - Third circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Innermost circle: *مرکز عالم* (Center of the World)
 - Labels on the left: *مشرق* (East), *مغرب* (West)
 - Label on the right: *مغرب* (West)
 - Label at the bottom: *مغرب* (West)

و در هر دو این شش دقیقه و بیاض و نه ثانیه باشد و عطار بداند که در جبهه و شش دقیقه
 و بیاض چنانکه ثانیه باشد یا در ششم در بیاض احوال که غرض می شود مرهبات را
 و آن مختصا فصل اول در بیاض آنچه که در طول غرض می شود طول

و در هر دو این شش دقیقه و بیاض و نه ثانیه باشد و عطار بداند که در جبهه و شش دقیقه
 و بیاض چنانکه ثانیه باشد یا در ششم در بیاض احوال که غرض می شود مرهبات را
 و آن مختصا فصل اول در بیاض آنچه که در طول غرض می شود طول

و در هر دو این شش دقیقه و بیاض و نه ثانیه باشد و عطار بداند که در جبهه و شش دقیقه
 و بیاض چنانکه ثانیه باشد یا در ششم در بیاض احوال که غرض می شود مرهبات را
 و آن مختصا فصل اول در بیاض آنچه که در طول غرض می شود طول

کوکب تقویم کوکب نیز گویند و آن تقویم بود از منطقه البروج مثلاً اول حمل و موضع
 کوکب در طول بر توالی و در آن موضع کوکب در طول طرف خطی بود که از مرکز عالم هرگز
 کوکب گذرد و بقا اعلام می شود اگر کوکب با عرض نبود و الا نقطه تقاطع
 را بر عرضی بود که بطرف خط مذکور گذرد و نام منطقه البروج تقاطع کند
 یعنی اقرب تقاطعین بطرف خط مذکور و این خط را خط تقویم گویند و حرکتی
 که کوکب یا حرکت از تقویم نقطه کند حرکت طولی و حرکت تقویمی گویند و چون
 هر یک از این سیارات افلاک متغایر است و حرکتها هم متفاوت است که مرکز عالم را
 حرکت تقویمی سیارات مختلف باشد مثلاً بعضی از افلاک است یک مثل و حرکت او
 متغایر است که مرکز خودش که آن مرکز عالم است یکی خارج مرکز حرکت او کرد
 مرکز عالم متغایر نیست بلکه حول مرکز خودش متغایر است و در این افلاک است یکی
 جوه و در مقابل حرکت هر دو متغایر حول مرکز عالم است و سیم حامل و حرکت او
 نیز که مرکز عالم متغایر است که چه متغایر افضا می کند که حرکت او کرد مرکز خودش
 متغایر باشد اما بر وجه حساب معلوم کرده اند که حرکت او نیز که مرکز عالم متغایر است
 و این یکی از مشکلات این فن است و چهارم فلک است که بر است و حرکت او حول مرکز عالم متغایر

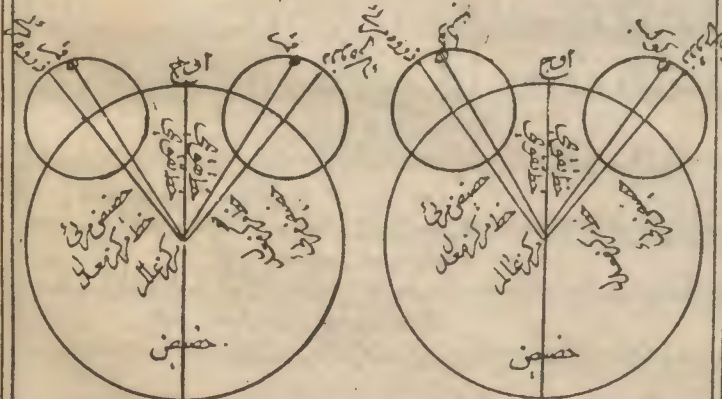
نسبت بلکه حول کر که خودش متناهی است هر یک از علو و نورو هر دو راسته فلك است
بگویند و حرکت حول کر که خودش که مرکز عالم است متناهی است و دوم فلك حامل و کسوف
او نیز متناهی حول کر که خودش است نه متناهی حول کر که عالم بلکه حول نقطه متناهی است
که از مرکز حامل در جانب اوج بمقدار بعدی که حامل از مرکز عالم دور است بر همان
مسافت یعنی بر خط طایفه که این مرکز را از مشکلات این فن است و سیم فلك
نند بر است و حرکت او نیز حول کر که عالم است و نسبت بلکه حول کر که خودش متناهی است
و عطارد در الجها فلك است بگویند و حرکت او متناهی است که مرکز خودش که مرکز
عالم است و دوم مدبر و حرکت او متناهی است که مرکز خودش که مرکز عالم و سیم
حامل است و حرکت او نیز که مرکز خودش متناهی است نه که مرکز مدبر بلکه که نقطه
متناهی است که در منصف طایفه مرکز عالم و مرکز مدبر است و بعد از نقطه از مرکز
مدبر و متناهی بعدی که حامل است از مرکز مدبر و این نیز یک دیگر از مشکلات این فن است
و در نتیجه این نقطه که حرکت حامل که او متناهی است مرکز معدل المسیر که پسند
و چهارم فلك نند بر است و حرکت او متناهی است که مرکز خودش که مرکز عالم و
چونست از حرکت نوعی نسبت به مرکز عالم مختلف بود اهل این فن برای ضبط
نقا و بهم اشیان اواسط و بعد ببلات اشیان که در اند و وسط در غیره مشرق و مغرب
بود و این مثل محسوب است اول حمل و طرف خط وسطی بر توالی و در مرکز از منطقه مایل
متناهی نقطه مخازی اول حمل طرف خط وسطی بر توالی و مراد بخط وسطی در مرکز

دو نفر که در میان دو اخطاف
در کتب آن جا که یاد می شود

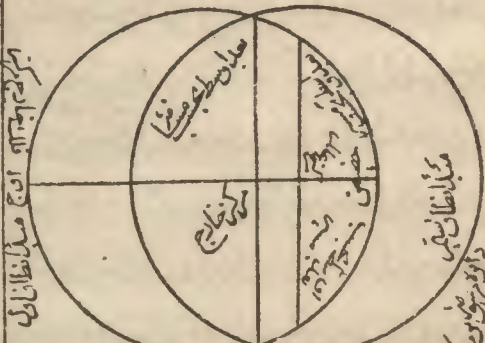
[illegible][illegible]

سوارز و ده جویضی مرا بنویسند

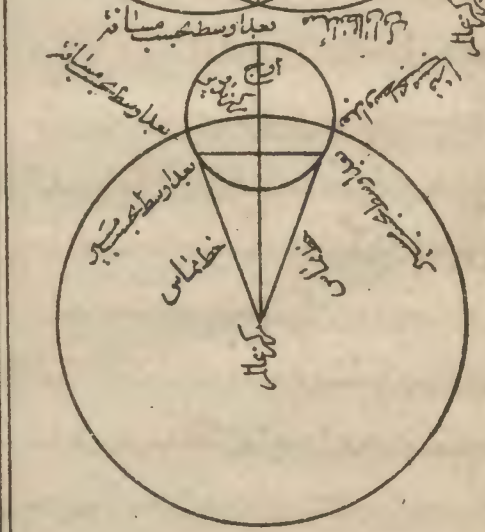
4

[illegible]

اوسط باشد مجسمه پیران در خارج مرکز و طرف محلی است که از مرکز عالم عمود

باشد بر خط طالع باوج و
 جنس و درند و بر و
 نقطه تماس خط و است
 باد و خطی که از مرکز عالم
 کشوا و این خط اول
 آن بود که چون کوکب از
 اوج بدو گذرد در او
 باشد و باقی بر طول حرکت
 و کوکب در نقاط اول و ثانی
 ضابطه بود در دو نقاط
 دیگر مانند دایره و ربع
 مستطیل بود در دو نقاط
 دیگر منصف و از این شکل
 تصویر آنچه گفته ام سازد

و از آنچه غرض میشود که اگر میخواهد از او طول و جفت فاصت و استقامت است
 بیانش است که چون کوکب در نصف اعلا شود بر باشد حرکت او بتوالی سریع نماید

اینکه در این صورت که از مرکز عالم عمود باشد بر خط طالع باوج و جنس و درند و بر و نقطه تماس خط و است باد و خطی که از مرکز عالم کشوا و این خط اول آن بود که چون کوکب از اوج بدو گذرد در او باشد و باقی بر طول حرکت و کوکب در نقاط اول و ثانی ضابطه بود در دو نقاط دیگر مانند دایره و ربع مستطیل بود در دو نقاط دیگر منصف و از این شکل تصویر آنچه گفته ام سازد

اینکه در این صورت که از مرکز عالم عمود باشد بر خط طالع باوج و جنس و درند و بر و نقطه تماس خط و است باد و خطی که از مرکز عالم کشوا و این خط اول آن بود که چون کوکب از اوج بدو گذرد در او باشد و باقی بر طول حرکت و کوکب در نقاط اول و ثانی ضابطه بود در دو نقاط دیگر مانند دایره و ربع مستطیل بود در دو نقاط دیگر منصف و از این شکل تصویر آنچه گفته ام سازد

کوکب

کوکب را بنحال الجوه هر دو حرکت حاصل اند و هر حرکت که کند و چون بافضل اند و باثبات
 کند و پیشتر ناید کرد و هم که حرکت بافضل ناید و بنحیر بخلاف نوالی است پس حرکت
 که کند بنوالی بنویسد آنکه بنحال کوکب بمقتدا فضل حرکت حاصل
 بنوالی حرکت ناید و بخلاف نوالی حرکت کند و هر چند کوکب بجنسی نوزد بکسر شود
 حرکت ناید و بخلاف نوالی سرعتر شود و فضل مذکور کسر شود و کوکب بطریق متناهد
 اما چون هنوز حرکت مرکز کوکب بنوالی است کوکب استقیم گویند و بعد از این حرکت و بخلاف
 ناید و بخلاف نوالی با حرکت حاصل بنوالی متفاوت کند و کوکب چند روز چنان نماید
 که بهکمال السواد است و در بنحال کوکب استقیم گویند و بعد از این حرکت و بخلاف
 نوالی ناید و بعد از حرکت حاصل بنوالی کوکب بمقتدا فضل حرکت و بخلاف نوالی حرکت
 کند و در بنحال کوکب از الجوه گویند و بعد از این هر چند بجنسی نوزد بکسر شود
 حرکت او در رجعت سرعتر شود تا بوقتی که کوکب بجنسی ابد و بنحال غایت سرعتر او
 نباشد و رجعت چون از جنسی گذرد و رجعت بطریق پیدا کند و نوار و بطریق نوزد
 متوینا آنکه که مفهم شود و بعد از آن مستقیم گرد و نوار و در راست متعاسر سرعتر شود
 تا باز نوزد و در سد محال است که عود کند و از الجوه مفهم معلوم شد که کوکب به یک نوزد
 ناید و نوار مفهم شود که بعد از استقامت و پیش از رجعت این موضع را از نوزد و متعاسر
 اول گویند و دیگری متعاسر رجعت پس از استقامت و این موضع را از نوزد و بر
 مقام ثانی گویند و نوار فضل را بعد از رجعت اما این المار که متعاسر و افاطار نوار و بر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the right side of the page. The text is dense and appears to be a continuation of the previous page's content.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

خم که یک نیم بعد که خارج مرکز شمس از مرکز عالم یا جو ای که نصف قطر خارج
 مرکز شمس شصت درجه باشد و درجه و یک دقیقه و بیست ثانیه است و بعد
 مرکز حامل از مرکز عالم یا جو ای که در نصف قطر مایل شصت درجه باشد ده درجه
 و بیست و سه دقیقه است و بهیچ وجه از نصف قطر بلند و بهیچ درجه و درازده دقیقه
 است و بعد که حامل از مرکز عالم از محل است درجه و بیست و نه دقیقه است
 و مشرباد درجه و چهل و هفت دقیقه است و بهیچ راسخ درجه و چهارده دقیقه
 و زهره را پنجاه و دو دقیقه است اما عطارد بعد که حامل از مرکز عالم بر یک قرار
 نیست بیانی است که بعد که حامل عطارد از مرکز می رسد درجه است و همچنین
 بعد که می رسد بر آن مرکز محال المسیر از مرکز عالم هر یک سه درجه باشد لکن مد بر مرکز
 حامل که مد بر مرکز خود حرکت میدهد بوداری که آن را مد از مرکز حامل خوانند پس
 لازم می آید که مرکز حامل در دوازده یک باشد بر مرکز محال المسیر منطبق شود و در اینجا حال
 بعد از آن مرکز عالم سه درجه شود و یک بار مضاطره در اینجا بعد از آن مرکز عالم
 نه درجه شود و در آن احوال میان نه درجه و سه درجه باشد و جمیع این مضاطره که
 بینا کردیم یا جو ایست که نصف قطر حاملان یا جو است درجه باشد و بهیچ وجه
 نصف قطر بلند و بر مرکز راسخ درجه و پنجاه و یک دقیقه است و مشرباد پانزده درجه
 و چهل و هفت دقیقه است و زهره را چهل و سه درجه ده دقیقه است و بهیچ راسخ نه درجه
 و چهل و سه دقیقه است و عطارد را بیست و دو درجه و سی دقیقه است و جمیع این مضاطره که

یا جو ایست که نصف قطر حاملان یا جو است درجه باشد و بهیچ وجه
 نصف قطر بلند و بر مرکز راسخ درجه و پنجاه و یک دقیقه است و مشرباد پانزده درجه
 و چهل و هفت دقیقه است و زهره را چهل و سه درجه ده دقیقه است و بهیچ راسخ نه درجه
 و چهل و سه دقیقه است و عطارد را بیست و دو درجه و سی دقیقه است و جمیع این مضاطره که

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فصل في بيان
الحكمة في
غرض من

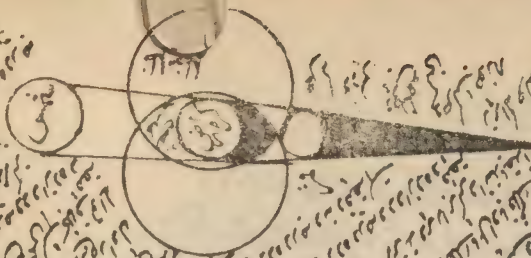
[illegible]

مذکور شد بحسب ما است بعضی موافق است با حتماس بقیه بعضی مخالف **فصل اول**
در احوال که کواکب با غرض می شود در عرض شمس این عرض بود زیرا که منطقه عرض
و خارج مرکز از چنانچه سبق ذکر یافت هر دو در سطح منطقه البروج اند و باقی
کواکب منطقه البروج کاهی شمال می کنند و کاهی جنوب بحسب آنکه مناط و احوال
ایشان متفاوت فلک البروج اند و دو نقطه این دو نقطه را جزو هر یک گویند
و در علوی و فرقی چون مرکز هر یک کواکب او گذر نماید شود از منطقه
البروج راس گویند و آن دیگر را زنب در سفلیین ثمرین راس و زنب بوجه مذکور
توان کرد بنابر آنکه که در این زودی معلوم خواهد شد پس گویند راس زهره
عقده بود که جزو زهره را و یکذر را باقی منوجه شود و راس عطارد عقده بود
که جزو عطارد را و یکذر را بحض منوجه شود و زنب هر یک مقابل راس او بود
و در ابوی که بر سطح فلک اعلی احوال شوند از نوم قطع مناط و احوال مرکز عالم
افلاک را باید گویند و غایب این مقابل را اینج درجه است و زحل را دو درجه و نیم و
مشتری را یک درجه و نیم و مریخ را یک درجه و ثلث و زهره را یک درجه و عطارد را
ست درجه و زحل را این میل در فرعلوی ثواب است در سفلیین ثواب نسبت
بلکه فلک مقابل منطبق شود بر سطح منطقه البروج و دو نقطه مرکز زهره و سفلیین بیکی
از دو نقطه جزو هر یک می رسد و چون مرکز زهره را جزو هر یک از دو میل می کنند
نصف فلک شامل از نصف یک مرکز زهره را و سائر احوال زهره را بجانب شمال

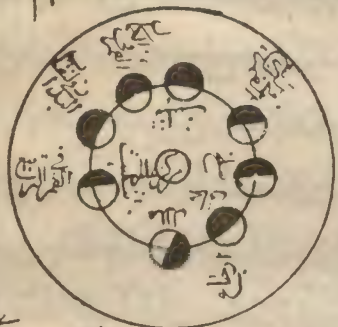
وعطا وودرا

و عطار در اینجا میگوید که این را بدینگونه تا انگاه که مرکز نند و بر نصف مابین
 العقد نیز رسد و اینجا غایت میل باشد و بعد از آن میل متناقص میشود تا انگاه
 که فلک اقبال از منطبق میشود بر منطقه البروج و مرکز نند و بر مجوز هر یک رسد
 بعد از آن حالت اول عو میگرداند و از اینجا قسم لازم می آید که مرکز نند و بر هر
 هفت قسم از فلک البروج و مرکز نند و بر عطار در هفت جنوبی بود و در جنوب
 یک عرض نیست زیرا که منطبق مایل حامل نند و بر او در یک سطح اند و میگرداند
 عرض دیگر است و اینجا از آنست که قطر مایل در دو و حصص این را در سطح مایل
 اما در علوی مکرر و قی که مرکز نند و بر یک از دو نقطه را رسد و نند و چون مرکز
 نند و بر او رسد و در دو مجبور میل میکند از سطح مایل و حصص میل ابتدا کند
 از سطح مایل تا به میل نیز نند و بدینگونه تا انگاه که مرکز نند و بر باز به نصف مابین
 العقد نیز رسد بعد از آن میل متناقص میشود تا انگاه که مرکز نند و بر به نصف رسد
 و در این حال قطر نند و بر باز در سطح مایل در آید و چون مرکز نند و بر از نصف گذرد
 و در دو میل گذشت تا آن حصص مجبور هم چنین مقرر نند و بدینگونه تا انگاه که مرکز
 نند و بر باز به نصف مابین العقد نیز رسد بعد از آن متناقص میشود تا انگاه که
 مرکز نند و بر باز بر او رسد و قطر نند و بر باز در سطح مایل در آید و بعد از آن حالت
 اول عو میگرداند و از اینجا قسم لازم می آید که در دو هفت از مایل در جانب منطقه
 البروج باشد و حصص برخلاف آن جانب اما در سفلیین مکرر و قی که

[illegible]

گویند چون از تقابل گذشتند می ان نصف مضوعی را از آن شور و نامبرند مقدار در آن
از نصف مضوعی که پیشوایان یا جماع عرسد از نصف هیچ نمی آید نصف مضوعی را که
ما شود و محال و بعد از آن محال که می گویند از این صورت و اصولی که قسم است از شور

و اگر اجتماع مرد و حور یکی اندوخته
 را بر زمین نافع شود و بر آب و آفتاب
 خا بر سر و در آفتاب زیاده شود و این
 حالت را کفر و آفتاب کفر می گویند
 گاه نهایی شود چنانچه از آفتاب

میچ نماید این را کفو کلی گویند و گاه باره بپوشند و این را کفو بنوعی گویند و تبرک بر
رومی افشا نماید از زینت میبایست و دل و کفر فلک از جانب غیر افشا پیدا شود و از همین
جانب پیدا نخواهد بود و اگر استغفار در حوالی یکی از این دو عقده واقع شود زمینها
موات افشا خواهد شد و مانع ابد از روضه و افشا نماید به این بنا خود میباید و این حال را
حضور ما و کفر کلی گویند و این نیز کفو کلی باشد و گاهی حج و خشت و انجلا هر دو از
جانبی نیز پیدا شود و بر عکس شود و پیدا میباید آنست که افشا همیشه متوسط باشد و منشا
اوج در مرکز نهاده و دو بیانش آنست که اوج مرکز نهاده بر هر کاه که بارگزینند بر نقطه
از فلک البروج مثلا اول حمل جمیع شود که مرکز نهاده بر بحر که حامل هر شب است و روی
بسیار چهار وجهی بسبب دوری عقده شمالی حرکت کند و مایل و جود هر اوج را

[illegible]

و رجوع و از آن بعد مابین هر دو مقدار در میان آنکه در یک دقیقه جمع اند
بقیه باشد از بعد مابین آنکه در دو مقدار مقابل و حال آنکه شش برج زمان است چه در
عجا و اجرام بنا کرده اند که قطره در هر برج از قطره مثل سقیل الخاف من هم برج اعظم است
و چون شش از علو ثلث اسر عا سلب کردیم که مقدار آن شود بعد افتادن از او بقولی
بیش شود آن کوکب در جانب مشرق همان شود آن کوکب در جانب مغرب
گویند آن زمان که شش از او شصت درجه و شود و نیز بعضی آن زمان که نود و سه
دره شود و بعد از آن او را شش گویند و چون شش از جانب مغرب به کوکب نزدیک
شود و بعد از این آنکه از نود و سه درجه فاصله نوزده و بعضی دیگر از شصت فاصله نوزده بعضی
کوکب در جانب مغرب گویند آن زمان که با شش مقدار آن شود بعد از آن بحالت
اولی عود کند اما سغلیس را مگر این است این مقدار مگر شش باشد یعنی خط وسط
سغلیس با خط وسط شش همیشه مقدار آن باشد و سغلیس در وسط است میان
و رجوع همیشه با شش مقدار آن باشد و چون در وسط است میان مقدار آن شوند بعد از
آن در جانب مغرب همان شوند و این است او را مغرب گویند آن زمان که در وسط رجوع
با مقدار آن شوند بعد از آن جانب مشرق همان و این را را شش گویند آن نگاه
کرد در وسط است میان آن شوند بحالت اولی عود کنند **فصل در**
در بیان همیشه زمین و قسم او با قایلیم در بیان الخ لایم ابد او الحسب اختلاف
اوضاع علویات آن باز در باب است **باب اول** در بیان همیشه زمین ذکر قایلیم زمین

بہارِ سہ ماہی

چنانچه گفتیم که می است یا یک سطح او محیط است و غمارت بر کمر از یک ربع است
 از سطح او از ربع را ربع مسکون خوانند و چون مرکز زمین مرکز عالم است پس سطح
 دایره معدل النهار بر سطح محیط بر زمین دایره عظیمه حد است کند و افراط است و
 خوانند و چون دایره دیگر فرض کنند که بدو قطب خط است و اگر در دو زمین یابند و
 دایره محیط را ربع مساوی منقسم شود و شمالی و جنوبی طول هر ربع بقدر نصف از
 دایره عظیمه عرض بقدر ربع از دایره عظیمه و از این محیط را ربع یک ربع شمال مسکون است
 اما تمام او معمور نیست بلکه بعضی از آن در جانب شمال از قطب شمالی نیست که چون
 در آن باشد آن موضعی است که عرض زیاد از تمام میل کلی بود و در آن مقدار معمور
 نیز مواضع غمارت آن کوه ها و دریاها و درها و بیست سال است و در میان دریاها
 نیز خوار و معمور است و تقصیل از آن کتاب است اما که معلوم شود در
 جانب جنوب خط است و اندک غمارت یافتند اما از غایت کمی آن در رها می
 آوردند بانی از غایت که تمام کره نیست که هیچ حیوان در او نماند بود و مبدأ غمارت را
 در طول منجان از جانب مغرب که فرشته اند تا بعد از هر ها از آن مبدأ در جهت شمالی و
 باشد و بعضی هندوان از جانب مشرق که فرشته اند تا بعد از هر جهت حرکت و بمانند مبدأ
 غمارت از جانب مشرق موضعی است که آن را نکند و خوانند و از جانب مغرب خوار و
 که وقتی معمور بوده است اکنون خوار است از اجزای خال را که می بیند و از آنجا ساحل را
 مغرب در جانب است و بعضی مبدأ غمارت را ساحل را که مغرب که فرشته اند و بعضی

از سطح او از ربع را ربع مسکون خوانند و چون مرکز زمین مرکز عالم است پس سطح
 دایره معدل النهار بر سطح محیط بر زمین دایره عظیمه حد است کند و افراط است و
 خوانند و چون دایره دیگر فرض کنند که بدو قطب خط است و اگر در دو زمین یابند و
 دایره محیط را ربع مساوی منقسم شود و شمالی و جنوبی طول هر ربع بقدر نصف از
 دایره عظیمه عرض بقدر ربع از دایره عظیمه و از این محیط را ربع یک ربع شمال مسکون است
 اما تمام او معمور نیست بلکه بعضی از آن در جانب شمال از قطب شمالی نیست که چون
 در آن باشد آن موضعی است که عرض زیاد از تمام میل کلی بود و در آن مقدار معمور
 نیز مواضع غمارت آن کوه ها و دریاها و درها و بیست سال است و در میان دریاها
 نیز خوار و معمور است و تقصیل از آن کتاب است اما که معلوم شود در
 جانب جنوب خط است و اندک غمارت یافتند اما از غایت کمی آن در رها می
 آوردند بانی از غایت که تمام کره نیست که هیچ حیوان در او نماند بود و مبدأ غمارت را
 در طول منجان از جانب مغرب که فرشته اند تا بعد از هر ها از آن مبدأ در جهت شمالی و
 باشد و بعضی هندوان از جانب مشرق که فرشته اند تا بعد از هر جهت حرکت و بمانند مبدأ
 غمارت از جانب مشرق موضعی است که آن را نکند و خوانند و از جانب مغرب خوار و
 که وقتی معمور بوده است اکنون خوار است از اجزای خال را که می بیند و از آنجا ساحل را
 مغرب در جانب است و بعضی مبدأ غمارت را ساحل را که مغرب که فرشته اند و بعضی

[illegible]

فَلَكَ الْبَرُوجُ أَزْمَةٌ إِنَّ رُبَّ
 مُنْهِنٍ نَّاءٍ أَوْ عَمَلٍ جَوَّالٍ
 فَلَكَ الْبَرُوجُ فَوْقَ الْأَرْضِ
 وَرَسَدَ الْبُورُ مَا لَا بِأَطْلَافٍ
 بَوْدُورِ أَيْ مَوْضِعِ مَنَاسِكَ
 وَبَعْدَ الْوَحْدِ أَنْ هَكَذَا
 نَكَدَ وَفَنَابِ سَكَدَ
 بَدْرُ نَفْطَرِ عِلْدِ ابُودُورِ
 بَالِي سَكَدَ بَلْ بَهْرِ سَا
 سَكَدَ بَالِي سَكَدَ بَالِي
 وَدَرْ مَسْنَا وَبَسْدَا
 اَزْ وَفْ سَكَدَ فَنَابِ
 بَالِي سَكَدَ بَالِي
 وَكُوْبَا اَزْ نَشَا اَحْوَالِ
 جِهْرُ مَوْضِعِ كِبْرِ خَطِ اَشْ
 حَلْبِ وَنَجْ وَجُوبِ
 حَبْدِ مَوْبَانِ وَازْ لَعْلِ

فلا البروج اربعة راس في موضع سرطان ارجانبه الهم بقدر ميل كل راس في ازاو
منه ان اوا عمل الجوا فلک البروج هم ارجانب جنوب بهت راس كذا و قطب
لك البروج فوق الارض بوزن قطب جنوب تحت الارض بوزن قطب شمال ارجانب
رصد البروج فانه باقطاب كعبه بر نصف الارض المصطنع شو و اول كعبه بر نصف الارض
بوزن راس موضع شمال و نقطة البروج بوزن راس و در بعض الارتفاعات
بعد اول كعبه از راس كعبه كذا ميل كل راس في ارتفاع سبعه راس و كل
نكته و ارتفاع كعبه كذا و راس اهل البرج كذا و ان در وقت تحول اوقات
بدون قطب ارض اورد و در ان در وقت نصف الارض انشا و راس اهل ارض و در
بالى كذا و راس كعبه ارجانب جنوب اشد و در غير كذا ارجانب شمال و **فصل**
كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب شمال و ان وقت كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب
و در وقت كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب شمال و ان وقت كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب
از وقت كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب شمال و ان وقت كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب
باشد بوسط نور و غير بعضه على الكفة ان كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب
و كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب شمال و ان وقت كذا اهل ارض و راس كعبه ارجانب
چه مواضع كذا بوسط اشكواست مانند سوان مغرب سافل بر و جنوب مصر بالا
حلب و نيج و جنوب سر ارض بهمين كذا سافل اهل ارض و راس كعبه ارجانب
عبد مويان و از راس كعبه ارجانب شمال و راس كعبه ارجانب شمال و راس كعبه ارجانب

در خواص او فایده بود که کلی هر موضع که در معدله الهی است نقطه است و بر مبداء
ان موضع باشد و در فلک مجری که اولی انجم است ایلی باشد و مایل از سمت راست فاقه ان
موضع را افافه مایل خوانند و ان پنج قسم بود اول انکه عرض او کمتر از فصل کلی بود و دو
انکه عرض او مساوی فصل کلی بود سیم انکه عرض او شایسته فصل کلی باشد و از انماش کمتر
چهارم انکه عرض او تمام فصل کلی بود پنجم انکه عرض او تمام فصل کلی باشد و از نو کمتر و در
تمامی از ان فایده قطعه معدله الهی باشد عرض مایل فوق الارض بود و دیگر به همان قدر
خارج الارض و از ان فایده معدله الهی است و انصف کنند پس چو افتاب یکی از دو نقطه
اعتدال رسد و در شب بر او برآید و مدار ان چو ان نصف نکند بلکه مدار
هر نقطه که عرض او از معدله الهی کمتر از تمام عرض مایل نبود ان مدار را قطع نکند پس اگر
در جهت قطب ظاهر بود ان مدار را بعد از الظهور بود و اگر در جهت قطب خفی بود ابدی
الخفا باشد و در مدارات انکه الظهور و مخفی در مدارات یک الخفا باشد
اعظم جمیع بود و انما ساقی شود و ان مدار بود که بعد از برآید تمام عرض مایل بود
و دیگر مدارات ابدی قسم کند یکی بزرگ و دو دیگر خرد و آنچه در جهت قطب ظاهر
بود قسم ظاهر بزرگتر از قسم خفی بود و آنچه در جهت قطب خفی بود بر عکس و هر دو
مدار که از جانب معدله الهی است بعد از ان برآید و ظاهر یکی مساوی خفی دیگر
باشد و هر دو مدار که در یک جهت بود قسم ظاهر نزدیک معدله الهی از نزدیک تر
قسم ظاهر دور تر بود اگر در جهت قطب خفی باشد و بر عکس اگر در جهت قطب ظاهر

[illegible]

خواه قطبشمال و خواه قطب جنوب است

باشد باین سبب
 بود که افاضت را در
 از مملکت است

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the lower half of the page. The text is written in dark ink and appears to be a continuation of the previous section.

باشد باین سبب هر آنکه مدار هر منقلب قطع کند و از تری روزها رود
 بود که اقمار در منقلب یابند که از جانب قطب ظاهر بود چه در تری روزها و اقمار
 از مدار الهی مدار هر منقلب یابند و چون اقمار از منقلب بگذرد و در
 روز گناه نواز روز گذشته باشد و دیگر منقلب با نجا گناه تری روزها بود
 و بعد از این هر روز دراز تر بود از روز گذشته تا رسید منقلب از هر کوکبی
 که بعد از مدار الهی در جانب قطب خفیه بود آن کوکب فوق الارض بدو اول السموت
 نرسد آن کوکب بعد از جانب قطب ظاهر منقلب باشد در دوره یکبار
 به مدت این سده مائس البره اول السموت شود فوق الارض با نچه بعد از پیش نواز
 عرض بلد بود بدو اول السموت نرسد آنکه بعد از گذر از عرض بلد بود مدار
 او اول السموت فوق الارض برود و در نقطه قطع کند یکی شرقی و دیگری غربی
 پس کوکب در آن دو نقطه یا اول السموت رسد یا در حاشیای در خواص بلد یک
 قسم از اقصای این جهان افرومایله اما قسم اول مدار یک بعد از مدار الهی در جانب
 قطب ظاهر منقلب عرض بلد بود فلک البروج را قطع کند و در نقطه منشا العبد
 از منقلب چون اقمار یکی از این دو نقطه رسد و نصف النهار آن روز هیچ شخصی را
 نیامان باشد و در قطب فلک البروج را فوق باشد و مادام که اقمار در آن قوس بود از
 فلک البروج که میان آن دو نقطه بود از جانب قطب ظاهر اقمار این سمت البروج در جانب قطب
 ظاهر که در دو سبب از نصف النهار آن روزها در جانب قطب خفیه افتد و در قوس

باقی آن فلک البروج از سمت الرأس در جانب قطب خفای کند و در سواد رجانب قطب ظاهر
افتد و در قطب فلک البروج را در این ارتفاع طلوع و غروب بود و ما زاد که قوس اول
و نصف النهار گذرد و قطب فلک البروج که در جانب قطب ظاهر بود تحت الارض بود
و قطب بکر فلک البروج فوق الارض و ما زاد که قوس دوم بر نصف النهار گذرد و بکری
این باشد یعنی قطب فلک البروج که در جانب قطب ظاهر بود فوق الارض باشد و قطب
دیکر تحت الارض و ارتفاع افتاد و در نقصان و غایت بود یکی در جهت قطب ظاهر
ارتفاع بیشتر بود و دیگری در جهت قطب خفای که در قوس اول و دوم مدامیست که در
جهت قطب ظاهر بود پس از آن که در دو مدار دیگر منقلب است و در ارتفاع افتاد و
بلوغ غایت پیش نبود در جانب نقصان و در جانب یار نبود در جهت سواد باشد در جانب
قطب ظاهر بود الا آن روز که افتاد و منقلب ظاهر بود و در آن روز هیچ شیئی نماند
و بل قطب فلک البروج که در جانب قطب ظاهر بود باید الظهور بود و در دو بلایار نما
افق شود و غروب نکند و قطب بکر باید که خفا بود و در دو بلایار عماس افق شود
و طلوع نکند و ما در قسم سیم افتاد و در ارتفاع بود یکی اعلی که بقصد مجموع تمام
عرض بلد بمیل کلی باشد و دیگری اسفل که بقصد فضل تمام عرض بلد بر میل کلی باشد
و قطب ظاهر فلک البروج را در ارتفاع بود یکی اعلی بود و دیگری منقلب قطب
خفی نصف النهار بود یکی اسفل بود و دیگری منقلب بکر نصف النهار و اما
در قسم چهارم مدار منقلب ظاهر اعظم مداران ایک الظهور بود و مدار منقلب خفی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عاشق افغانست زنده کرده باشد. شمس پناه بود که در این احوال حاضر است
ان دو نفر بعد از این شمس پناه را در دیو کلا در میان و نیز در بعضی مضامین
فرستاده است و انصاری را نیز فرستاده است و بعد از انصاری انصاری را فرستاده است
نیز اینچنین که در دست او است و این باب تقدیر بر او کرده که در آن زمان که
انصاری در دست بعضی و بعد از انصاری را چنانچه می گذارد که در آن زمان که
نقد و نقد و نقد که در دست بعضی و چنانچه می گذارد که در آن زمان که

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

و هشت برج با قوا طلوع و غروب بود و چهار برج که منصفان اول حمل بود
معکوس طلوع کند و مشغوب و یک و چهار برج دیگر که منصفان اول میزان بود
عکس یکدیگر طلوع کنند و معکوس غروب کنند پس در فوج اول بر طابو را نگاه
اعمال باشد در جملات و از حمل است در جبهه بود و اول میزان مطلع اعتدال
باشد و اول حمل مطلع اعتدال باشد و نصف ظاهر فلك البروج در جملات و ما بین
و مطلع اعتدال باشد و قطب فلك البروج بر ارتفاع اسفل بود و از حمل و شش
در جبهه باشد و در ارتفاع هشت فلك بر این شکل باشد و چون بحر کث
اولی حرکت کند اجزای میزان و غروب

مشغوب طلوع کند و بحر حمل و نور مشغوب
غروب کند چنانکه مطلع هر جزوی
از اجزای میزان از مطلع اعتدال دور تر
و مجنوب تر دیگر میشود از مطلع جزوی که پیش از وی باشد و مغرب هر جزوی
از اجزای حمل از مغرب اعتدال دور تر و شمال تر دیگر میشود از مغرب هر جزوی
که پیش از وی بود و هم بر این ترتیب اجزای نور و غروب باعث مشرق از جانب
جنوب باعث مغرب از جانب شمال افزاید تا چون نوبت طلوع با اول فوسر
نوبت باعث مغرب فقط خورشید با اول فوسر می آید نقطه جنوب شود و طلوع
نکند و چون نوبت غروب با اول خورشید نوبت باعث مغرب فقط شمال

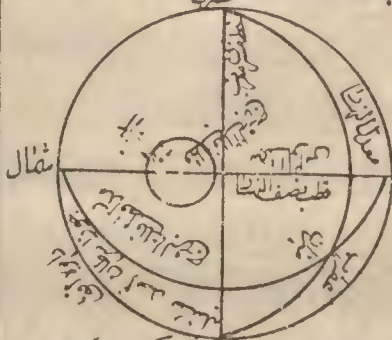
و هشت برج با قوا طلوع و غروب بود و چهار برج که منصفان اول حمل بود
معکوس طلوع کند و مشغوب و یک و چهار برج دیگر که منصفان اول میزان بود
عکس یکدیگر طلوع کنند و معکوس غروب کنند پس در فوج اول بر طابو را نگاه
اعمال باشد در جملات و از حمل است در جبهه بود و اول میزان مطلع اعتدال
باشد و اول حمل مطلع اعتدال باشد و نصف ظاهر فلك البروج در جملات و ما بین
و مطلع اعتدال باشد و قطب فلك البروج بر ارتفاع اسفل بود و از حمل و شش
در جبهه باشد و در ارتفاع هشت فلك بر این شکل باشد و چون بحر کث
اولی حرکت کند اجزای میزان و غروب

بلان و مطلع در جبهه بود و میزان از مطلع اعتدال
دور تر و مجنوب تر دیگر میشود از مطلع جزوی که پیش از وی باشد و مغرب هر جزوی
از اجزای حمل از مغرب اعتدال دور تر و شمال تر دیگر میشود از مغرب هر جزوی
که پیش از وی بود و هم بر این ترتیب اجزای نور و غروب باعث مشرق از جانب
جنوب باعث مغرب از جانب شمال افزاید تا چون نوبت طلوع با اول فوسر
نوبت باعث مغرب فقط خورشید با اول فوسر می آید نقطه جنوب شود و طلوع
نکند و چون نوبت غروب با اول خورشید نوبت باعث مغرب فقط شمال

و هشت برج با قوا طلوع و غروب بود و چهار برج که منصفان اول حمل بود
معکوس طلوع کند و مشغوب و یک و چهار برج دیگر که منصفان اول میزان بود
عکس یکدیگر طلوع کنند و معکوس غروب کنند پس در فوج اول بر طابو را نگاه
اعمال باشد در جملات و از حمل است در جبهه بود و اول میزان مطلع اعتدال
باشد و اول حمل مطلع اعتدال باشد و نصف ظاهر فلك البروج در جملات و ما بین
و مطلع اعتدال باشد و قطب فلك البروج بر ارتفاع اسفل بود و از حمل و شش
در جبهه باشد و در ارتفاع هشت فلك بر این شکل باشد و چون بحر کث
اولی حرکت کند اجزای میزان و غروب

در کار این خطه از خط شمالی جنوبی

رسد تا اول جزایم این نقطه شمال شود و غرب نکند و وضع فلک البروج چنان
 بود که نیم ظاهر او از اول جزایم او اول فوس در جانب مغرب بود از نقطه شمال با نقطه
 جنوب قطب ظاهر فلک البروج بر پایه اول همون باشد از جانب مشرق و وضع

فلک بر این شکل باشد و بعد از آن
 چون حرکت کند اول جزایم از نقطه
 شمال از افق بلند شود و در جانب مشرق
 مشرق پدید آید و اول فوس از نقطه جنوب
 از افق فرو شود و در جانب غرب پدید

و فوس می آید که با اول جزایم او پس سبب بود از افق بر آمدن که در معکوس یعنی آخر
 بروج پیش از درجه بیست و درجه بیست و پنجم پیش از درجه بیست و نهم تا آنجا
 شود نور طلوع کند و بعد از آن اجزای این ترتیب نیز طلوع کند و هر جزوی از اجزای این دو
 بروج که طلوع کند مطلع او از نقطه شمال و در نور و مطلع اعلا آن در دیگر شود از مطلع
 جزوی که پیش از او طلوع کرده باشد و هر جزوی که طلوع کند نظر او از اجزای مغرب
 و میزان غربی که در مغرب جزوی از نقطه جنوب و در نور و معین اعلا آن
 نزدیکی شود از معین جزوی که پیش از او از مغرب کرده باشد تا تمام نور و محل
 آن معین که در شمال و مشرق باشد بر آید و تمامی مغرب میزان در درجه که در میان
 جنوب مغرب باشد فرو شود و چون نوبت طلوع با اول اجزای رسد از نقطه

و بعد از تمام ترتیب این کار که در مغرب و مشرق است
 میفرماید که در این ترتیب بروج طلوع و غروب

مشرق طلوع کند و اول این از نقطه مغرب می‌گردد و در این وقت نصف
ظاهر فلک البروج که اول محل بود و اول این در جانب شمال بود از مطلع
اعتدال با مغرب و اول بر قطب از ارتفاع اسفل بود از جانب شمال و از سمت
درجه و نیم باشد و اول حکم تحت الارض بر خط طکر بود در جانب جنوب و آن
هم درجه و نیم باشد و هر دو قطب فلک البروج بر نصف النهار باشد و قطب
ظاهر فلک البروج بر نصف النهار بود و در جانب جنوبی باشد از ارتفاع
و شش درجه و نیم باشد و هشت افلاک به شکل باشد و بعد از آن بحر که اولی بود
گذشته بود و دو معکوس بر افلاک گردانند
که ما بین مطلع اعتدال و نقطه جنوب باشد و
سمت اسد معکوس و آن که بر یک دردی که
ما بین مغرب اعتدال و نقطه شمال باشد چون
نوب طلوع بادل بود و سمت مغرب نقطه جنوب شود و بر یک باشد چون نوب غروب بادل
اسد سمت مغرب نقطه شمال شود و فرزند شود
نصف ظاهر فلک البروج از اول اول اسد در
جانب مشرق بود از نقطه جنوب و از نقطه شمال
و قطب ظاهر فلک البروج بر ابر اول سمت باشد
جانب مغرب و در آن وقت هشت افلاک به شکل بود و بعد

بحرک اول اول آمد از نقطه شمال بر جزیره در جانب مشرق بلند شود و اجزاء
 اسد و سنبله مشرق طلوع کند از ربعی که میان شمال و مشرق باشد و اول اول از افق
 فرو شود و در جانب مغرب بیدار شود و چون مشرق و کند در ربعی که میان جنوب
 مغرب باشد تا چون نوبت طلوع باول میزان رسد از نقطه مشرق طلوع کند و اول عمل
 از نقطه مغرب غروب کند و وضع او که از اینجا آغاز کردیم باز باید **باب پنجم** در خواص
 مواضع که عرض ربع دور بود و در هر روی زمین خود نقطه بنویسند بود و در این
 دو موضع قطب مدار النهار برهند اس بود و اگر که معادل النهار بر افق منطبق شود و در
 رجا باشد و هر نقطه که بحسب حرکت اولی مدار موازی مدار النهار حرکت میکند
 طلوع کند و غروب کند بر افق باشد اگر بر سر یکدیگر و اگر قطب شمالی بر سر
 بود نصف شمالی ظاهر بود و نصف جنوبی و اگر قطب جنوبی بر سر بود بر عکس
 و طلوع و غروب نبود الا بحرک ثانیه پس هر کوب که بحرک خاصه خود از جهت شمال معادل
 النهار بود بر افق بود و افق بود یک نیم سال که در هر جهتی استمالی بود در افق که قطب
 شمالی بر سر است اس بود و افق الا که باشد در دیگر نیمه تحت الارض بود و در افق
 که قطب جنوبی بر سر است اس بود بر عکس پس نشان روز یک است بود یک نیمه روز و یک
 نیمه شب و باشد آنکه در نصف بطی و نصف سیر مع ثواب باشد در روز و شب تفاوت
 باشد و آن نفعی باشد شبان روز بود و در این افق مشرق از مغرب بهتر بنویسند
 و در هر جهتی باشد که کوب طلوع کند و غروب کند و نصف النهار است و بنویسند بلکه

در خواص مواضع که
 عرض ربع دور
 بود

که در این ربع دور بود و در هر روی زمین خود نقطه بنویسند بود و در این
 دو موضع قطب مدار النهار برهند اس بود و اگر که معادل النهار بر افق منطبق شود و در
 رجا باشد و هر نقطه که بحسب حرکت اولی مدار موازی مدار النهار حرکت میکند
 طلوع کند و غروب کند بر افق باشد اگر بر سر یکدیگر و اگر قطب شمالی بر سر
 بود نصف شمالی ظاهر بود و نصف جنوبی و اگر قطب جنوبی بر سر بود بر عکس
 و طلوع و غروب نبود الا بحرک ثانیه پس هر کوب که بحرک خاصه خود از جهت شمال معادل
 النهار بود بر افق بود و افق بود یک نیم سال که در هر جهتی استمالی بود در افق که قطب
 شمالی بر سر است اس بود و افق الا که باشد در دیگر نیمه تحت الارض بود و در افق
 که قطب جنوبی بر سر است اس بود بر عکس پس نشان روز یک است بود یک نیمه روز و یک
 نیمه شب و باشد آنکه در نصف بطی و نصف سیر مع ثواب باشد در روز و شب تفاوت
 باشد و آن نفعی باشد شبان روز بود و در این افق مشرق از مغرب بهتر بنویسند
 و در هر جهتی باشد که کوب طلوع کند و غروب کند و نصف النهار است و بنویسند بلکه

این کتاب در بیان احوال و عیال و کسب و معاش و در بیان
 اخلاق و عیال و کسب و معاش و در بیان اخلاق و عیال و کسب و معاش
 و در بیان اخلاق و عیال و کسب و معاش و در بیان اخلاق و عیال و کسب و معاش
 و در بیان اخلاق و عیال و کسب و معاش و در بیان اخلاق و عیال و کسب و معاش

در هر همان بجا اینک نفع شاید که برسد غایت نفع کتاب باشد مثل کلی
 باشد باب ششم کبریا مطالع فوسی بود از محمد
 اینک که با فوسی از منطفة البروج طلوع کند و این فوسی بروج رادرج السواء
 و طول النهر گویند و معقاب فوسی بود از معدل که با فوسی از بروج عرض
 کند و در خط استوا منسوب است و در این معدل که یکی افق بود و محصور شوند یعنی آنچه
 در میان دو دایره میل بود از معدل مطالع بود و آنچه را از بروج که در معدل
 این دو دایره میل افتد و مطالع خط استوار مطالع فک مستقیم و مطالع
 که منصفه گویند و در افق مطالع محصور شوند مطالع فوسی و مطالع که با فوسی
 فوسی از بروج کند و در مطالع اعظم و از او بدی الظهور شود و در خط استوا
 هر چه که محصور بود نقطه از خط افق و نقطه از خط افق و در نقطه انقلاب
 بروج از معدل طلوع کند و با دیگر قوس که از فک البروج قوس که امتداد از
 معدل طلوع نکند بلکه هر فوسی که از ربع باشد یا بیشتر از نصف که یک طرف از احد
 الاضداد البر باشد مطالع اکثر از او باشد و اگر یک طرف از احد الاضداد البر باشد
 مطالع اکثر از او باشد و هر فوسی که بیشتر از ربع باشد و کمتر از نصف یا بیشتر
 از ربع بود و عکس باشد یعنی مطالع آنکه یک طرف از احد الاضداد البر بود
 بیشتر باشد و مطالع آنکه یک طرف از احد الاضداد البر باشد کمتر بود و منطفه
 البروج هر چه مطالع منقسم شود که نقطه که از او باشد و مطالع از ربع باشد و

و در هر همان بجا اینک نفع شاید که برسد غایت نفع کتاب باشد مثل کلی
 باشد باب ششم کبریا مطالع فوسی بود از محمد
 اینک که با فوسی از منطفة البروج طلوع کند و این فوسی بروج رادرج السواء
 و طول النهر گویند و معقاب فوسی بود از معدل که با فوسی از بروج عرض
 کند و در خط استوا منسوب است و در این معدل که یکی افق بود و محصور شوند یعنی آنچه
 در میان دو دایره میل بود از معدل مطالع بود و آنچه را از بروج که در معدل
 این دو دایره میل افتد و مطالع خط استوار مطالع فک مستقیم و مطالع
 که منصفه گویند و در افق مطالع محصور شوند مطالع فوسی و مطالع که با فوسی
 فوسی از بروج کند و در مطالع اعظم و از او بدی الظهور شود و در خط استوا
 هر چه که محصور بود نقطه از خط افق و نقطه از خط افق و در نقطه انقلاب
 بروج از معدل طلوع کند و با دیگر قوس که از فک البروج قوس که امتداد از
 معدل طلوع نکند بلکه هر فوسی که از ربع باشد یا بیشتر از نصف که یک طرف از احد
 الاضداد البر باشد مطالع اکثر از او باشد و اگر یک طرف از احد الاضداد البر باشد
 مطالع اکثر از او باشد و هر فوسی که بیشتر از ربع باشد و کمتر از نصف یا بیشتر
 از ربع بود و عکس باشد یعنی مطالع آنکه یک طرف از احد الاضداد البر بود
 بیشتر باشد و مطالع آنکه یک طرف از احد الاضداد البر باشد کمتر بود و منطفه
 البروج هر چه مطالع منقسم شود که نقطه که از او باشد و مطالع از ربع باشد و

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

درجه از طلوع کند و بعد از درجه از غروب کند اگر عرض کوکب در جانب قطب
ظاهر باشد و بعکس اگر عرض کوکب در جانب قطب خفی باشد یعنی بعد از درجه
طلوع و پیش از درجه غروب کند و در افق که عرض مساوی میل کلی باشد حکم
طلوع و غروب بدو سائلست یعنی جز آنکه کوکب اگر در آن باشد که چون آن
او کند و در جانب قطب خفی شود یا درجه از طلوع کند و اگر در آن باشد که بگو
یا درجه از طلوع کند و در آن ^{یا} منایله منطقه البروج بدو نقطه که بعد هر
یک از آنکه اگر چون کوکب آن او کند و در جانب قطب خفی شود چون بعد
نقطه بود که کتب السرائر کند و از منقلبه ظاهر بدو نقطه مختلف منقسم شود یکی صغری
و بمنتصفین آنکه آمد که بود و دیگر عظمی و بمنتصفین آنکه او دیگر بود پس
اگر درجه کوکب احد النقطین باشد کوکب یا درجه از طلوع کند و اگر یکی
از جوار نقطه صغری باشد بعد از درجه از طلوع کند اگر عرض کوکب در جانب
قطب ظاهر باشد پیش از درجه طلوع کند اگر عرض در جانب قطب خفی باشد و اگر
درجه کوکب یکی از جوار نقطه عظمی باشد حکم بعکس این بود یعنی کوکب پیش از درجه
طلوع کند اگر عرض در جانب قطب ظاهر باشد و بعد از درجه از طلوع کند اگر عرض
در جانب قطب خفی باشد و بمنتصفه البروج را بدو نقطه دیگر که نظر از دو نقطه
مذكور باشد بدو نقطه مختلف منقسم شود نقطه صغری و نقطه عظمی دیگر
پس اگر درجه کوکب یکی از این دو نقطه باشد کوکب یا درجه از طلوع کند و اگر

الهدى وطعير عظمى و طعير عظمى

مضی بنده سوار در پی زین بنده قطره ای از ایندو علی که در ده قطره قطره می خورد و در این سر

در این کتاب که در دسترس است و در این کتاب که در دسترس است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

در بیان اصلاح خلق و شفق

بگویند از درجانه قطره مغر باشد که پیش از درجانش غروب کند اگر غروب در جانب
 قطب ظاهر باشد بعد درجه غروب کند اگر غروب در جانب قطب خفی باشد و اگر
 درجه کوکب یکی از درجانه قطره قطبی باشد حکم عکس می شود یعنی آن کوکب بعد از درجه
 غروب کند اگر غروب کوکب در جانب قطب ظاهر باشد پیش از درجانش غروب کند
 اگر غروب در جانب قطب خفی باشد میباشد آنکه هر کوکب که درجه طلوع او در
 نصفی بود که مناسقی قطره جزا و است آن کوکب بود طلوع کند و اگر در نصف
 دیگر بود آن کوکب پیش طلوع کند درجه غروب کوکب اگر در نصف او باشد
 نسبت غروب کند و اگر در نصف دیگر باشد روز غروب کند **و الله اعلم بالابواب هشتم**
 درین اصبع و شفق صبح و شفق است که در جانب مشرق پیش از طلوع افق باشد
 شود و شفق و شفق است که در جانب مغرب بعد از غروب افق باشد و صبح و شفق
 بشکل مثلثانند بوضع مقابل جهت او از طلوع صبح و شفق افق است ضعیف بود طول
 و انوار اصبع کاذب خوانند و بعد از آن در شفق افق می شود و انوار اصبع صاف گویند و بعد
 از بحر می خیزد یا بوقتی که افق طلوع کند و شفق عکس اینست چه بعد از غروب
 افق یا در افق غروب بحر ظاهر می شود و بعد از آن بیاض عرض و بعد از آن بیاض
 باریک طولانی تا آنکه در شکل منتهی شود و بحر نیز واضحان معلوم شد است که هم در
 ابتدای صبح و انوار شفق الخط افق باشد درجه باشد پس در افق که عرض من
 چهل و هشت درجه بینم باشد و قی افق را منفصل ظاهر باشد و شفق باول صبح

متصل شود چه غایت انحطاط اقباب باین عرض در این وقت از هجده درجه میگذرد و
 در آنوقت که عرضش زیاده از آنقدر که گویا باشد شقی به ثبات نرسد جمع پیدا شود
 باد **بسم** درین اثنا پنج سال مضایع و اجزای آن از شب و روز و ساعات چون از
 هجران سماعی ظاهر از اقباب مضایع است که در شش سال برود و اقباب بهیچانند و مدت
 یک روز اقباب یعنی از هنگام مفارقت از نقطه چون اول حمل مثلا تا بوقت
 معاودت اقباب نقطه یک سال العقب اگر که اندوخته شود و در هر یک از این
 یعنی از هنگام مفارقت از وضع معین با اقباب چون اجتماع با هلال تا بوقت
 انجماء وضع او یک ماه العقب اگر که اندوخته شود و در هر یک از این
 میگذرد و اقباب بعضی دو و ده سال اگر که اندوخته شود و این را سال فرعی
 گویند و آن دیگر را سال اشمسی گویند و چون دوره ها تا نزد یک است همه سیر
 اقباب در یک برج بعضی شد پس اقباب در یک برج یک اگر که اندوخته شود و این را
 شمسی گویند و آن دیگر را ماه فرعی پس هر یک از سال مضایع شمسی باشد و فرعی و
 شبان روز و وضع است که جفتی و آن نزد میخان این که لایق مغرب به معین از
 نیم روز است تا نیم روز دیگر و نیز میخان اخطا و اینها از نیم شب است تا نیم شب دیگر
 و اصطلاح مقدار شبان روز بحسب اختلاف افاق مختلف شود چه از مقدار
 یک دوره معی است یا مطلع است یا اوس که اقباب بهیچانند و خاصه خود قطع کرده است
 از نیم روز تا نیم روز دیگر یا از نیم شب تا نیم شب دیگر و نیز در اهل شرح از اول تا اول

درین اثنا پنج سال مضایع و اجزای آن از شب و روز و ساعات چون از هجران سماعی ظاهر از اقباب مضایع است که در شش سال برود و اقباب بهیچانند و مدت یک روز اقباب یعنی از هنگام مفارقت از نقطه چون اول حمل مثلا تا بوقت معاودت اقباب نقطه یک سال العقب اگر که اندوخته شود و در هر یک از این یعنی از هنگام مفارقت از وضع معین با اقباب چون اجتماع با هلال تا بوقت انجماء وضع او یک ماه العقب اگر که اندوخته شود و در هر یک از این میگذرد و اقباب بعضی دو و ده سال اگر که اندوخته شود و این را سال فرعی گویند و آن دیگر را سال اشمسی گویند و چون دوره ها تا نزد یک است همه سیر اقباب در یک برج بعضی شد پس اقباب در یک برج یک اگر که اندوخته شود و این را شمسی گویند و آن دیگر را ماه فرعی پس هر یک از سال مضایع شمسی باشد و فرعی و شبان روز و وضع است که جفتی و آن نزد میخان این که لایق مغرب به معین از نیم روز است تا نیم روز دیگر و نیز میخان اخطا و اینها از نیم شب است تا نیم شب دیگر و نیز در اهل شرح از اول تا اول

که در آن وقت از هجده درجه میگذرد و در آنوقت که عرضش زیاده از آنقدر که گویا باشد شقی به ثبات نرسد جمع پیدا شود

[illegible]

شماره روز وسطی و حقیقه را بیست و پنج یا شصت منگ کنند و از اساعات سنویه
و معتمد نیز گویند و اما وسطی را اساعات وسطی و اما حقیقی را اساعات حقیقی
گویند و نیز هر یک از این دو روز را بدوازده شصت منگ کنند و از اساعات معتمد
نیز گویند و اول سال که در آن سال خاخر عظمی رخ شود چون ظهور ملنی یا در کوف
یا طوفانی یا زلزله یا امثال اینها انامید سازند تا ضبط اوقات حوادث دیگر که
خواهند گذشت یا منگ کنند و آن را انامی خوانند و بجای اصطلاح هر فوجی
دیگر بیاوند و آنچه مشهور است انامی هجری است و انامی فرس و انامی رومی و انامی ملکی
اما انامی هجری اول و اول حمر از سال بود که سید کائنات و خلاصه موجودات
محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم از مکه بمدينه هجرت کرده است و اصل انامی ماهی
اینست که از روزی هلال ناری هلال که بر زبان هرگز از سوی روز زیاده نباشد
و از بیست و نه روز که در آن ماه است و اولی روزی است و زیاده در آن است و اما
بیست و نه روز زیاده و نه روز زیاده و اما از آن که بر زبان و اما ماهی اینست که
شهری از آن که بیست و نه روز است و بیست و نه روز است و بیست و نه روز است
و همچنین یک ماه از آن که بیست و نه روز است و بیست و نه روز است و بیست و نه روز است
باز و انامی رومی که بر زبان و بیست و نه روز است و بیست و نه روز است و بیست و نه روز است
و بیست و یکم و بیست و چهارم و بیست و ششم و بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم
که بیست و نه روز است و بیست و نه روز است و بیست و نه روز است و بیست و نه روز است

در این کتاب که در این باب است
در این باب که در این کتاب است
در این باب که در این کتاب است

در این کتاب که در این باب است
در این باب که در این کتاب است
در این باب که در این کتاب است

در این کتاب که در این باب است
در این باب که در این کتاب است
در این باب که در این کتاب است

زوال گویند و اول وقت ظهر باشد و اول وقت عصر نزد امام شافعی و صاحبین
انگاه بود که ظل حادث باشد و شوری زوال بقدر فامت مقیاس و بضعف فامت
مقیاس و در این چند باب **باب نهم** در معرفت خط نصف النهار و سمت قبله زمین
هور کنند بر وجهی که اگر ایستاد برین زمان هیچ جانبی ایستاد نکند و برای شوری زمین
سازند مثلث مثلثی الساقین بر منصف قاعده او نشانی کنند از اسمنت مثلثی
در او برین وسط زمین را چنین نشانند که مثلثی الهی طرفی که گویاند شافعی بر این
ایستاد بر این رسم کنند بر مرکز دایره مقیاسی اطلال کنند و از این اصل آنکه مقیاس
محیطی کنند فامت نشانند بر مرکز دایره مدکور دایره رسم کنند مسکاف و قاعده مقیاس
و مقیاس را چنان رسم کنند که قاعده مقیاسی ایستاد بر فامت منطبق شود و مدخل و مخرج
ظل را از این دایره نشان کنند و فوسل را که میانه هر دو نشان است شصت و شصت کنند و از
مرکز به منصف خطی خارج کنند از خط نصف النهار باشد و چون خط دیگر بر این
عمود نشان خط اعانک را باشد لاجرم دایره مدکور را باید خط بیچاره منقسم شود
هر یکی از این دایره منقسم مثلثی کنند و این دایره را
دایره هفت گویند و صورتی است اما این جهت معنی
سمت قبله و از نقطه تقاطع باشد باقی دایره
سمت قبله است که اگر از هر وجهی که از هر
اگر ایستاد مکه موافق بود در طول سمت قبله نقطه جنوب

در این کتاب که در این باب است
در این باب که در این کتاب است
در این باب که در این کتاب است

باشد اگر عرض بلد از باره از مکه باشد الا نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 تفاوت طالعین الطولین ظاهر باشد درجه و ساعته که هر یک را آنچه که از باره درجه
 باشد هر درجه را چهار دقیقه ساعته که هر یک را آنچه که از باره از ساعات و دقائق نگاه داریم
 نگاه روزی را صد کنیم که افتاب را از وزید درجه ششم جزا باید درجه بیست
 سیم سلطان محول کند پس از آن روز و نیم روز مقدار ساعات و دقائق که
 نگاه داشته ایم بگذرد و ظل موقت خط سمت قبله بود اگر طول بلد بیش از طول مکه
 باشد الا این از نیم روز مقدار ساعات و دقائق مگذرد و ظل موقت خط سمت
 قبله بود و قبله در خلاف جهت ظل بود **بخاتم** که در معرفت ابعاد اجرام
 برصد و حساب معلوم کرده اند که در زمین یعنی محیط عظمه که بر زمین فرض کنند
^{بیست} هشت هزار فرسخ است و هر فرسخ سیصد و شصت میل و هر میل سیصد و شصت هزار گز و هر گزی
 سیصد و اربع و هر اصبع سیصد و اربع و هر شش جو معادل عرض جوی مکه است و از
 موی بال اسب نظر زمین دو هزار و چهل است و چهل و پنج فرسخ است و مساحت
 روی زمین بیست هزار بار هزار و سیصد و شصت و شش هزار و شصت و سی
 شش فرسخ است و مساحت امجوره از روی زمین چهل هزار بار هزار و شصت
 هفتاد و شش هزار و هفتصد و چهل فرسخ است و بعد مفر فلک از مرکز عالم
 چهل و یک هزار و نه صد و سی و شش فرسخ است و بعد محد فلک مشرق که مفر
 فلک عطارد باشد از مرکز عالم هشتاد و پنج هزار و هفتصد و سی و شش فرسخ است و بعد

و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد

در معرفت ابعاد اجرام
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد
 و چون از قوت باد و غیره در نقطه شمال بجهت اگر طول و افق باشد

[illegible]

مفصل نمود و بیخ فروخت است و جم او سه برابر میز است و قطر عطارده
صد در فروخت است و جم او یک مجتن از دوازده هزار و هفتصد و شصت و نه
مجتن میز است و اعظم ثوابت مرصوه در کتب و
برابر میز است و اصغر ثوابت مرصود
بسیار است برابر میز است و الله اعلم
قدّم الکتاب بعون الله تعالی
و حسن توفیق

سوم از سطح کوئند و چون مابا خواهد رفت و بوم بر حاشیه است بعضی صحیح
اول بر این روز که اول ماه باشد نام از آن که نوشته شود بنویسند و اهل حاشیه
اول از آن که اگر محرم است روز کبریا ماه دوم از اینست نه روز و همچنین تا آخر
سال سال است پس پنج روز و خنجر است شبانه روزی باشد و در هر
سالی از ده بار در آن نوحه بگردانند و آنرا می خوانند و آنرا که پس عرف
خوانند و است که این را پنج روز و خنجر است و آنرا که پس عرف
مشتاقان است که اول از آن روز پنجشنبه و روز اهل حاشیه است
روز اهل شرع و طریقه و مشربان و کسب و کار و آنرا که پس عرف است
سعد و یار و بخوابد و آنرا که پس عرف است و آنرا که پس عرف است
سوم از آن است و خنجر است و آنرا که پس عرف است و آنرا که پس عرف است
و آنرا که پس عرف است و آنرا که پس عرف است و آنرا که پس عرف است

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the entire page. The text is dense and fills the page from top to bottom, with some lines starting with a large initial letter. The script is highly stylized and characteristic of the 18th or 19th century.

فصل ششم در بیان جمعی که از عهد سلطان جلالت الله ملک شاه افغانی
سازد اند و نام ماهها از آن پنج نام ماهها کافار و سپاس و عد و روزها هر ماه
یازده روز باشد و پنجاه و نه روز و او را اسفند اما که نه بدین چنانکه ایانینک ایانینک ایانینک و

ظفر منقش بالخط

در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه

سفلی خوانند و محل و منبر و احسن خوانند محل الحسل که هر چه از الحسل صغر
 و مشرق و زهره را سید خوانند مشرق السعد که وزهره را سعدا صغر و روشن
 اینست کار مختلف بود و باقی ستارگان که براسما نیاستند تا بنیر خوانند و جمله
 بر فلک هشتم بود و بالایی او فلک نهم بود که آن را فلک الاقلاک و فلک اطلک
 و فلک غیر مکه و فلک اول خوانند و او هر فلک را از جانب مشرق به جانب مغرب
 حرکت میدهد حرکت شبانه و در یک فلک از مغرب به مشرق حرکت میکنند
 سوآمد بر عطار و جوز و مایل که حرکت اینست از مشرق به مغرب است هر یک
 حرکت خواند و فصل هشتم در بیان بروج و اجزای آن و سیر کواکب در آن
 در فلک که هر کواکب آن حرکت میکنند و از ده بخش کرده اند هر بخشی را
 بروج خوانند و هر برج را بخش کرده اند و هر یک را درجه خوانند و بعد هر

درجه را بسبب خوانند همچنین و هر تائید و تا بغا شری و بخش میکنند اینست و
 قسم کرده اند و هر یکی را دقیقه
 هر دقیقه را بسبب تائید
 بسبب تائید و همچنین
 و تائید که خواهند
 و نام بر بگاد و از ده کا
 بر بگاد و از ده کا نه چار است

که در این صفحه نوشته شده محل ها نور اجزای سرطان است و سنبله

چنانکه در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه
 که در این کتاب هیچ جایزه نیست و از آنکه

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

میزان و غیرت و نفوس ح ح ک ط د لوی ح و ت با و ن ل ک ن ا ر ج و ر د ق ف ه ن ا ل ک ن ا
ع د و م ا ه ر ا ی ا ن ا س د ع د و ر ج ا ز ب ی س ت ن ن ک ن ر د ا ن ب ر ا ی ا ن ک ه س ی ش و ر ج ی
ک ر و ع د و د ف ا ی ن ب ر ا ز ن ج ا ه و ن ر ن ک ن ر د ب ر ا ک ه چ و ر ت ص ی ب ب ر س د ر ر ج ه
ش و ر و ر ت ق و م ع ن د ا ج د م ا ت ا و ا ر ب ی ه ف ت ح د و ل م ا ت ا و ا ر ب ی ه ف ت م و ا ض ع ک ن ا
ه ف ت ک ا ن ر د ن ی م ر و ز ه ر ر و ز ی ی د ه ر ح د ل ا ی ا ن ه ر ر و ز س د ر م ب ن و ل س ی س د
ب ک ی ن ی م ر ج ب و ر و ب ک ی ن ی م ر ج و ب ک ی ن ی م ر ق ف ه و ا ن م و ض ع ک و ک ب ب و د ب د ا ن ف ا د
و د ر ج ا ن و د ف ا ی ن ب ک ا ن ا ن ی م ر و ز ف ن ه ی ا س د ا ز ا ن ر ج و ا ی س د ا ک و ا ک ب ا ف ا ن ا
ک ن س د ا ی ن ب ک و ا ک ی ی ن ج ک ا ن ر ب ر ت ب ا ف ل ا ک و چ و ن ر ر ج و د ق ف ه ک و ک ب
ر و ز ب ر و ز ر و ز ا د ب و ر ک و ک ب م س ت ق ی م ب و ر و چ و ن م د ن ف ص ا ب و ر ا ل ج ب و ر و
ا ک ن ی ا د ه و ن ف ص ا ب و ر م ق ی م ب و ر م ص ل ا ط ی م ر م ف د ا ر و ی ن س ن ا ر ک ا ن
ب د ا ن ک ه ا ف ا ن ا ر د ا ز د ه ر ج و ا ر ر س ا ن ا م ا ک ن د و ر ج ی ا ل م ا ه ی ت ق ی س ی ا ف ط ع
ک ن د و ر ج و ا ی س د س ن ا ر و ر و م ا د و ر ی د ر ی س ت و ه ف ت س ن ا ی ن ر و ز
و ت ل ق ی ن ا م ک ن د و ر ج ی ا ن ی ا د ه ا ز ر و ز و ک م ا ز س د ر و ز ف ط ع ک ن د و ز ح ل
د و ر ی د ر ی س ا ل ا م ا ک ن د و ر ج ی د و س ا ل ی ن ی م و د ر ج و د ر ی ک م ا ه و د ر م
ر و ا ز د ه م ا و ن ی م چ ا م ا ه و ی م ن ا ج ب ی ا س د م ت س ر د و ر ی و ا ز د ه س ا ل ف ط ع ک ن د
و ر ج ی ی س ا ل ا م ا ک ن د و د ر م س ر و د ه م ا ه چ ا م ا ر ا ل ج ب ی ا س د و م ر ی م د و ر
د و ر و ک و ی ا س ا و ی م ک م ت ق ی س ی ا ل م ا ک ن د و ر ج ی چ و ن م س ت ق ی م و س ب ک ر ی ا س د و ر

بلفا

يك او نيم تمام كند و در سال اول يك او نيم دو ماه و نيم راجع باشد و هر سه
 دوری در حدود سال و نيم چون مستقيم و سبكر نباشد بيش و هفت روز
 تمام كند و در هر يك سال و هفت او نيم يك او نيم راجع باشد عطار دوری
 در حدود سال و نيم چون مستقيم و سبكر نباشد در شانزده روز تمام كند و
 هر يك شانزده روز بيش و دور راجع بود و اما كواكب قابله دوری در
 بيش و چنانچه از سال و نيم در و هزار سال و درجه در قریب شصت و شش
 سال تمام ميكند فصل كاهن در بيان جوزه هر عرض ماه و سال و سال و سال

فانما بامداری باشد که بجهت این بجا بکند و او را منطفی البرج خوانند
و ظاهر آمداری باشد که بامدار افتاب بدو موضع در مقابل یکدیگر متقاطع
کند این دو تقاطع را جوز هرز و عقد بنین گویند پس یک نهم از مدار ماه
در جانب شمال بود از مدار افتاب یک نهم در جانب جنوب از عقد صد تا که چون
مما از آن بگذرد شمالی شود و رأس خوانند و از عقد صد که چون مما از آن بگذرد

بہنظیر الہی خاں

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, filling the page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of items. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.

رَبِّهِمْ شَافِعًا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

که بهند و نشان ز ابد تا اقصی از روح و حرف و کبریا چنانکه در جلد اول است

فصل از دهم در نظر و مناظر بعضی کوکب بمعنی اما نظر است که چون
 دو کوکب در یک برج و یک درجه و یک دقیقه جمع باشند را افران و مقارنه
 خوانند پس اگر این حال است افتاب باشد آنرا اجتماع خوانند و اگر مری
 افتاب یکی از کوکب محجر باشد آنرا احراف آن کوکب خوانند و اگر مری
 کوکب محجر باشد آنرا نیز مفاصل خوانند و اگر در مری اماه و یکی از کوکب
 محجر باشد آنرا نیز مفاصل گویند و چون درجه و دقیقه دو کوکب در دو
 برج که یکی از آن دو برج سیم دیگر باشد مساوی شود آنرا اندک
 خوانند و باینکه میان آن دو کوکب سیم فلک باشد و اگر یکی از آن
 دو برج چهارم دیگر برج باشد آنرا نیز سیم خوانند از جهت آنکه بود درجه
 که ربع دور است و مری باشد و اگر یکی از آن دو برج پنجم دیگر باشد آنرا
 شش خوانند و اگر یکی از آن هفتم دیگر برج باشد آنرا مفاصل خوانند
 و مقابله نیزین را است فلک خوانند و اگر یکی از آن دو برج دوم دیگر برج باشد
 یازدهم یا هشتم یا نهم دیگر برج باشد مری این دو کوکب هیچ نظر نباشد
 و از این بخاروشن شود که هر کوکب را دو سیم و دو ربع و دو ثلث از هر
 دو جانب یک مقابل و یک مقارنه بین نبود و جمله هشت نظر بود
 باین هشت و از سیم و ثلث با کوکب الا مفاصل نباشد و آنرا اجناسد
 گویند و هر دو عطار را با افتاب الا احراف نباشد و ایشان را باب یک دیگر

در نظر و مناظر بعضی کوکب بمعنی اما نظر است که چون
 دو کوکب در یک برج و یک درجه و یک دقیقه جمع باشند را افران و مقارنه
 خوانند پس اگر این حال است افتاب باشد آنرا اجتماع خوانند و اگر مری
 افتاب یکی از کوکب محجر باشد آنرا احراف آن کوکب خوانند و اگر مری
 کوکب محجر باشد آنرا نیز مفاصل خوانند و اگر در مری اماه و یکی از کوکب
 محجر باشد آنرا نیز مفاصل گویند و چون درجه و دقیقه دو کوکب در دو
 برج که یکی از آن دو برج سیم دیگر باشد مساوی شود آنرا اندک
 خوانند و باینکه میان آن دو کوکب سیم فلک باشد و اگر یکی از آن
 دو برج چهارم دیگر برج باشد آنرا نیز سیم خوانند از جهت آنکه بود درجه
 که ربع دور است و مری باشد و اگر یکی از آن دو برج پنجم دیگر باشد آنرا
 شش خوانند و اگر یکی از آن هفتم دیگر برج باشد آنرا مفاصل خوانند
 و مقابله نیزین را است فلک خوانند و اگر یکی از آن دو برج دوم دیگر برج باشد
 یازدهم یا هشتم یا نهم دیگر برج باشد مری این دو کوکب هیچ نظر نباشد
 و از این بخاروشن شود که هر کوکب را دو سیم و دو ربع و دو ثلث از هر
 دو جانب یک مقابل و یک مقارنه بین نبود و جمله هشت نظر بود
 باین هشت و از سیم و ثلث با کوکب الا مفاصل نباشد و آنرا اجناسد
 گویند و هر دو عطار را با افتاب الا احراف نباشد و ایشان را باب یک دیگر

و علامه انظرها و انچه تعلق بدان دارد بدینگونه بنویسند مقدار و زمان نه
 شد پس من روسع ثلثت مقابلته استغفار ال اجتماع ع احضار فی
 مجامعه و تحویل بل غار کبل ل ناظر ط انکات ث لوم هضک شهر
 در نماز جات فرمود بکر احوال و بصفحه دست چپ هر ماه اول ایام اسابع
 دوم ایام معاخره در دو جدول باز دارند با بنام یا بوم اعداد محل حاضر میکنند
 یعنی برج که فرج نصف النهار در آن برج بود و در جدول دیگر بنهند
 و در جدول و در جدول چنان ساعات انفعال از برجی برجی نشان روز
 اگر انفعال بروز بود و نشانی است اگر انفعال در آن شب بود که بعد از آن روز
 بودند بنهند ط کس شش جدول است که بنهند جهت نظر بر کواکب شش کانه
 باقی اول امسا و بعد از آن کواکب پنج کانه بر بزیب افلاک و باز ای هر روز
 یادر هر شی که بعد از ای بواکب بر بزیب کواکب شش کانه نظر بود
 و در جدول آن کواکب نام آن نظریه از ساعات که نظر در آن ساعت بودند
 روز باشد بنویسند و انچه باز ای روزی بود که در ای یادر هر شی که بعد از
 بود هیچ نظریه خالی عبادت باشد انصاف ان امان از جات فرخوانند و اجتماع
 و استغفار که در هر ماه کنند بصفحه دست راست جانب استغفار ای انصاف کلی در
 جدول یار یک بنهند و روز باشد بنویسند ساعات و دقائق را که از آن روز
 با از آن شب گذشت باشند و برج طالع و برج غایت در جات و دقائق هر یک

و علامه انظرها و انچه تعلق بدان دارد بدینگونه بنویسند مقدار و زمان نه
 شد پس من روسع ثلثت مقابلته استغفار ال اجتماع ع احضار فی
 مجامعه و تحویل بل غار کبل ل ناظر ط انکات ث لوم هضک شهر
 در نماز جات فرمود بکر احوال و بصفحه دست چپ هر ماه اول ایام اسابع
 دوم ایام معاخره در دو جدول باز دارند با بنام یا بوم اعداد محل حاضر میکنند
 یعنی برج که فرج نصف النهار در آن برج بود و در جدول دیگر بنهند
 و در جدول و در جدول چنان ساعات انفعال از برجی برجی نشان روز
 اگر انفعال بروز بود و نشانی است اگر انفعال در آن شب بود که بعد از آن روز
 بودند بنهند ط کس شش جدول است که بنهند جهت نظر بر کواکب شش کانه
 باقی اول امسا و بعد از آن کواکب پنج کانه بر بزیب افلاک و باز ای هر روز
 یادر هر شی که بعد از ای بواکب بر بزیب کواکب شش کانه نظر بود
 و در جدول آن کواکب نام آن نظریه از ساعات که نظر در آن ساعت بودند
 روز باشد بنویسند و انچه باز ای روزی بود که در ای یادر هر شی که بعد از
 بود هیچ نظریه خالی عبادت باشد انصاف ان امان از جات فرخوانند و اجتماع
 و استغفار که در هر ماه کنند بصفحه دست راست جانب استغفار ای انصاف کلی در
 جدول یار یک بنهند و روز باشد بنویسند ساعات و دقائق را که از آن روز
 با از آن شب گذشت باشند و برج طالع و برج غایت در جات و دقائق هر یک

بنویسند

و علامه انظرها و انچه تعلق بدان دارد بدینگونه بنویسند مقدار و زمان نه
 شد پس من روسع ثلثت مقابلته استغفار ال اجتماع ع احضار فی
 مجامعه و تحویل بل غار کبل ل ناظر ط انکات ث لوم هضک شهر
 در نماز جات فرمود بکر احوال و بصفحه دست چپ هر ماه اول ایام اسابع
 دوم ایام معاخره در دو جدول باز دارند با بنام یا بوم اعداد محل حاضر میکنند
 یعنی برج که فرج نصف النهار در آن برج بود و در جدول دیگر بنهند
 و در جدول و در جدول چنان ساعات انفعال از برجی برجی نشان روز
 اگر انفعال بروز بود و نشانی است اگر انفعال در آن شب بود که بعد از آن روز
 بودند بنهند ط کس شش جدول است که بنهند جهت نظر بر کواکب شش کانه
 باقی اول امسا و بعد از آن کواکب پنج کانه بر بزیب افلاک و باز ای هر روز
 یادر هر شی که بعد از ای بواکب بر بزیب کواکب شش کانه نظر بود
 و در جدول آن کواکب نام آن نظریه از ساعات که نظر در آن ساعت بودند
 روز باشد بنویسند و انچه باز ای روزی بود که در ای یادر هر شی که بعد از
 بود هیچ نظریه خالی عبادت باشد انصاف ان امان از جات فرخوانند و اجتماع
 و استغفار که در هر ماه کنند بصفحه دست راست جانب استغفار ای انصاف کلی در
 جدول یار یک بنهند و روز باشد بنویسند ساعات و دقائق را که از آن روز
 با از آن شب گذشت باشند و برج طالع و برج غایت در جات و دقائق هر یک

بنویسند و طالع آن بود که در انوقت در مشرق طلوع کند و غاثر آن بود که در
انوقت میان مشرق و مغرب آن استخوان بود و چون اجتماع بنویسند
آن موضعی بود از فلک که افتاب و ماه از وی مفارقت کرده باشند و چون
استقلاهم بنویسند آن روز موضع افتاب بود و کسب موضع ماه در
وقت آنکه مقابل کند با افتاب خال آن مرقم بنویسند بعضی در جدول
جدول آنکه در تمام از اجاب بنویسند بر صفحه در سبب بعضی در خلافها
خال آن جدول اول از اجاب بنویسند بلونی دیگر و خال آن محاسبه ماه بود
بار اس و باز نیکه در کدام روز باشد بچند ساعت و سهیدان
ماید در جبهه مشرق در جبهه مبط خود و برابر در جبهه مبط افتاب یعنی بطریق
محضر و بعد از این شرف و هبوط کوکب را بیان کنیم و حال طریقه که
محضر را بگوئیم و بعضی رسیده ماه بخت الشعاع هم بیارند و آن وقتی بود که
بعد ماه از افتاب پیش از اجتماع بد و از ده درجه اید و محاسبه ماه با کبد
بیارند و چنین گویند که کبد کوکبی محضر است که سیر و معکوس است
و دوری بعد چهل چهار سال تمام کند و برجی بد و از ده سال قطع
کند و چنین کوکب بر فلک بد دارد نیست جدول مرقم و علامان حالات
قرائست و بعضی اجابت و چنین است که
در اینجا دل نوشته شد تا معلوم کرد

در اینجا جدول نوشته شده نام معلوم کرده و

فصل دوم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

علائقا	الاجزاء	الاشياء	طريقه
١	علائقا	علائقا	علائقا
٢	علائقا	علائقا	علائقا
٣	علائقا	علائقا	علائقا
٤	علائقا	علائقا	علائقا
٥	علائقا	علائقا	علائقا
٦	علائقا	علائقا	علائقا
٧	علائقا	علائقا	علائقا
٨	علائقا	علائقا	علائقا
٩	علائقا	علائقا	علائقا
١٠	علائقا	علائقا	علائقا

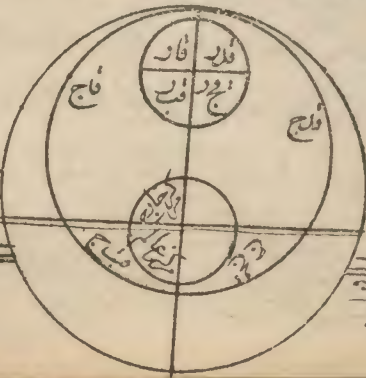
فصل چهارم در منازل و ارباب و هفت است و هر منزل از ارباب
که بخیر کرده اند از آن است که در جدول مورد سند از جمله ارباب و منزل خاص است

[illegible]

و فرمود روزی که گاه باشد که زیاده از یک روز و یک فصل بمیاند و گاه
باشد که بیش از یک روز از یک فصل برود و موضع مادر هر فصل که باشد بوقت
نیم روز نام آن منزل را حبل الحبله گویند باز ای آن روز و بعضی وقت اثناعشر ماه را

ارفضنا

هم در میان ابرام رجوع اخلاف بود و در اول رجوع در مغرب مخفی شوند و در آخر
 در مشرق ظاهر شوند پس از اخلاف که در میان ابرام مستقام بود در مشرق مخفی
 شوند بعد اخلاف در مغرب ظاهر شوند و علامت آن ذات ظهور و اخفا که کجی است
 نفوذ در میان انصاف کلی بنویسند تا درین ماه نورانند از موضع غربی تا به
 شمال یازده جنوب و درین بابا بار یک بنشیند و در صفحه جدا گانه چهار نوشته باشد
 و باشد که احوال هر کواکب جدا گانه بنویسند و نفوذ یک این اوردن دوازده و
 که گفته شد هم به بیست و یک مثال چون سیر الیه بود بعد سیر از سیر و سطرین نادر بود
 این هم بنویسند و چون بطریق سیر بود یعنی سیر از سیر و سطرین که بود این هم
 بنویسند و چون سیر و سطرین بود این هم بنویسند و سطرین و سطرین را
 مقیم و مقیم را مقیم و ربع را ربع و هر کواکب احوال انظار بود فلک اوج
 و چنانکه انظار در فلک بود و باشد که این هم بنویسند و نشان که انظار اوجی را
 چنین بنویسند و فلک اول فلک دوم فلک و سیم فلک و چهارم فلک و پنجم
 و انساب انظار که اند و بری نور چنانچه درین صورت نوشته شد

(Extensive handwritten marginalia in Persian script surrounds the main text and diagram, providing commentary and additional instructions. The text is written in a cursive style typical of historical Persian manuscripts.)

[illegible]

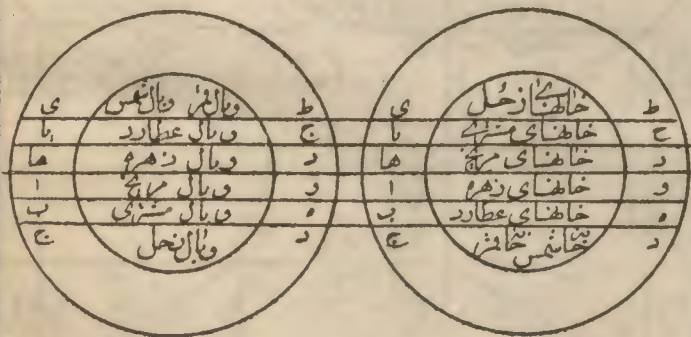
فصل ششم در بابی آنچه در تعویذ و نذر و اواز و دوازده گانه نذر و ابر و هرگز
 بنویسند و در بابی اختصار آن که در روز چهارشنبه کار از شنبه کار و احسان با ابد
 کرد و معاذ عبد الله با جمالیان با کسم و پیش از او را و ماهها طالع است و صورت آن
 بسیار در صورت طالع و وقت بخوبی در حبات خانه ها و دوازده گانه نذر و ابر و بنویسند
 و مواضع که او را در وقت بخوبی افتاب بنویسند و مواضع سه بنویسند و سه
 دلا بل چهره ها مخصوص بود که از مواضع که او را بنویسند و از هر فوی و سه هم السعاه
 و سه هم الغیب و پیش از صورت طالع و وقت بخوبی مواضع استخراج از آن پنج بنویسند و با
 که طالعها دیگر فصل که است که در طالعها اجتماعات و استقبالان هم صورت بنویسند
 و صورت طالع را از آنچه طالع خوانند و معاذ او را و ماهها اختصاص کف و اگر در آن
 اتفاق افتد بسیار در تعیین او را و احوال مقادیر و کیفیت آن بنویسند و طالعها که هر

الاشاخي	الاطالع	الاشاخي عشر
مؤقت مباين الوند مباين الوند ناظر	مذكر ناظر وند رجل مذكر مباين رجل مؤنن مباين وند	مؤقت مباين الوند مباين الوند ناظر
الاشاخي	الاشاخي	الاشاخي
مؤقت مباين الوند مباين الوند ناظر	مذكر ناظر وند رجل مذكر مباين رجل مؤنن مباين وند	مؤقت مباين الوند مباين الوند ناظر
الاشاخي	الاشاخي	الاشاخي
مؤقت مباين الوند مباين الوند ناظر	مذكر ناظر وند رجل مذكر مباين رجل مؤنن مباين وند	مؤقت مباين الوند مباين الوند ناظر

[illegible]

[illegible]

واما دیگر چند طالع پیش از او نوشته اند که اینها وضع کنند جمیع احکام مقصود و قرانات
داخله و اجتماعات استغنیات و از جهت بخارینج در داید و دیگر عبارت بر هر
نومی از شرح مستغنیات است از است معرفت تقویم و بعضی از اینجی محتاج با وسایل
اختصاصی باوریم **فصل هفتم** در خانه و بال استادگان حدیث و کتو خانها
زحل را باشند و قوس و حوت خانها مشر و حمل و عقرب خانها مرغ و ثور و میزان
خانها از هره و جوزا و سنبله خانها عطار و سرطان خانها و اسد خانها شمشیر
و میزان خانها که کبی بال و بودیس چند دلو و بال خانها کنیز و علی هذا القیام مثلا
خانها کنیز و بال و حوت خانها مشر و بال عطار و خانها عطار و بال مشر
و خانها مرغ و بال از هره و خانها از هره و بال مرغ و اسد و سنبله خانها کنیز و و نیز بال
العلم الله و میست خانها که او که سبب جمع است با این نوع بود که در این باب و مملکتش

فضل محمد بن رستم و بطوستانان شرف آفتاب بنور در درج ذریع حمل است

[illegible]

در بحث نوشتن شمس و جمیع کواکب است چون گوید که در جدول بود و فوکه دارد
و بعد از آن یک سره فوکه العالم الله فصل ثانی در وجوه و دیگر
خطها که کواکب و وجوه از است که هر یکی از اینها که در اند و ابتدا از حمل
کرده اند ثلث اول را بر میخ که صاحب حمل است داده اند ثلث دوم او را بگویند که
فلک او شمس فلک میخ است پس بود داده اند ثلث سیم او را بگویند که شمس او بود
یعنی نهر را داده اند ثلث اول نور را بگویند که فلک او در فلک نهر است یعنی
بخطار داده اند ثلث دوم او را بگویند که فلک او در فلک عطار است یعنی
بفرا داده اند ثلث سیم او را بگویند که فلک او در فلک نهر بود و در از سر گرفته
بر حمل داده اند که فلک او بالا میهم فلکها بود و بعد از آن منبری و بعد از او میخ
و بر این قبایل ثلث اخو است که نویبت میخ است و را در وجه و دیگر گوی هم
افند یک کجه ثلث اخو است یک کجه ثلث اول حمل و جبر ا صورت نیز گویند
و باشد که بروج را هم ثلثها کنند و ثلث اول هر یکی بصاحبان برج
دهند و ثلث دوم بصاحبان برج دهند که از همان ثلثها بعد از آن بود و ثلث
اخر صاحبان برج را که باقی بود از همان ثلثها دهند ثلث اول از حمل میخ
که صاحب برج است و ثلث دوم شمس را که صاحب ا سداست و ثلث سیم
شمس را که صاحب میخ است و هم چنین در دیگر بجهان و این صفت را
در جهان خوانند و جدول این است العالم لله تعالی شأنه

هندرسه ب
کفغنی
سوریه دغان
ردفان خزانده
دولون نه دار
ایرج ارجک
عاجه خانی
سهمین خانی
کولون دوه دولون

و همچنین هر برج را بر هفت مشاوری قسم کنند و هفت اول از زحل را بر همه پنج دهند
که صاحب حمل است و قسم دوم را بر صاحب ثور که زهره است دهند و قسم سیم را بر
دهند که صاحب جی است و همچنین با هفت حمل تمام شود پس اول نور بر صاحب
حید دهند که زحل است و قسم دوم نیز زحل را که صاحب اوست و هفت سیم
مشتراک صاحب جی است و هفت چهارم نیز زحل را بود که صاحب حمل است
و همچنین تا آخر برج و از این ترتیب لازم آید که هر هفتی از اول هر سه برج که با
منته باشد یک کوکب بود و مثلاً قسم اول از منته آشتی یعنی هم زحل و هم از اسد

[illegible]

وهم از نوس مرغ زابود و قسم دوم از هر سه برج زهر را بود و قسم اول و دوم
 از مثلثه خاکی بعضی هم از نور و هم از سنبله و هم از جگر زحل را بود و قسم سیم
 مشی را بود که صاحب جود است و این مقدار که در طبع خوانند چنانچه در این
 دایره و در این جدول نموده شد

نصف اول		نصف دوم		نصف سوم		نصف چهارم		نصف پنجم		نصف ششم		نصف هفتم		نصف هشتم		نصف نهم		نصف دهم		نصف یازدهم		نصف دوازدهم	
ج	ک	هـ	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
د	م	ن	ی	ر	س	ت	ث	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
ی	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
ر	س	ت	ث	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
ث	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح
د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح
ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح

نصف اول	نصف دوم	نصف سوم	نصف چهارم	نصف پنجم	نصف ششم	نصف هفتم	نصف هشتم	نصف نهم	نصف دهم	نصف یازدهم	نصف دوازدهم
ج	ک	هـ	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
د	م	ن	ی	ر	س	ت	ث	ج	د	هـ	و
ی	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
ر	س	ت	ث	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز
ث	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح
د	هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
هـ	و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
و	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح
ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط
ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز
ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح	ط	ز	ح

و اما هفت طبر از است که هر چهل به هفت بخش کرده اند که هر بخشی چهار ده درجه
 و هفت دقیقه و هشت ثانیه باشد و سی و پنج ثانیه ناله نقر یا بخش اول از آن برج
 خداوندان برج دانه اند و بخش دوم بگوئی دانه که شبها و ست در فلک
 و هم چنین بر نوبت با فلک تا بخش هفتم بگوئی سد که هفتم از باشد

ز	و	ه	د	ج	ب	ع	ف
کط	که	کا	س	س	ح	د	درجه
نظ	م	که	ح	نا	لد	و	دقیقه
نظ	کا	مب	لد	که	و	ح	ثانیه
خ	کد	ن	و	م	ج	لد	ثانیه
ی	ل	ر	د	ه	س	ح	ها
س	ح	ی	ل	و	ر	ه	ا
ه	س	ح	ی	ل	ر	د	ب
د	ه	س	ح	ی	ل	ر	ج
ح	ی	ل	و	د	ه	س	د
ه	س	ح	ی	ل	ر	د	ع
س	ح	ی	ل	ر	د	ه	و
ی	ل	ر	د	ه	س	ح	ز
ل	ر	د	ه	س	ح	ی	ح
ر	د	ه	س	ح	ی	ل	ط
ر	د	ه	س	ح	ی	ل	ی
ل	ر	د	ه	س	ح	ی	با

چنانچه در اینجا فلک براد یافت و هم چنین هر یکی را بدوازده قسم کنند
 هر شصتی و درجه و نیم قسم اول صاحبان برج دهند و نیم دوازده م

و اما هفت طبر از است که هر چهل به هفت بخش کرده اند که هر بخشی چهار ده درجه
 و هفت دقیقه و هشت ثانیه باشد و سی و پنج ثانیه ناله نقر یا بخش اول از آن برج
 خداوندان برج دانه اند و بخش دوم بگوئی دانه که شبها و ست در فلک
 و هم چنین بر نوبت با فلک تا بخش هفتم بگوئی سد که هفتم از باشد

٧٢

و فرج زهره در پنجم بود و فرج عطارد در رطالع بود و فرج ثمر و سیم بود و معا بل
فرج نوح بود و ان نیز خوانند و بودن کو که فشار بر او روز فو الا و نوبت تحت
الارض و کو که لیالی را بر عکس خوانند و هم چنین بودن کو که اکب مدکر در رُبع
مدکر خانه مدکر کو که اکب مؤنث در ربع مؤنث و خانه مؤنث فو لی بکر باشد و شبیه

فصل بیستم در حال نظر مگر اگر که ثلثت است پس نظر و سؤی اند
ثلثت تمام و سؤی است پس نیم و سؤی مقابل و بیع دشمنی اند مقابل تمام
دشمنی و بیع نیم دشمنی نظر و سؤی بیع نباشد و نظر دشمنی با الین است
بد نباشد و نظر دشمنی بخوس بد نباشد و نظر و سؤی با الین چنانکه نباشد معنی
و حجاب است با سؤی تمام از سؤی نباشد با خوس تمام از خوس و مناظر جای نظر و
و حد نظر را جو خوانند بحرم علو بین نزدیکه پس از کوکب نزدیکه بعد از کوکب بود

وجم سفلیتر هفت درجه پتر از کوکب هفت درجه بعد از کوکب بود وجم مرتج
 هشت درجه پتر و هشت درجه بعد وجم افتاب در هر دو جانب پانزده درجه
 وجم فطر در هر دو جانب نازده درجه وجم راس ذنب هجود وجم فطر کوکب که
 بکوکب ناظر خواهد شد چون مجد وجم رسد متصل شود و اتصال تمام آنکه بود
 که مابین ایشان کمتر از نه وجم هر دو کوکب بود و چون کمتر از نه وجم آن کوکب
 بود از آن دو که نظر خواهند کرد که وجم او کمتر باشد اتصال بجانب رسیده
 باشد و چون از نظر یکدرد و منصرف شوند و در جانب انصراف چون درجات
 انصاف باشد و فر چون بر جانشین آید که بکوکب ناظر خواهد شد و اما مجد
 انصاف او رسیده باشد گویند بعد الاصل است که منصرف شده باشد دیگر
 کوکب را نخواهد دید گویند خالی السیر است اگر در برجی هیچ کوکب آن کوکب
 مشکاکه ناظر نباشد اصلا گویند و حسن السیر است جدول اجرام این است

احرام	زحل	مشتر	مرج	زهر	عطارد	مطر	راس	ذنب
درجات	ط	ط	ح	به	ن	و	ب	ب
عبدان	نیل از ذنب	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال
خالی السیر	نیل از خلو	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال
و حقی السیر	نوف	درامور	نیل است					
سیر السیر	نیل است	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال
طبق السیر	بدن طالع	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال	و حلال و حلال

وجم سفلیتر هفت درجه پتر از کوکب هفت درجه بعد از کوکب بود وجم مرتج
 هشت درجه پتر و هشت درجه بعد وجم افتاب در هر دو جانب پانزده درجه
 وجم فطر در هر دو جانب نازده درجه وجم راس ذنب هجود وجم فطر کوکب که
 بکوکب ناظر خواهد شد چون مجد وجم رسد متصل شود و اتصال تمام آنکه بود
 که مابین ایشان کمتر از نه وجم هر دو کوکب بود و چون کمتر از نه وجم آن کوکب
 بود از آن دو که نظر خواهند کرد که وجم او کمتر باشد اتصال بجانب رسیده
 باشد و چون از نظر یکدرد و منصرف شوند و در جانب انصراف چون درجات
 انصاف باشد و فر چون بر جانشین آید که بکوکب ناظر خواهد شد و اما مجد
 انصاف او رسیده باشد گویند بعد الاصل است که منصرف شده باشد دیگر
 کوکب را نخواهد دید گویند خالی السیر است اگر در برجی هیچ کوکب آن کوکب
 مشکاکه ناظر نباشد اصلا گویند و حسن السیر است جدول اجرام این است

[illegible]

فصل بیست و ششم در احوال و زنا چون نظر بود بسعد بشارت کارها را
شاید باشد بر اگر ارض آبش بود از برج منقلب ببار و خود و فرزند را
نیک بعد از آن برج نایب خول بدو بدست کارها را و بنا نهادن و انبک بود
و از برج دو جسد مرکب و نوزج را و اگر ارض آب و هر بود از برج منقلب ببار نو
بر بدن و پوشند و شاید از برج دو جسد نوزج و مرکب را و از برج نایب
الاعفر عفت و نکاح و زفاف و ناخواب است اگر ناظر بخوس بود منظر

و در زراعت کردن و در سرطانی و دوحی با بر خاک یا بدزیر که اصول ارتفاعات بستن است خاک را بخت و عدم جواز عقب انداختن بخت است
 بنا بر این که بوط مز و خانه مزج است و اینها باید که فراموش شود بود یا بر تریس و سبب نیز در محله است باید که طالع برج و دوحی باشد و در
 حال در برج منقلب یا طالع مز و مبر از کجی و مدبر باید که در آنکه فراموشی اندک بود که آن در سبب و نظر کجی بصاحب طالع از حد مجز و رایت
 شمره اندازد بلکه آن علامت است از برج و کشت شده و در بارش را از نظر در برج ترال یا بدو و محو بین بعضی نیز طالع حاضر و اینها باید که فراموشی
 خانه خود و در بارش و کشت است از نظر در برج یا دوا و اندک در ناله و محو شده و نظر بعد از این و در حال از نظر و دوحی فراموشی
 از نظر در برج یا دوا و اندک در ناله و محو شده و نظر بعد از این و در حال از نظر و دوحی فراموشی

دشمنی نشاندن است و فتنه و تخریب بناها و قتل سباع و او اگر بنظر دوسخی بود
 بر محل از برج ارضی عمارت و زراعت اشکبسه بود و از برج ابی بریدن کار بن و
 جو طهارت و از برج منقلب سوار و کوی دندان و از برج ثابت بنای شهرها
 و حاکمان و او اگر ناظر بود بر برج بنظر دوسخی از برج منقلب سوار و کوی
 زدن و از برج ثابت غلبه لشکرها و از برج زو حشد اصلاح سلاح
 و توشه آلات حرب و اگر ناظر بر برج منقلب بنظر دوسخی سفرها
 و دخول و بدارشا و از برج ثابت خول بلد و ابتدای اعمال و اشغال سلطانی
 و تشریف عیال و از برج زو حشد و بکارهای بزرگ و از برج الثی خنثی
 پیرویه و کذا خنثی و زو سپهر و اما اگر ناظر عداوت بود در او چیزی نبود
 الا اجتماع بنظر سعور و ازها و کارها خنثی شاید کهن و کردن
 و پوشیده کردن کارها و از سر و استغفار اوصدان باشد و اگر ناظر عطاره
 بود و عطاره معوی باشد بفیلم و کتابت بخت مجادله و اشکاب و اگر عطا
 منخوس بود روی خمری نباشد خاصه که نظر عداوت بود و برج بله
 انصاف از برج سپید بدله و کوب کار باشد که منسوب بود بدله
 کوب بدله از تیر کبک و مباد و خنثی و خنثی السیر و طریقه محترمه
 و خلایق است خاصه که از خنثی منسوب بود هیچ کار را نشاندن است و اینها
 نفوهم که بدان احتیاجی افند و اینچنین نوشتند که مستحکم احتیاج مفهومی کرد

و در زراعت کردن و در سرطانی و دوحی با بر خاک یا بدزیر که اصول ارتفاعات بستن است خاک را بخت و عدم جواز عقب انداختن بخت است
 بنا بر این که بوط مز و خانه مزج است و اینها باید که فراموش شود بود یا بر تریس و سبب نیز در محله است باید که طالع برج و دوحی باشد و در
 حال در برج منقلب یا طالع مز و مبر از کجی و مدبر باید که در آنکه فراموشی اندک بود که آن در سبب و نظر کجی بصاحب طالع از حد مجز و رایت
 شمره اندازد بلکه آن علامت است از برج و کشت شده و در بارش را از نظر در برج ترال یا بدو و محو بین بعضی نیز طالع حاضر و اینها باید که فراموشی
 خانه خود و در بارش و کشت است از نظر در برج یا دوا و اندک در ناله و محو شده و نظر بعد از این و در حال از نظر و دوحی فراموشی
 از نظر در برج یا دوا و اندک در ناله و محو شده و نظر بعد از این و در حال از نظر و دوحی فراموشی

فصل ششم

[illegible][illegible]

از اسرار بنام محمد باقر

الحمد لله الذي جعل القرآن
الكتاب المبين والهدى
للذين ارادوا الى ربهم
الهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
الكتاب المبين والهدى
للذين ارادوا الى ربهم
الهدى

MAR 26 1907

